

Handwritten text in Persian script, likely a letter or document, covering the top half of the right page.

خطی اهدائی
کتابخانه
مجلس شورای
اسلامی
۳۳۱

کتابخانه مجلس شور

کتاب	سواد این سلاطین و امرا و حکام
مؤلف	نادرشاه قاجار و میرزا حسن قزوینی
موضوع	و عباس میرزا و عده ای از ارباب و حکام و...
شماره اختصاصی	(۳۳۱) از کتب خطی (اهدائی)
تیمار سر لشکر مجید فیروز	(ناصر الموله) بکتابخانه مجلس شورای ملی
شماره ثبت کتاب	۴۴۹۹۵
	۵۳۵۸

Handwritten text in Persian script, continuing from the top of the right page, located below the library stamp.

Handwritten text in Persian script, covering the entire left page.

بكتا بخانه
شورای ملی
کتابخانه

هو العزیز المفضل

وایمنی ویکه ازین باب ما در شاه عز و صدور شده
رفتی که بشیخ نجف و بایضا شیخ محمد صادقه

۲۰۵۰

صدور یافتنا و حکمتنا المتعالی من موقف الام القاهره و مکین
المرالبه بالارشاد و الاکابر الشیخ نجف بن بدل و الخلف الفاضل و کبر
الهام و محمد الخیر و کل اختیارات العالمه و من یتبعهم من القایل
و العتایم اعلی و اقد و دنا بتلك البلد مع اچوش و الاجاد الذین
ثقلع من راسخات همم الاطوار و همم و القلا و مؤیداً من رب الجلیل الحاضر
و البادیه و شیخ بغداد و تد میرا بر العناد و صیانه اعراض العباد و ما
ارسلنا الیکم فوجاً من جنود شدیدا بالقوله و ما امرناهم ذوا بحوله لانهم اذا
دخلوا قریه اضواء و جعلوا اخره الهه اذله و الزنا ازمه قریهم و
امنه یطشهم بتلك العله و انظرناکم قاعدین عن القتال لکن یجیبون
الی حضرتنا اعلیه و یلتزمون سددتنا البسیه و کاله بده عرض علینا انکم
فرقم من ساکنکم لم تفکرم و تشبثتم من اهل تلطم طمطم

حشاً

حشاً شایسته الی الی الایات لها و لا دوام و ان کان جنود المنصور و یجیبون
من بلد میرته شمه لکن لوی یوفون الخیل علیکم لیسون الیکم کالبرق
الخاطف ان کنتم فورا و سبعة البحر و بعد المنة لا یمنع منکم من الاله
ولا یمنع منکم السهل و الخفة ایما تکتونوا ید و کلکم الموت و لو کتم فی بویج
شیده و مال مال من جمع مالا و عدده یجب ان مال اخلد و مال اخلد
و انما صیونا کم ان الله ما ان رسولہ و الامنه الاطوار و اماننا و سنخیف علی
تواضع انا لکم شایب احساننا طیبوا لکم و حسنوا لکم و وردا الی الخ
ستنا الشیه مستبشرین باطقتنا البیوه و شفاقتنا اجلیه خلق الله لکم السمع و الالب
و العین لیمیزوا النفع من الضر و السوء من الزین فانا یرینکم التجهیز ان
تطلبوا الخیر فلا تفکم و ان تتبعوا البغی فنبوب بکم الی الحین اعلم انما الشیخ
مسئل لمدل و ولتنا القاهر فینبغی علیکم ان تحضر الی محضر الشرف
و حیا و توفی لا عدائنا عدواً و المولینا ولیاً ما دمت حیاً فصارح لم موبکنا
مقدماً من جمیع الناس سعتی بالله من شر الیوسوب الخشی الذی یوسوس
فی صدور الناس

فان اقدس که میر محمد نوشته شده

صدور حکمتنا الشریف و امرنا المنیف من مکین الدوله

فرما ۲

المطع الى المخلص المطور ذوالعز والمجد الامير سعد اعلم انه قد ورد لي ليه السيد
 بعد ان كان بحجة الله ومجنت المتك وعرض على حضرتنا البتية ما صدور
 منك من حسن النية وصفه الطوية في طريق دين الشيعة والدولة المنيرة وزي
 اعتقد دناياك وموعد الطافنا عليك فجعونا اليه م الولاية وفوتنا
 اليه زام الالاله وارسلناه الى حوزة مقررنا بالاقدار وامرنا بتخي البصره
 مع الشوار المعظم العلي ضابك الانش الذي هو من زعماء الاكابر مع
 اجند القاهرة والجيش الباهر الذين كانت عد فقم اكثر من ثلثين
 الف من فوج الانش ردا بر البنادر وجوى حكمنا العالي الى امراء
 انجند يردوا انقدناه اليك فبعد وصوله وحصول العلم على دوله اذ هب
 بكتا في هذا فاقاه النيقم بالنجيل وبلغ انزل اليك من اوامرنا الجليل
 فاستقم كما امرت وكن ساع في دلالتهتم وابدل الجهد في استلهم فحق
 اجوبة توفيقنا واكتب علينا سمعت ورتب منهم ظهر لهذا الامر
 سعيًا مجهودًا وتيسر لك ما هو مولا وقصودا وهر من وجهك ممن
 اختلف واتفق على من التفت فتقع في مواقع حسنتنا حسن عا سلف
 وبهنا العاليه مقصوده على تويتك بالالطاف وتجليك عن غل ذل
 ابر الخلف ولا تنزع بالك من جهة الخيضام ولا تضجر قلبك من مكية اعداء
 اللتام فان الينا اياهم ثم ان علينا احابهم

رقم

رقم خطاب بعوم شيخ ولسان

مدد حكمتنا الله وامرنا المتك من موقف العز الى الشخ الجليل وروى
 القبل الذي نهم كنو في حد مومنا لكنا والتكوا في ملك واليكنا بان هذا
 كتابنا ينطق عليكم بالحق ويحيى بالقول المصدق اعلموا اننا مؤيد
 من عند الله وشيد بجند الله فقد وجب عليكم التمسك بعمرنا الوثيق
 والتشبث به ولتنا العليا لقوله تبارك وتعالى اطيعوا الله واطيعوا الرسول
 واول الامر منكم ونهي عنكم وعفونا ما صد ومنكم من البني وهرت كما
 ورد في كتابه الكريم عني الله عا سلف وعلما به السيد عبد الرحمن خان صيوناه نايبا
 بالحويزة وفوتنا اليه م الولاية واعطيناه زام الالاله وامرنا بتخي البصره
 مع الشوار المعظم العلي ضابك الانش الذي هو من اجندا الكبار فان طبتهم
 الطريق المثلى والدربة القصوى فتعالوا عند بها وكونوا من جند بها وان كنتم
 من البصرة فاسعوا الى تخير البصره وان قها ولوا تخلفوا عنهما فاصا بستكم
 الوبر والعشرة ورجع اليكم اللوم والحسرة ولكم في هذا التطويل طير وما هو
 بقول جابل ان في ذلك لذكر عا الاول الالباب من اقبل اليه فند عندنا
 لزلني وحسنا ب ومن اعرض عنه ووطى مد بول شيطان

بنصب وعداد

رقم

فرمان که در حین حمله بغداد بعینه حجاج نوشته شده

جری حکمنا العا اعمشیر حجاج ومن یتبهم من القبیل اعلما
انا اعطیناکم الامان ووقعنا عنکم نواب الزمان فطیبون خواطرکم من
جميع الاحول وتوجعون الاوطانکم مع العیال وتحزنون فراعکم بفراغ
فانتم فی امان الله وامن رسول والائمة المبین مع العرف والنفس والمال
وامون من کل سوء وفقمة ونکال

فرمان قدس علی که شیخ عبد العالی بنی لام در بستان ویدیه نوشته شده

صد و حکمنا العا وفتن امرنا العا اعمشیر حجاج بنی لام شیخ مبدع
اعلم انا اعطیناکم البدی والحقن وکرمناک بمرید اللطف والحقن
وسلطنا ین القوتین من کل تکلیف وعدون ووقعنا عنکمما اجمع عوارض
الدیون لانک مخلص صدیق بالجنان والکن واکشف عن مدیک
جبال فراید الافلاک بوجوه حق الیق الوالد بالحوینه اعن علی اجرا ودرول
ذالک احکم اجلیل وخیل اشخ النبیل واسک مع علی عشیر غریبه
علی حسن السبیل وامنع اجنادنا القاهران لیسون علی
احسد من ذریعهم وحرارة جود وتمدیل فعلیک باعلان الرقی واف
التقدیل

التقدیل من جاء بالاحسن لهم فیحیی منّا بالاجر الجزیر واللطف الجمیل
ومن جاء بالسنة لا بطشة بالبطش الشدید والعذاب الویدل

الفاتح بنج مذکور نوشته شده

جری حکمنا العا اعمشیر حجاج بنی لام شیخ مبدع
اعلم انک قد ورد علیک الود والحق
على حضرتنا الشریف ونا دینا المنیف ورض عیننا صاکت واکثر بن صفو نیکت
وضوم مالک وانداد تو جهنا لا تسخیر بغدلو وتمدیر الاعدی وورودنا
مع الجیش المجدد وعلی هذا اللوادی لبط الا یاری وقبض ارواح العدو
العاوی ویمتتنا العالیة علی اعاشک یزوم وصیانه غنا یوک اجلیل
علینا لازم وارسلنا العالیة المزکور الیک لیدکو وینظر الطفا فی العیمة
فالزم الکرا والد وابق لک الیک واسک التفان التي اوفتها فی
یدک وافعل ما یوخیو وصلاح وکرمناک فوز وفلاح واکثر
من سبی عشیرتک والتمست تخیرهم منا عن حسن سیرتک جری امرنا
الاطلاق الماورین باسیرهم کما عرضت لانک الی دولتنا وجررت ومن اعدائنا حضرت

فرمان که پیکر زلف بنج مراب نوشته شده

صد و حکمنا القاهر وامرنا الباهر من موقف العز القادر وکمن دولت انصار
والقدر الفاضل اسوة الامامید والاکابر الشیخ محمد طاهر ومن یتبعه من

القبيل والغاير اعلم انه قد ظهر بنا سعيك في استرداد احوال والنعال و
الطوشي من ايدى الرقة والقصوى وعرضت على حضرتنا عليك اجمالية
التي صدرت عن غاية اخلاص فلقد اجعلناك بين الانداد بلطفنا
مخصوص ودخلناك على حصن ائتنا الذي كانه بنين مخصوص
فطيب بمرتك واجمع عشيرتك انا لموقوم نصيبهم غير منقوص
ولا تشلت باللك ولا تكد وحاكك وعلمك نفسك مونة مع مالك

ايضا فرمان نادر شاه بمضمون عربي

جوي حكمتنا المطاع الى رفاين الورقة الذينهم يجعلون ربيعة الرقية
تقصار بالرقية اعلوا انا اعطيناكم الامان ورفعنا منكم اجور
والعدون فارجعوا الى مقامكم وكلوا وراعوا انعامكم وادخلوا على
امالككم واكنوا في مكنتكم فمن عمل هذا فاهم عيش وفيد ومن
بقي في البغي فلهام تقمع من حديد ايا لكم والمخالفة وعليكم
بالاطاعة والموافقة

ايضا فرمان نادر شاه

جوي حكمتنا القاير المقدم الى قدوة الاماجد الكرام والجليل النقام
الشيخ العبدكم شيخ المشايخ بنى لادم اعلم انه قد ورد طاد شك
بمعركنا

بمعركنا الجور ووصطرك الاله دينا المسعود وظهر علينا من عيك اجميد من كل
باب وحقق لنا انك ثابت في موقف اصدق ومنهج الصواب يهتدى اليه وجهك
وشكر سعيك عاد وعلم انه قد فوضنا ازمته امور البصر على يديه الواله عليك
وحولنا نظامها واتماها اليه واليك ان شروا بن مانع ورواح من البصرة و
طلع الى البر مع الوير والعشيرة فيحول الله سبحانه جعل صيد الخالب صقر راحكم
ومن سر سركم وان يا بواذي الخيف ذهب اليه بظرف كان من مكنته غري
اربع خمس منازل فاعلى علينا مشاة ومقرة وانظر بنا ميرة ومقرة على طريق
عاجل لارسلن اليه فوجا من جنود الغالبه وجها من وفود البتة ليجردوا عليه سيف
البريق ويحرقون بيوتهم بالنار والحيق ويطلعون من حقه كما ينبق وان
ساعدتنا احيوة سيكون كل غرض البصرة الى ارض ارفش من مطيعك
اطيع من بنى الام ويشظون ما في سمط اطاعتك ويشكون في لك باعتك

ايضا فرمان نادر شاه الى شيخ قبايض نوليه شاه

صد ومكنتنا الشريف الى شيخ قبايض ال خليف اعلم انه قد فوضنا خلاصك
وعلى حضرتنا من اعتقادك وخصاصك ومن قبل هذا فوضنا شخصته
المنتفع عليك والارسلنا حكمنا اليك وفي هذا الاوان مكتوب او سلة الى شيخ
الودوهو الشيخ داود وصل على حضرتنا واهل بيت من ضعف مال ابن مانع
ومستكانة عشيرته ظهر على ضمير النوزنا وصدور منشور الامان لابل من

يتبعك ويقتضيك وهو كاف لمن معك ولك وفيك فطيب خراطيمهم
 وادع غايبهم وحاضريهم وصر ضيقهم بالموالفة وجذر بهم عن المخالفة
 ومن اجتمع عندك ونصر جنك ودهم معك ورج عند الولد وقدوة
 الملك شيخ عبد الله فكن معاديا للاعداء ومواليا مع الموال فجول الله بعد ظهور
 خدمتك وشيخون نيتك لقد نفاذ بالكل ودفعت مدارج احوالك
 فاقصر هذا الحكم على كل احد من الجمع لان في ذلك لذكور لمن كان له قلب
 اولق التمع وان اغرضوا عن مدلوله فترى اعينهم بغير من الدمع
الصفوة نادر شاه كاشيخ عبدالعالي مرقوم شاه

صدوقنا نانا العالي الشيخ الابرار الشيخ عبدالقادر اعلم انه ما عرضت
 عن حال ابن منع وطلوعه الى تبرعنا من قبل هذا فوجاه من العكر المظفر
 وبهم تجاوزوا عن الخلف الاشراف فلما ظهر لهم قراره واتولفت
 اقدام قراره وجعوا الى عيني معكنا كالاسد الخلد فان عاد ابن
 منع الى ماواه اجونا عن موقفه ومثله لنرسلن اليهم بعون الله جمعا
 من يبور الباسه وضياغم اليه ليستأسيرونه فانه يقتلون ابناؤه
 وينهبون ماله وياخذون ماله وان ترك مقرة وحلي مستقرة وذهب
 على فوق البصر فهو من تع لسيوفكم سارعوا الى تشيت شمله
 وتفرق جمعه واهزنت من حال غراب اخوينه اهتم كانوا من شيع
 ائمة الانام

ائمة الانام وخذ مواضع طريق الدولة من سوابق الايام وخطبت التي صورت
 عنهم البطشهم فغفونا عنهم وجاوزنا منهم ليقول الله عز وجل واذا
 في طلبهم ايجابون قالوا سله واذا امر بالقوم وكرا ما فادعواهم لطريق
 الوثاق وحذرهم عن القدر والثفاق وان كانوا في مكرهم ما كثر
 ولعنهم ما كثر فاحلهم من دله ولا وقت دلت لهم لارسلن اليهم من كينا
 افوجا قاهره وعن يده معكنا امواج اخره ليخربوا اسس ثباتهم ويهد
 مواركان اثارهم ويحاطهم من هذا الوجه طيب حالك حسن بالكل وان
 استجريت عن حال اهل بغداد فموتوا في مواقع الملكة ومارق المملكة
 انفلق لهم البواب الفرج وحصر حسيه في مضيق حوج واهلهم من جهة مجاء
 وخبرهم وهم كضريق نبت الملاح واخذوا التماس وخبرهم عن قبضة جبل النباهة
 والتماس يكون لهم البعير وينهبون بالقتول العكر ولهم ويرشيتي وزفير
 والقدرة سلبت عن يد لهم ولقد امته نديهم لدهم كذلك يوحهم
 الله اعطاهم حشرت عليهم وهم يتعاهدوا ان في عيد الاضحى يسلمون
 القلعة اليها ويخرجون بالتيق ومهم معلوم كيف وما لهم في اعلى
 حال ينفيضني بالاسف والحيف يقول البليل العقول ليتني
 كنت غرابا ويقول الكافر يا ليتني
 كنت قوا با

قوله علاءه كذا زموث اعلى الشيخ محمد بن مانع مرقوم كنه

جوى حكمتنا القاهرة من مؤلف الامر الباهر الى الشيخ الامير محمد
بن مانع وباقي رؤس البصرة اعلموا ان قد وردنا بتلك الارض
الطبيبة مع الجيوش والاجناد الذين تدين عن صلاحيتهم الصم الصلاء
والاطواد وعن تصادم قواهم خيلهم تولد الجبال والتلال والوداد
لا يبر تخير بعد لو واقتزاع البلاد من ايدي اهل الغناد وصيانة عراض
العباد وتلغ مواد الفساد ومارونا من تلك النقصه الا حفظ الرعيه وحرارة
البرية ومنع اجور ولاذية وما خوضنا الا اطقا اهرام دولة امدني لانه
فان بحضرة الفيسرية وزناوه في البقاد شرار وشرارة وريته وعينها اليها
الويل مع الشيخ عبد الله بالبصرة لاحتشاد الغايرو ولا لتهتم وتلين
قلوبهم واهمالتهم وما امرنا بما يتخيرنا وارسدنا لمد مير
لانه حقيق علينا ان بعد تخير بغداد وفتح ابوابه الشداد لقد
شتطم البصرة في ملك حمالكنا من غير نصب وانا لا نجيب البادق
بل الكيف ويز الاسنة والم رعة الى يد الم البيوت ومخزيب
الاكنة الا بعد ايقاظ الفاندين عن الرقود والسنة واليقظهم واستباههم
بالقول اللبي والدعوة المسخنة متمسكا بقوله سبحانه ادع الى

سبر

سبر ربك بالحكمة والموعظة الحسنة فلما ارسلنا اليكم فلانا وتمن لكم قولا
مقبولا وما كنا معذبين حتى نبعث رسولا ان كنتم من البصرة فماتوا
من البصرة الاحضرتنا العلية بكوة واصيلا فقتلوا بون من كاس عوطنا
التي كان مزاجها زنجيلا ونسقون من عين عنايتنا التي تسمى
سليلا ولا تركوا الى مخالفتنا ونيلوا بالصلط السوي لان ذلك خير
وحيث تاولوا وان كنتم من لطفه فاعلموا ان ذبا فان اثنت زهر من هذب
العانة مع اجنود الذين يهجم اشد باسا وشك تنكيلا ومن محاربة يهجم
توجف الارض واجبال فكانت اجمال كيا محيلا وبهم يتوثقون في احولة
مرقطين لآمرنا منهم من قضى نجبة ومنهم من ينتظر وابدلوا بتبدل
فبعون الله لآمرهم بان مخالفتنا لمعونين انما تفقوا اخذوا وقتلوا فقتلوا
وسلخ عليكم قولا ثقيل اذا لا تمتنعون الا قليلا من اطاعتنا فله اكبر
درجا واكبر تفصيلا ومن عصيانا فاعده بطشا مشديدا ونكالا وميلا
ويؤسف عايداه ويقول يا ليتني اتخذت مع الرسول سبيلا واحق ما
ذكوناه وكل شئ فضله تفصيلا ان هذه نذ كوة في شء اتخذ لم ربة سبيلا

ايضا قوله ادورته

جرب حكمتنا المطاع الى احباب الفرضية الذين سنن خدمتنا
على انفسهم فرضية اعلموا ان قد وصل كتابكم بحضرتنا العلية

ونظرنا اليه بانظار مكارمنا اجلية فاسعوا الى تقديم المهام المرجوة
وبدروا بتدبير المالك الممنوع وظهروا اخلاصكم العالي به والوال
والشيخ عبد الله واطيعوا امرها واطلبوا نصرهما استكونوا في حرسه
الامان محفوظين ولبحظات عيون شفقنا لمحوطين ومن فوايد موايد
احساننا محظوظين

فزان ديكير

جو حكمتنا العالي الى عشيرة المنتفع ومن يتبعهم من القبيل
اعلموا اننا اعطيناكم الامان وامرنا ان لا يتولى عليكم احد من العنف
والعدوان ونوضنا من قبل شيخنا المنتفع بقدره المشيخ الشيخ
فياض الخليف وصدده من موقف الاعلى توقيعنا الشريف
ففي كل حال اطيعوه وبما يامرهم اجيبوه فمن اطاعة من الخاوص
يصير في حصن الالوان محروس ومن تخلف عنه فابوب النجاة
له مدد من ان لا يطغى لشرب ماب وان للمتقين لحى ماب

فزان ديكير به ال سراج صدر كشته

صدد حكمتنا العالي الى عمدة القبيل والالاء الى الشيخ بوسوله والشيخ
والال سراج اعلمنا انه قد ورد في لبيد سيد عبد الرحمن بن جعفر بن
الرفيع وجنابنا المنيع ولشرف بتقدير السدة السنية السلطانية
ونثنيتم

ونثنيتم العتبة العلية اخا قانية وعرض علينا ما صدقتمنا من الخوص
النيتة وصفاء الطوية في طريق الدولت العلية وزيد اعتقادنا بكم وضوف
اشفقنا عليكم فلما كان الالاء المثلث راليه من خصل الحبيبتين واباعنيد من
خدمة الذين اوجعنا اليهم اهام الولاية ونوضنا اليه زمام الالاء وجعلناه نايبا
بالحويزة بالعوة والجلالة وامرنا به تخيير البصر مع سرة دار المعظم العارفين
الاشرار الذي كان من دون الكلباي متحلي مع الجنود القاهم الذين كانت
عندكم اكثر من ثلثين الف من اهل البنادر والاشرف فلما ورد
الشرار المزبور والوال المصور بالحويزة كونا من الحاضرين في معسكرهما
والمقتضين على اثرهما والمطيعين بامرهما والناصرين على ظهرهما
فبعد ما ظهر عنكم الاثنياد وظهور من الغول في طريق الغزو والجهاد
وضح عنكم الاجتهاد في منع الافضل ودفع اهل العناد لرفع
درجاتكم فان تجاوزا عن منبج الالاء وقلكم اسلك العيصان
بالفردي او بالجماعة لنرسل جنودا مظففة لبيدور بستانه عن
الاجام لا فتراسكم وقتل ذكوركم وهرابكم ومجول الله نطلع من الحق
من بغى علينا فلم يك ينفعهم ايما ظلم لما زاد باسنا
اللهم اني كنت اسير من موبد نبي يسير وانه مبدك الذي يعقك فقير
فلما دخلت من الكفر في حصن هلام اعتقني مولانا المجازي مع

لأنه ما شئت عن كوكب ان لا تحترق في من حران دمع كرامتك والى كنت
اقول لا اله الا الله محمد رسول الله على ولى الله والقيت بانك انت مولى المولى
بالتحقيق وارحم من كل رحيم ورؤف من كل شفيع

البيان من على

صدرنا من المطاع القاهر وامرنا النافذ الباهر الى رؤساء
وختيارات الصكول وعامة وكلنا وملاحي فاسته اعلوا
انه قد ورد اولتشر فالحاج قران وعلفان مع ايلدار بك بقبيل
سدتنا البهية واضر اشار الف محضر حضرة تالعليه ووصلت
عزيتكم البنا وعزيت حواكم وطر خلوص بالكلم لدينا والقينا
على ايلدار بك ما كان مقصود ضمير الانوار فته واعطيناه اذن الانصار
على معيت رفقاء مواجهة فيوصلهم وبلغ احكام الاندس عليكم طيبوا
خواطركم واجمعوا غايبكم وصفركم واستمعوا عنهم ما ينتقون
واقبلوا منهم ما يذكرون مجيئوا مطمئنين الى موكلنا الاندس
بلا تونغ البال واستفيضون حضورنا المقدس بطيب الحال فانتم
في امان الله الملك المتعال وما صدر عنكم شئ الترتبه والخطا فان
صدر دفعونا عنكم بالالطف والعطاء وستونا وجوهكم وبكم

باسدال

باسدال الغطاء وبعد وردكم الى خدمتنا لا مزيد منكم امر عيسى بن نعل
معلم بما هو سر ويسر فان الله لا يكلف نفسا الا وسعها وهو على كل شئ

بصير

البيان من على

جوى امرنا القاهر القادر وحكمنا الباهر النادر الى اهل الى و ايمان اوار
اعلموا انه كنتم من المسلمين واتباع الدين المبين ومن سلكي
الصلح الاقوم والنهج الانقذ الاسلام ولقد امن من امن وسلم
من سلم وكيوا مبلأخور كان من كفر الكفر وديا دولتنا العلية وفي
هذه الاذن طفي ونبي وان الانسان ليظفي ان راه استغنى ولقد عرض
علينا انه جبا غفيرا وجعا كثيرا من اهل اوار ومن الصكول مع
نسيهم بك الاسلام ونا سيهم على ملته سيد الانام ذابوا الى حماية
كيوا المسفور بخلاف المذهب وبهذا الامر يورث لكم النصب واصابكم
الخذلان والعناء والتعب لان اعانت الكفار على المسلمين فخالف
لما فرض وكتب ومغايرو على ما هو لهم حسن وصوب وما على هذا
المطلب اعرض احمد خان اوسمي من مطوعة ملكنا الذي
وهبنا الله من فضله لغير سعي وطلب وجعلتم له حام ومعين

وناوية الدجوة ذات قرار ومعين فاعلموا انه كل امر بما كسب وبني
واملى لكم ان كيدى متين ايها السكان بالادوار والقطان بملك الديار
انا ارسلنا اليك كرادا اليكم ليبلغكم من فيه ماود عن فيه وانا
نشتات في هذا على شاة هذه البلاد ووقفن مع اجناد الذين اذا
ركضت جيا وهم انقلعت الاطواد وزغزع الصم الصلاد وميضاهي
القتال والوءاد واما الانوار والاخجاد ان تعلموا بامرنا تحقنوا من بين
وتؤمنوا من قهرنا وان تكونوا من عهد الاثني وكثيرين وفي مقام اخلاص
كثيرين فبعون الله نجى بعزم المثة اليكم واحاط عليكم غضبنا بما
كبت بديكم صر ذلك ما زبو في هامي الحكم الاقدس اعلموا
يا اهل الادوار انه لما صدق من يفض اشراكم اعمال سيئة وظهر
علينا سوء نيتهم فارسلنا اليهم فوجا ذ اخوة التخريب بنيتهم
وابنيتهم وبعون الله سينقلح روامى اس ديارهم وينقع رواف
اركان انا دسم وانتم طيبوا بالكم ولا تشوا احكام لان كل فدية اجيد
والودي منهم من احد اصداد الدار ومنهم من فرح الزند الودي
فمنهم محتد وكثير منهم فاسقون افش كان مؤثا كن كان كافرا لا يتون
ايضا فرمان عير بسود كير ميرزا احمد خان

صد امرنا المطاع القاهر وحكمنا الاقدس الباهر انه لما ظهر حسن خدمة

من عده

من عده الامجد واسوة الامم المداريك مع هذا الدولة العلية النادرة على
مفاتيحه وفنوس عقيدة على حضرة تها البهية النادرة والحمد خا ان احكام سابق
بحكمي اعرض من اعتناق الاطاعة والافلاص وادبو مولاي عن قبول الاثنياد
والاحصاى لهذا اعين المدا رب حكومت قري بحكمي وجيشي وسيرمى الات
تعلقت باحمد خان المذكور ونوضنا اذمة مها مها عليه وعطينا
اعنطه امور محمود را اليها بيدي فاذا رجع احمد خان عن
موقف الجبال الى الصراط الهوى وجاءنا وما مستفيدة على منجها البهي
وشر بنا لروى يصعد بدراج العن وشرف وينال بنول حسنا حسن
متاسف ايها الاهالى بالانصر الى لطورة كونوا منقادين على اوامر
المداريك ولوا هيمة وقصروا ايا دى تطول لاشد من محل حكومتهم ونوا
ولا تركوا الى بهم اركان امرنا واجتنبوا من سطوت بطشنا ولرب قهرنا انه
لقول فصل واهو بهزل عليكم بالاطاعة واياكم والى الخالف

فرمان ملحه بسود كير ميرزا احمد خان بهر داري فوق دهنان سدرسته

مدر فرما تها المطاع الى ان لا غري غموق اعلموا انه قد عزمتنا وجرمتنا
من قبل الاما وبيكم فالتقى سرخى خان متا انكم فصرنا ازمة خيولنا وغمة
جيدا عنا عن حدوه ولا يتكم ونضينا سرخى خان لا يتكم ولكن علمت باجاء عهد
ونلتهم القول ولو غدا انه نقض الايمان من نقض الايمان وان هذا من عمل الظن

فرمان ملحه بسود كير ميرزا احمد خان
بهر داري فوق دهنان سدرسته
مدر فرما تها المطاع الى ان لا غري غموق
اعلموا انه قد عزمتنا وجرمتنا
من قبل الاما وبيكم فالتقى سرخى خان
متا انكم فصرنا ازمة خيولنا وغمة
جيدا عنا عن حدوه ولا يتكم ونضينا
سرخى خان لا يتكم ولكن علمت باجاء عهد
ونلتهم القول ولو غدا انه نقض الايمان
من نقض الايمان وان هذا من عمل الظن

وذهب سرخس خان الى داره من خجسته اعماكم فادسلنا
 ملا معروف اليكم لطيب حالكم فعند ورود حكم المطاع
 اليكم كونوا مطمئنين بالظافنا واثبتين بصفنا واعطافنا
 وارسلوا الينا الجماعة المفصلة الذين عدتهم اربعين اقارب
 وان تنهوا ولوا في ارسالهم سيويكم الله اعماكم حسرات وان
 كان احد منهم مريضا اولد يد عذر مقبول فبدلوه من خوانه و
 اقرباءه وارسلواهم الينا جميعا فبعون الله نفوسنا ولا لكم
 الماضيه وحق لكم عشية راضيه وختل فوعن امنا و
 اجتنبوا من فتكنا وقرنا فاذا بطشنا بطشنا جبارين

ونجى بكم بطوة

مرور مرزا علي بيگ بنشاني بقلو
 2 غرة شهر صفر الاول 1240

1240
 1750

مواد فرمان شيخ الاسلام **عبدالله** الدين محمد اردوبادي نصري که
 از ديوانخانه **شاه سلطان** اول صفوي مرگت شده

هو الله تعالى شذا العزيز
 فرمان ميون الى خدا الله وطلانه

چند بکي همت والا و بکي نيت حقا نيت اتقوا معروف و معروف برانت
 که در کل ممالک خود حکام شريف تقيت و حق تو ان دين ميان حضرت خير البريه صورت
 يا ضعيف و سبلي واقع شود و در شريفيت ان هم اتم چار است از وجهي که در نهايت
 امانت و ديانيت و ديداري و وفور فخر و کمال و حقا نيت و پير مير کاري بجه پيشند
 مصدق اني قال صورت حول خيال نجابت و شريف پناه فضيلت و ان دت
 و کالات و تقاه شجده الخياء و المستر عني الکلام لعل الحامه و الشرع و الفضله
 و الکالات بدل الدين محمد اردوبادي **الله** از اينده شود نيل
 منصب جليل المرتبه شيخ الاسلام فقيه طيبه اردوباد و از لوج چن و اقليس و شروط
 و توابع اردوباد و قبايات بخويده قضاء ان شريف و فضيلت پناه قاضي عنايت
 الدوله مرحوم قاضي نجحي است به نجابت و فضيلت و کالات پناه در راه مقوض و

منج و ظفر هم بنوش لبث بند و طالع سعادت از چنگ کرده چنانچه بنشین ایستاد
 از تنج اقبال کیفیت شکست در آن و تحیر داران کربان و کشتاری ز کینان
 و متعجب است اوست که جمعی منقص از امر قوم فرمودیم که آنجا پناه بکنی هوا خوا
 نشی مطلع گردند و متبصر میسر که رایت لغت نشن در دارالطمانه
 نزول و اجداد داشت فوجی از غازیان که بر کرده پناه امیرالامراء اعظم
 محمد امین خان کرد و کس که در آن کربان پناه قلع و شیبه تقی در آن مأمور
 فرمود بودیم بنویسد آنجا پناه مطلع شد تقی بعد از شکست بهر سمت بقعه خود
 پناه پناه را که با غازیان بجای قلع کربان چنانچه مدتی بهم قلع محصور و در
 جزو بقعه ایان سپارش و نوحه جان به پایان بکنی سوتر غیب بنا قضا
 برادر و ولد تقی که بقعه داری در طاعت را بر روی خود بسته و ابواب طغیانرا
 بر چهره خود کشوده بودند ایشان مخفی پناه پناه محمد امین خان و غازیان اعلام و
 وعده بدست دادن بروج و محیط حصار قلع و داره بوعده وفا و چند برهرا
 در هنگام یورش بتصرف داده جمعی از غازیان جلورین و در کشتار با قبایل
 پیروز بتصرف آیند و لیت ابدی الاتصال در آورده احمد برادر و ولد تقی خود
 باین قلع کشیده و در روزی بقعه داری مشغول و چون راه بخارا از جواب
 مسه و دیده از قلع بیرون آمده اینچیز که تقی در آن رسیده بودند همراه داشت
 تمام متفرق و بهر بیاض مرگت بندگ و اللعق بکسوی پناه محمد امین خان

بکسر

بکسر کج کشته و پیاپی عنایت ربانه تا کعبه و بگوکات کربان بتصرف در آمده
 ز کینان در غنیمت و در لبنان بادیه حیران می بود چون عرب با کثیر غنیمت
 رایت یوزن را از راه لورستان بولستان بجهت استماع نموده از خوف
 بهر جهت بنای اتفاق با او گذارده خبر رسیده ز کینان بجهت تحویل قوت و لایوت
 با بقا و تمام و اردو طمان مخ محاسن کوه فیه گردیده پناه پناه رضی الله عنه غنیمت
 و حشمت پناه مجلس دولتی و عده اخوانین العظام خمی ام نظر علیان زرد را
 با فوجی از غازیان زرد و بزرگچیان و غلامان کشکیان و سربازان کثرت تقی
 و مأمور کرغینی ز کینان و متبصر فرمود بعد از و روی پناه مأمور و غازیان
 منصور ز کینان از آنجا در سمت الیون قلع و حصار کربان که حواله خاک بغداد
 است نموده غازیان از آنجا اوست و تقاب و ملاقات واقع چنانچه مقامت
 پیدا و رده و لوق قلع و لشکر یوزنی اثر و در قلع و چون نمایان شتر برقه روز
 دیگر که ابواب نجات را از هر طرف بسته دیده جمعیت در شتر برقه خان در لورستان
 با متفقین او گرفتند و نه حضور و حالت تحیر ز کینان و بکنی را بحضور آوردند
 باید درین باب به شقاق خاطر امیدواریم در عهده نشاندن خیرانه ندر صمد الاولاد

صورت در آن کربان و سیرت در آن نوشته

فرمان می باشد آنکه عده و عیدین و اجداد و از طرف دریش معین و کدخدایان الکاء

صورت در آن کربان و سیرت در آن نوشته
 صورت در آن کربان و سیرت در آن نوشته

بخون و طایف گنگرلو بوجهت خاطر مستطوره امیدوار طبع برینند که درین وقت
 به لپاه رفیع بیکاه ایست و شوکت پناه حکومت و عقیدت و استقامت و نعت و قوت
 اشتباه بنج اخوانین اعظم محمد رحیم خان گنگرلو کم الکاء منور از رکاب
 نفرت اشوب و لامرخص و مقرر فرمودیم که بنیاده متوجه امر حکومت و دلو و ستد
 ولایت منور بجه در مه فلت و حاکم است و منظم و شایسته هم اندر موقوفه
 وی لپاه رفیع بیکاه عقیدت و ارادت الا محمد رحیم که در اندوه بیکاه
 مقرر و مقرر بود امر فرمودیم که از انجا بجهت سعادت کچور آمده موقوفه نفرت
 مقرر و دیون رکاب بشد باید بعد از حصول اکامی بر موقوفه رقم قضا و عور و
 ی لپاه من رانه همگی تزدی لپاه من رانه آمده حسب الصلاح و تقریر من رانه کرده
 متضمن صلاح و دست ابد موقوفه بشد موقوفه تقدیم خدمات دیوانه بجمه ادا امر
 و نوا امر اورا مطیع و شفا و بجه از سخن و صلح او بی وزنه نماید و در توقیر و
 اقراح اوسى لازم بکامی آورده لپاه من رانه سو حکم بالاستقلال خود
 داشته توابع امر منور لاجل و مرجوع بش رانه دهند و در هر یک ابواب
 توجیه خاطر خطری را بر چهره منتیفات آمانی و امانی خود داشته
 و در عهده شناسند از ان ترش جان الله هزار و پند و شتاد

۱۱۸۵

ایضا واد فرزان کریم خان و کبیر خان که رحیم خان گنگرلو نوشته

فرمانگاه اندی لپاه رفیع بیکاه ایست و شوکت پناه حمت و جلال و کتفه

ارادت

ارادت و انصاف اکاه نظام الدوله را شکر و الحاح و شج اخوانین اعظم
 محمد رحیم خان گنگرلو کم الکاء بخون بوجهت بخت خاطر خطری و به احتیاط
 باشد بداند که درین وقت ان لپاه ایالت پناه از رکاب نفرت ماب
 مرض و مقرر فرمودیم که بولایت منور رفته مشغول امر حکومت و دلو و ستد
 ولایت منور بجه در مه فلت و حاکم است و منظم و شایسته هم اندر موقوفه
 اند و سخی لازمه بکامی آورده بکامی رفیع مکان انصاف و ارادت نون محمد رحیم
 نیب شیک اقامی رکاب دیون اعلی خود در اندوه متوجه امر نیابت ولایت منور
 بود و در آن حضور نمای می باید بعد از حصول اکامی بر موقوفه رقم قضا و عور و
 کرده و بنج و حسب الفوائد مبارک مطاع بعد و اهتمام ان لپاه مقرر شده
 موقوفه امر حکومت و به تنظیم امور ولایت منور بجهت خجست المجموع در امر حکومت
 خود و متقد و متقد و دهنه ری و الیه انیسو بالطف خاطر خطری امیدوار
 باشد و در تقدیم خدمات دیوانه سخی بجه بکامی آمانی و امانی و امانی و امانی
 بکامی و در هر یک ابواب توجیه خاطر خطری را بر چهره منتیفات آمانی و امانی و امانی
 عهده شناسند تحیرا به ششم شهر شعبان ۱۱۸۵ لیکور و پند و شتاد

ایضا واد فرزان کریم خان و کبیر خان که رحیم خان گنگرلو نوشته

فرمانگاه اندی لپاه رفیع بیکاه ایست و شوکت پناه حمت و جلال و کتفه
 سپرد لپاه شوکتی و نفرت و هلام فیوزی و فتح و کتفه در حمت شمع الحاح

این شکرش و پریم را کشته طنطنه کوس مهیت مانوس رعیت پروری
 و داد کتری از شش جهت ب مع کندان بزار سیده بزوت نمت والا
 نمت چنین لازم موجب فرمها هم که هر یک از بندگان ارادت کیش و فرمان
 برن عقیدت اندیش را فراخور حال مترق مدارج عزت و تملک خاصه بین
 الا اندر تبه برتری ارزاق و ایم از بجا که صدق این قول از صیه احوال عایش
 رفیع کاشیة اخوانین العظام مشکوالت یک کنگر لوطا بر و مویدا **لوطا**
 از ابتداء بداند میوه تحقیق نیرت را در الملقب و مخاطب باللقب
 ی لیا همی فرمها بر فرزند خویش و سلطانی و اقیان کنگر لوطا پناه رفیع پناه
 شہرت و دلت پناه قیامت و مناعت و تنگه امداد و ارادت اکامه شیخه
 اخوانین العظام مشکوالت فرغانه بالاکتفاد و سر کرده غازیان کنگر لوطا والا
 نغرا و نسته من بعد از مکات و مخاطبات اور الملقب باللقب فاضل و خطاب
 ی لیا همی مخاطب دشته توقیر و احترام اوس لازم شمرده از بخت صلح و صفا بر او
 پروان نروند و در بیدار شدن مستند مقرر اند موجب پناه شاد را در اهرام
 از قرار دستور العمد مجری و نه در دهم شریک **۱۱۲** بکار و بیدار شدن

حمد صادق امین و رضا و طلب شو کبریم که کبریت فیض کون عریف داده
 عرضه داشت کمترین بندگان فدوی بذروه عرض بار یافتگان پایتیر
 صدقش میر عرضی نظر بندگان سکندر شایان و دار اور بان قیصر

پایان

پایان اقدس ارفع و الاروقی فدا میرند که بفرمود و بطلبش بیک و اند
 کمترین از ولیقاضان و جعفر قلی خان کنگر لوی بخوان بوجوب تحصیل
 ضمن که قبلین حسب انفراد مشایران مبارک بعهدہ سید نقی بیک پختی مقرر
 کردید که موجب ایشان ترا از شکر اله خان بانیفت و بعضی طلب بیک والد
 کمترین همی نمایند و بیک کمترین همی نمایند و ولیقاضان به بخوان
 رفت بعد از و بخواستن به بخوان ایشان با سید نقی بیک جعفر شریک کرده و او
 شوه داده و محل منور بولایت خورشید و بطلب و کمترین بقصد تعویق
 اندخته مدتی است که و کمترین را در مضیوع معطل نموده و بطلب او را امیدند
 و نه خصمشی میکند که باید در وقت بیک کمترین لازم خصوص فرستاده که کمترین مراتب
 بواقفان سده سید جلال عرض نمایم از روی امید واری حاجت عرضه داشت
 بجا کپی نموده است و چنانست که حبه لک و بصدق فرق مبارک که حب الفغان
 قضا بعهدہ احدی عزادار پد که بولایت بخوان رفته و بطلب والد کمترین را
 از شکر اله خان بانیفت و و بفرموده است و بفرموده است و بفرموده است
 پادشاه که موجب امید واری و جلالی خیر خواهر شد بانی امره الوالا مطاع

سواد فرغان در طبقی عریفه فوق از دیوانه که کمترین و بیک و بفرموده
 فرغان علی شد اندک پناه امارت و صدقت پناه کنگر لوطا کم
 ولایت بخوان پادشاه که در بوقت عریفه بفرموده است عرض نموده که

نماه میشود که والد اورا در نجون بقریب طلبی که از ایشان جعفر قایم و
 ولیقی یک کسکه لومیدار معطر کرده و بطلب اورا اندازد و با وجود آنکه
 حسب الفون مطاع بعهدہ انعامیہ و محضر بقای و مقرر شدہ ہر خدمت مال
 البتہ و بہ مزبور ادا و خواہند بود **ن** مقرر میشود کہ چنانچہ الی وصول
 فرمان مطاع و بہ طلب اوصو مویشی حجت و فرمان قدرتشان ندادہ باشند
 بوصول فرمان افسار برون اجمال و اجمال کا ساری اورا کرده حجت با زینت
 و اورا در حضور نموده کوتاہی نہ نموده و در غرضت م لازم داشته در غمہ
 شناسند تجیر ۱۱۹۲ **۱۱۹۲** کیم از بکشد و نود و

Tadmar
 Abu Ruyun
 Abu Ruyun
 Abu Ruyun
 Abu Ruyun
 Abu Ruyun

ایضا سواد فرمان کریمخان در خصوص حکومت حاجی علیقلی بن کسکه کو
بہر نجون مرقوم گشته

فرمان علی شد آنکہ اغزہ و ہمیان و ابد و شرف و سرحدات کند کو و کدخدان
 و جمہور سکان و طمان و ولایت توکان نجون بعد از انفلات ایزد منان
 بصنوف الطاف کوکان خا طرافتشان مستطعم و امیدوار بھم بنہند
 و ایفہ کہ درینولا در خصوص و روحیایاہ رفیع و بکشت و جلالت پناہ
 حشمت و ایالت و شگاہ کشف الحاج و المعتمدی حاج علیقلی حاکم انجا
 و انکہ تمامی مردم انجا از حسن سلوک و رشادری لپاہ موی اللہ راضی و بچرد و رود
 او بعضی از مردم انکہ خود بہ تقریب نمایند و اخذاری کہ درین مہر

نسبت

نسبت بانہا واقع و متفرق شدہ بودند معاہدات با کند خود و خبر را علی لپاہ شالہ
 کی یقین و دل تہا و از ولایت حوالہ و حوالی آوردہ و در ایامی ولایت
 سی لازمہ بمعمر اورا و دوسر مواد قلمی و الف و حضور نفی و بتور نمودہ
 بودند نظر انور رسیدہ مضامین معلوم رہی چنانچہ آرا و مرتب اخلاص و
 خدمت گذاری لپاہ سابق الذکر کا شو حقہ بر پشکاہ خاطر خطیر ملک
 پراخا ہر و مویا کردید از انجا کہ لپاہ حکومت و ایالت پناہ شالہ
 من جہدہ خواہان ایندولت جودید مدت و از سیدہ و خواہش و کلام علی
 برین و ہشتاد کار کا ملی و ہر مرد و قدر کار و ہا فیہی یکیشہ البتہ بخیر رفتار
 خواہد کرد کہ انکہ لہر زبانی از و ہا گوشا کر شدہ و کلام علی نیز ایامی و معموری
 کل ولایت بخصوص ولایت نجون را منظور نظر نفی کستر دریم و مطرح
 خاطر انکشات نظر ہر نسبت کہ رعایا و سپہان انجا با حسن و جہد زینت و زندگان
 نمایند بیدلین تیر بمقتضای رویہ اخلاص مندی و ہر لخواہی متوجہ غل
 و ہر خود بھ در تروی لپاہ حاکم بقیم حلات و یونہ قیم و رعایا و برایا را
 بشقت و مرحمت و کلام علی امیدوار و سر کرم رعیتی و کاسبی خود نمودہ
 مطالب و مدعیانہ کہ دشتہ باشد عرض نماید کہ بمعون الہ فیصل
 پذیر گردد و در غمہ شناسند ۱۱۹۲ **۱۱۹۲** کیم از بکشد و نود و

۱۱۹۲

۱۱۹۲

بنازم شغور بوقیام و اقدام دهنه در نزدی لپه مش را در متوجه تقدیم شد
 قوه بخود کرد و مقر اندی لپه رضیایه ایست و حکومت پناه افلاص
 و ارادت امانت دهنه و حکم بخون و غلب و سایر کد ضلالت و رعایای بخون
 شغور نور اجفی و حکومت مش را دهنه و در عده شناسند را در نزد محرم
 مقر اندی شغور خمان مبلغ سه تومان و بجزار و دینار پشیری شد و مقدار
 پانزده هزار و پنجاه جنس از بهت و لیت الکاء بخون بصیغه موجب لپانه
 و در وجه حکومت مش را دهنه و غایت فرمودیم که در هیچ موجب
 قبض بر نعمی سواد خمان مبارک از لپه ها حکم الکاء مذکور و بنا بر
 و در معیشت خوب شد از روی حکم امید واری لوازم خدمت
 موجود بخود اشتغال نماید ۱۱۸۰

در پنج وفات کیرم خان و کیر که از مفون رقم بنده امیر اولا
 ابو الفتح و محمد علی خان و لایم او که به حفظی خان پشیری نوشته

بودند ۱۱۹۳

فرمان شد اندی لپه رضیایه و دهنه و اقباس همراه ایست و حکومت
 و شوکت و حمت و هیل و لقا بهت و دهنه و غلب و قبل پناه
 ارادت و افلاص الکاه امیر الامراء العظام بنفق خان قدر کبریا
 و در اسطه پشیر توجیهات بیغایت فیض و در به چشمه صی یافته بداند
 که عریفه

که عریفه که قبر ازین بنو اب مریمت و غفران و مغفوره و نگاه حاقان
 رضا المکان عقیقین شیان ابوی ام طاب شاه نوشته و از راه دهنه بخون
 رسید و مقدمه قضیه نایه نوب غفران نور الدین بنو افغان افغان
 و زینوش فرستادگان افغان لپه را مرخص و روانه نزد افغان لپه فرمودیم
 می پند افغان لپه در هر یک و هر موله شقت بنده کان عا در باره خود
 بحد کمال دهنه از روی ارادت و افلاص متوجه امور ان صفت
 بهر مطالبات و مدعیانیکه دهنه بشد عرض و قرین انجام دهنه در هر
 مواد خود مستقر و مقدر دهنه در ابالی و معوری و محافظت و حیات
 النولایت کوشد و در عده شناسند پشیری را در نزد صغرا المظفر ۱۱۹۳

این رقم از جانب صادق خان که بعد از وفات کیرم خان زنده در
 این بدوق حکم را بر فرخت بعد از عریفه خان کند و نوشته بود

زبان ازین رقم از جانب او بنظر رستم عروف رسیده

حکم شد اندی لپه رضیایه شوکت و جدت
 و نگاه مخلصی دهنه خواه عریفه خان کند که حکم محال بخون و از راه
 و سبحان و جان و مقری بنو حیت خاطر خطری مستطرد امیدوار بهر به
 که عریفه عقیقت ترجمه که در بنوقت شتم بر انرا افلاص و عقیقت

خود قلمی واقف و حضور نموده بود با افعال ایشان سنی المرتبه والارکان
 میرزا علی بیگ منشی الکاء بخون نظر داشت اثر رسیده مضامین معلوم
 و مفهومی و اندام و محبت انعام و دولخواه طاهر و معلوم کردید بلباید
 بمحصول اکاهای بر نفون رقمی توجیهات و کلاء و را در باره خود بمرتبه
 کمال دانسته با هر کسی عزم و بر یکیتی مدار اقدسی بجهت حقیق
 حالات خود با مطالب و مدعیانته داشته باشد بعضی غرض در آورده
 بعضی حصول موصول و اند و قدغن لازم داشته و در عهده شناسد
 ۲۳۲ شهر مفر المظفر ۱۱۸۵

افا محمد شاه قاجار از قرار تقریر اهل ایوان خنشی مایور زاد
 بود بعد از صادق خان در ملک ایوان سر با فخر و بی ادبیت
 بین فرمان در خصوص تعمیر قلعه بخون که از صحت بیاعت لکزی
 دانستند خواب شده بود بعهده کلبدان کنگر لوند شده بود
 حکم و الا شد اندک لپاه رفیع بجهت دوله و اقبال همراه قیامت و منیت
 انتخاب محبت و محمدت پناه اندام و ارادت اکاه نتیجه اخوانینی
 اکرام طبیبان حکم تومان بخون بوفور شفاق خاطر مرمت بنیان
 شرف استظور و اطمینان یافته بداند که عرفیه بمبودیت فرغیده
 که در نیوله

که در نیوله مشعر بر مرتب خدمت گذاری و افلاک شکاری و استعدای بنا و تعمیر
 قنوجون بر انظار قلمی و محو بدان عمده الدلیل مرزا اسمعیل بیگ کنگر لوند
 خود انقاد و رکاه همان چارشته بوجوب و شرط مقربان حضور با بر النور سلطان مخطوط
 قطر خورشید اشرف قلم و نفون ارادت نمون ان فرا دل ان آفره معروض
 و معلوم ری سعادت پرای قلم کردید مرتب خدمت گذاری و دولخواه
 انعام و حقیقت حال ولایت و وقوع فرا به انجا عکاهی در شپگاه خاطر
 مر و اثر و الا ظاهر و واضح و منظور نظر مبارک انت که لازم مراعات
 در باره ایشان بعد آورده همگی رعایا آورده و مرفعات و امور ولایت
 منتظم و مصلحت از حشال بجهت از زمین اقباب پزول معور و کلیه اباری
 متخلی و در ملک سانش و استرحت متوجه رعیتی و دعای دوام دولت
 ابد ایصال باشند در بنوقر حسب الاستعدای انعام و موارثی شده
 نفر عمده بجهت تعمیر قلعه بخون از ولایت اذربایجان حواله و ارقام قضای نظام
 بعهده ی لیبانان حکام اذربایجان مرقوم و محمد از کاب فیروزی شایب
 تعیین و روز فرمودیم که آمده قنوه مقرر و از ولایت اذربایجان از قرار
 امر مطاع جمع اداری داده تسلیم انعام و لپاه و بنای قنوه گذاشته مشغول
 کار باشند و مقرر فرموده ایم که عمده مقرر مدت چهار ماه کار کرده مراجعت
 نمایند و چنانچه اسباب صورت اتمام نیافته عمده مرقوم کفایت نکند

انشاء الله تعالی را بنده تیر بقدر کفایت عمل و نامائی ابرام تمام خواهم فرمود
انفالی که در هر باب الطاف خاص باشد تا هر چه را که نشود در هر باب که فعل و قول خود
دانند و در نهایت امید و اری بقدم خدمت و نظام امور و ولایت و در پستی عتبت
معتقد و طالب بخشش و عرض نموده بدو قبول موصول دهنه و در عوده شناسد
از راس غره شهر شمعان ۱۲۰۰

ایضا وادود و سورت فروان اقا محمد شاه که در اوقات آمدن سرفشان و بهائی
لکونی بر سر قلعه نجوان بعد از کلبعلی خان کنکولو صادر شده است
حکم و الا که اندک پناه رفیع کجایه شوکت و جلالت همراه مجتهد و منابت
پناه حجت و عزت کشته شد و بهر تشبیه اخلاص و ارادت اگر عده
انجمن العظام کلبعلی خان کنکولو حاکم توپان نجوان
نمیدم که اسم فاطمه فاطمه و الا سرفشان بهر بدنه که عطفه عبودیت
فریفته که در میوه نجف و اجماع معاندین و شهر لکونی و قریب و لوازم
جانشین در دفع و رفع و مقصد آنها و انزاع و شکست و تدبیرشان از پناه
دار و خدمت کناری هوایان دولت بیسته اند اقران بطریق که نگاشته
در عقیدت شما و محبوب مایان عده الامین مرآت معین کنکولو صادره
خود انچه در کاه خدایق امیدگار و الا شعله و باحوظ نظر مغربان حضور بهر النور
سلطه و معنی این ارادت آیتان فی البدایه الی النهایه معروضه ای علیهم

انعالیه قلمو نخواستن و کما بحق مضبوط نموده بشد و از هر باب اتفاق
نظر مبحث آثار و الاسرار و باره خود و نیز کمال دهند و بعد روزه مطالب خود را
عرض و قرین انجام دهند و در غده شناسه تحریر از خود نه بهر الله شانه

صورت زمان اقامه شاه در خصوص پیران ولایت بخون به خلیفان

بکهر کی پیر مرقوم و صادر فرموده

حکم و الا شد آمدی لیه معای کف عظمت و اجلد و شکاه کت و قبال
پناه حمت و ایت همراه شهادت و بابت آکشته قیامت و نجات
اشباه امیر الامراء العظام حینقلی خان قیدی بکهر کی در لفظ شیر
و خوی و چورس و ساسی و مرند بخرید غایت فطرت اتفاق نظر بهر و الاسر شده
بجهد اند که چون درین اوقات بتقریب اثوب و انقلاص است لکن
و قرا باغ تو مان بخون قرب و از صدمه که بعالیاه رفیع بقیه افلاص
اکاه عده اخوانین طبعان حکم و امانه انجار و داده بیون و تب
و از اینک در ش راه و لوتج و بدست متقی صدق کرده اند مرمت جانب
انها و منظور نظر مرمت اثب بکشد فلند ابا فاعلیاه افلاص
تاب مرقوم و مقرر میکرد که چنانچه غده و ذخیره بکشته وقوع انقلاب
در اینجا کباب بهر شد انعالیه در پرب غده و ذخیره امانت انهار محفوظ
و بقدری که مقرر شود در دادن غده با این کوتاهی جانی نرزد که افاده

بکشته

بکشته پیش هر دفعه احتیاج و فاقه شده بشد و پیوسته الطاف
ش مدخرو اندر اش مصلحت خود اندک مطلب و مدعیات خود عرض
و مقرون با نجام داند و در غده شناسه تحریر از خود نه بهر الله شانه

فرامین شعلی شاه که در اوقات آمدن اشجند و
سر کوده و رسید بر سر قلعه ایرون بعهده کلبلعلی خان کنکلو
و محمد خان بکهر کی ایرون و غیره مرقوم و صادر گشته و کیفیت
آمدن اشجند و و غیره احوالا از مخون فرمان و رقمهای تاب
التسطنطه عباسی معلوم و مشخص می شود از قرار تفصیل

الغرض

که مبحث خاتم شاهی ز قدرت
ازلی
قرار در کف شاه زمانه
شعلی

صورت شاه

از دیوانه شمشاد در اقرار است هر بعد از عیال و کفالت و درنده

حکم والا نه اندک پناه رفیع بکجه شهادت و بخت اشباه عزت
و عادت و تنه قیامت و مناعت اکثراه عمده اخوانین العظمی عیال
حاکم بخون و کند و بنوبت بلا نهایت خطر خطیر و عمت بخیر مشقه و متعال
و امید در بجه بدست که قیلین اقرار بر دت علمه قدری از موجب
تفنگچیان سر بندی و بچلو و احواله الی پناه فرمده امر و مقرر گردید که در نظر
از تفنگچیان مزبور آمده موجب خوش باریست نمایند در بوقت دلو
حضور و بعضی دشمنان حضور و عمت دستور رسیدند که تفنگچیان
مقرر بجه اقدام موجب دلو و اردو و تروانی پناه و دیناری از وجه موجب
انهارا کار زی نه نعم مذکور شده بود که شخواه متوجی خوش افتاد و کاب
سعدت و شایب رسد است چون مبلغ کلی شخواه از بابت مالیات رل
قبیده است و ان پناه باید کار زی نماید لهذا امر و مقرر گردید که برت
دارن مقرر مجدداً محبت با نفوب و جوه موجب خوش باریست و محبت
نمایند لهذا مقرر میشود که ببول حکم رفیع منبع و حصول اکامی بر مغنون و
ورود بر اندازن مقرر شخواه موجب اناسو اقرار بر دت که در دست
دارند تمام و کمال در عرض مدت هشت بوم کار زی نماید و تخلف

بایزند

بایزند اردو پناه رفیع بکجه شهادت و بخت اشباه عیال و محصل
و بعلایت بول و براندازن اقرار بر دت که در دست دارند موجب اناسو تمام
و کمال باریست و در عرض هشت بوم کار زی نموده رو و حضور و عمت
دستور زد و ان طلب دهند که بچلو کویا بی در بختی و خصوص نماید مورد
مواقفه خواهند و هم روزه مالیات شخواه عرض و مقرون با کجام دانسته
و در عمده شناسد تجیرا ان شرجب ۱۲۱۲

ایضا دیوانه شمشاد در اقرار است هر

لا اله الا الله
الملك الحق
المبیت
عبد باباخان

حکم والا شد اندک پناه رفیع بکجه شهادت و بخت اشباه عیال و محصل
فرمان مطاع اکام هر صحن نماید روانه و خوشو محصل مالیات شمشاد هشتاد و پنج
دانته مبلغ ششصد و هشتاد و پنج تومان بخیر از دین روجه مالیات انی باطلع
و تصوب پناه رفیع بکجه شهادت و بخت اشباه عیال و محصل
در مدت هشت بوم از مردمان بکجه حضور و بختی و بختی بختی بختی بختی

آورده در رکاب مستطاب خاقان تاجدار صاحب جهان فزائی مرده نموده
قبض رسید که حاصل وضعت موجوده ابقایم رسانند مقرر اندکی لپاه
رفعی ایفاء عباسخان کنکریو خاتم کجور در غایت وصول فرمان مطاع
و در محضر منور مبلغ ششصد و هشتاد و پنج تومان و پنجاه و دینار را اچ
دیون مالیت ششماهه در ادر موعده مقرره سرانجام و به تحویل داری خود
بدر بار کیتی مدار سلطه فزیده حسب المقرر معمول و در منور اتمام
حاکم در موعده منوره انقاد درگاه سلطه نموده از قرار فرم همگشای
نه نماید و مبلغ چهار تومان صادر بصیغه ضرت نه حسانی محصل منور
نموده و در عهده شناسد فی شرحیج ۱۲۱۲

ایضا صورت فرمان فتحعلی شاه به کتب خان کنکریو نوشته شده

بسم الله الشانه الغزوي الملك لله تعالى حكم هيون
شد آنکه لپاه رفیع کجایه دولس و غزت پناه قنیت و نبالت دستگاه
نهایت و لیس نه سبب افلاس و ارادت اکامدة اخوانین العظام
مکمل خان حکم کجور بوجه شانه سرازیر بوده بداند که قبل ازین
انفالیه مستعدی شده بود که در سبب بجهت تاهیه های امور مواکب
ظفر و تور سلطه شرف توقف در مملکت آذربایجان ارزنده دارد
بعد از

بعد از وصول التوفیق ستان بچین او با که در ان مقصود تدبیر و تفکر فرمودیم
روزی مقدار کثیر از ضرور دیوانه غلبه بلیت بحرف علمیات سلطانی و حکم
نصرت مبادی برسد و این باعث فراز مملکت آذربایجان و فی الحقیقه بری
ایمان کجایه بود فوق طقت این بنا بر مرتب منور و در محلات جانب رعایا
و اما مملکت منور متوقف چون موکب سعادت موصوف را موقوف
و فرمان فرامی مملکت منور و رتی و شقی مهت بفریه و کجایه انجا را بقبضه
اقتدار و حشیر قره باصره شهر یاری و خرقه ناصیه تاجدارای نایب السلطه
العلیه بیسی میرزا صفی و او را با معادل بخت هزار لشکر کرده هزار نفر
رکاب دوده هزار نفر آذربایجان باشد متوقف متوقف دار سلطه پشیر مامور
و بان لپاه مقرر میشود که چنانچه کفره روسیه جارت بآمدن انچه و حواله
نمایند و امری باعث و حدوث کرد و حقیقت را بفرزند ارجمند انجا را
که بدفع آنها و انضباط امر ان لپاه پرد و اتمام امر کور او غلی عبده
اتمام ان لپاه مقرر است بده طریق باشد بر پشتی لپاه مع کجایه غزت
و اقبال پناه قنیت و صلت و تنقه منعت و نبالت اکتشاه امیر
الامراء العظام حدیق خان قاجار که بکشد ایراد بتدبیر و افراجه
متمم دین انجا بجهت امر انجا را بکطرف و تمام نمایند و کار کور او غلی
سود اتمام امر کجی و کرجستان هم عبده ان تمام انفالیه مقرر است

که باید درین راه تمام و مقرون با بنیام سازد انعام لپناه از اجله خدمت
 که ادب و دولت خوانان و کجین کار داران و ممتاز بنی الاقران و خدمت
 انان بعد از او مقرب است باید در ان نظام حجت و انجام خدمت
 دیدن نهایت اهتمام و جد و جهد بعد از کرده حجت خدمت خود و بر
 پیشگاه خاطر خطرات انور ببلوه کمر زد و توجیه شد و اندر ان شراصول
 و امر خود داشته در عهد شناسد تجرید ان شریک در الامر ۱۲۲۰

ایضا سواد فرمان شاهی

الملك لله حکم بایون شد اندک لپناه مع پناه و قس و قس
 پناه شامت و بلس اشباه اخلاص و ارلوا که عمده اخوانی اعظم
 ملک خان کنکر لوبونیت سانه سر از رجب بداند که در مقرب لپناه
 ابرخان تر قناب را با بسط باشد مودع و دشت که در انجا مذکور
 میشد که کجا موکبش می مرصبت فرمست با ان لپناه امر و مقرر
 میشود که چون بنه و غزوق از هر ی همایون در روحانه وادی بود
 و منظور نظر اثر آن بوده بنه و غزوق سوبد او را که غزنی را
 نیز عمده متخص فرمست و فوج کثیری نیز امور بولایت کرجهان
 و تقلیس فرمست بشیم بنابر ان از کربن پی مرصبت برود خانه
 وادی

وادی فرموده بنه و غزوق را بعد از او شکر جا پدر اجدالکانه معینی و دود هزار
 نفر نیز بهر ایام لپناه مع پناه پیر قلخان قاجار رونه نقیسی و در
 یوم پنجشنبه نیز موکب سلطان با معادل بست و پنج هزار نفر از غزنیان
 نصرت نشان و هو روه خانه کمر زد و در انجا نزول اجلال ارزانه و بدیع
 کفره روسیه انات خرو و معروف خود بد شد و الله و الله تا امر طایفه
 فاده را یکطرف و همه اشیا را عرضه تلفت نفرایم از ان بولایت مرصبت
 خواهیم فرمود و از فضل الهی ان قلع ایرون که مثل نوبت همایون ما
 معین و حامی در پهلوی داشته باشد و تدارکات قلع از هر یک در موجود
 و اما که بهر پهلوی از کفره روسیه چه باشد بد داشته باشند ان لپناه روز و شب
 متوجه جفت قلع بوده هیچ قدری نمکنند که تا فرسای هم طول کشد
 موکب پشت می در مقام بد شد که فرمست که آرا خواهد بود و همگی هر
 قلع ایرون را بر ابرام خدیو بنه امید و ار سخته در عهد شناسد را را

شهر مع الله ۱۲۱۴

ایضا سواد فرمان شاهی

بسم الله نه العزیز الملك لله حکم بایون شد اندک لپناه
 رفیع جایگاه شامت و بلس اشباه اامت و منعت الله اخلاص
 و ارادت که عمده اخوانی اعظم ملک خان کنکر لوبان کم لوبان بخون

بعینیت کاملت باشد تا در بند بجهت اند که چون ارشاد است کامله الهیه و نیروی
 اقبال عظیم الرسول سلطانیه اشجند و در دل رویت ضاله قرین هلاکت و
 بوار و جنود نامعود او نیز اکثری فرزد و القاب کما کوبارش برآورده
 و بقیه انشا بهم شب هنگام خود را بدر بار بیده ی زم دیار او بارشند
 از میان الطاف ربان قید رویت که در پنبک و شوره کل و کجبت
 مانده اند از غایت اضطراب و استی و تعدادی بری ایشان باقی مانده است
 و وقت آنست که نشانه کمال و وجود ایشان از صفات یک و صفا
 گردیده باشد بنابرین انچه امر و مقرر میشود که بعد از وصول فرمان مبارک
 انچه محبت که از طایفه کثرت و بیشتر و مقدر است حکمی را آماده ساخته
 بر وقت انچه انچه انچه امیر الامراء العظم حدیقلی خان قاجار بکری
 ایرون و جمعیت ایروانی یزم شده بقطع کفار مذکور و پرورش و علیان
 نصیب اقا و طایفه شمس الدین و انیر با طوف و قرب و بر چلو با الطاف
 و اتفاق پادشاه بر امیدوار و مستمال و ملحق خواسته با تمامی جمعیت ایرون
 و کنگر و طوف مذکور به تمام امر کفره اند و بوجه و اوجت شبانه روز
 خود را معروف و فیت مذکور و امطام و است اند و شعور و زند که
 بر نوبی امر کفره که در پنبک و شوره کل و انخواه پیشنه کوتاه و بطرف شده
 نایمی در امر آنها باقی مانده و بحد الهی که درین باب راه غدری در

انجا

انجا باقی مانده است و بد از قرار یک حکم فرموده امرا نصیحت را قرین انجام
 و اختتام سازند و کوتاهی بهیچ وجه جایز ندارند و مرمت شاهنشاهی
 احوال خود داشته و علیان عمده الامکان میرزا اسمعیل فرزند و انچه انچه
 از کباب افسر روانه نزد انچه انچه فرمودیم که فواید ثواب
 جایز انچه انچه انچه و در عید شمس خیر انچه نذر انچه انچه ۱۲۲

الف حواد فرمان تحلی

الملك لله تعالى حکم هایون شده انچه انچه رفیع انچه غرت
 و عادت پناه نهاست و بلیست انچه اخلاص و ولادت انچه شجعه انچه انچه العظم
 طبع انچه کنگر و بوجهت شاهانه برافزیده بداند که درین وقت انچه رفیع
 جایگاه غرت و عادت پناه عقیدت و ارادت انچه مقرب انچه قان میرزا هدایه
 لشکر نوی دیوان انچه را با اتفاق علیان سنی الان میرزا اسمعیل ششی ولایت
 بخواند و کنگر و فرستاده انچه انچه انچه موجب انچه کمر، مورده ایرون روانه
 فرمودیم که انچه انچه برده از قرار حکم انچه انچه انچه انچه انچه انچه
 مقرر میشود که بعد از وصول انچه انچه انچه انچه انچه انچه انچه انچه
 انچه انچه انچه انچه انچه انچه انچه انچه انچه انچه انچه انچه انچه انچه
 روانه ایرون و فرزند را به انچه انچه انچه انچه انچه انچه انچه انچه انچه

نکته

از پند مردمی و مردانی و محبت و تعصب دین بنات قدم در نیده از اقرار
 پنج پاره در چهار بد تفکیکی و خلوص و حفظان دلاری داده و بهجت
 پادشاه ایران امیدوار ساخته قلعه را از تخریب و تزلزل و تزلزل و تزلزل
 سه ماه آنجا در سر کوه رسیده بنا بکمی آذوقه و نبات قدم بعلی خان از تخریب قلعه
 دست برداشته و توشه و دست از طرف او جمع نموده و بزرگ مسیحیان
 بطرف بغداد فرستاده و رفت و در راه مرگین شهر بخون گنگر و نوری
 و لایم رسید از آنجا آمدن آنجا و در محبت او از سر قلعه ایران در ایران و نهای
 احوالات آنوقت سو از قلعه پادشاهی آن محمد و و آن او بکربان و قتل و قتل
 و هر کون اهر بکربان و بکربان که ساند مرزا و الی بطرف بطور بوق
 و کشنده شدن آن محمد و در قلعه شیشه فراخ در دست و نفع فراشی محمد
 و پادشاه هر شش ماه و نایب السلطنه پسر او عباس مرزا و بعد از شش ماه
 و بعد از عباس مرزا پادشاه شدن محمد و پسر بزرگ عباس مرزا و بعد از محمد
 پادشاه شدن پسر او نصیر الدین شاه تا این تاریخ که ۲۱۰ سال که پادشاه رسیده
 و چون کار و مردم بنای پادشاهی گذاشته تا در نوشته ام و احوالات مرقوم فوق
 تفصیلا و مشروحا در این تاریخ درج کرده ام هر کس از این تاریخ خواندنی نماید
 که از این احوالات اطلاع بهر سانه بآن تاریخ رجوع نماید **غرض از این مقدمه**
 آن بود که فضیلتی که بعد از آنکه قلعه ایران بدست آورد و مصلحتی فان

قابدار

قابدار ایران بدست گرفته و محبت خدایا کرد و امور بزرگ و عظیم و رتق
 و ثقی امور ایران و از قبضه اقتدار و حیدر او سپرد و خاطر جمعی از طرف
 ایران صادر کرد این همه اتمه و تسلط از مردمی و مردانی و حتی سعی و تلاش
 بعلی خان بعد از آن چون خدمت بعلی خان منظور نظر کیمیا اثر پادشاه ایران
 شد شش ماه در عوض این خدمت که از قلعه پادشاهی قلعه ایران از توشه
 رسیده از بعلی خان بطور رسید و ولایت بخون و از او بار و از او چو و دره ایران
 طبله لا بموجب بطلان و آن مبارک به نطفه و نسل بعد از بعلی خان
 مرمت فرمود و بهیچین دست نام در جری از هم مردف میرزا علی
 منبط بود و در ایام اغتشاش دولتی ایران و روسی از جری منقطع شد
 و واد او را احتیاطا در کنه چهر قوم قلم بر دیده بود مصلحتا لایق نمود
 بجوم درین ادین که صورت فرمانها شش ماه و درین کنه چهر قوم می ششم
 لازم داشته شد

بسم الله الرحمن الرحیم الملک الله حکم باینکه
 آنکه چون منظور نظر مرمت اثر و مکتون غیر عطف کسری پادشاه است که هر یک
 از این کار دولت ابدی و خدمت که از این شوکت سرمدی را بدست مواضع
 و عنایات و استقامت سوابق مکررات فرستد و مجد دولت خوانان با خدای
 حشره ی الین مناصی را به اختصاص موهبت از پادشاهان تمام و بکرم

نویسندگان و کتابخانه

خاص مشهور و سر بلند زیم و علی پناه عمده اخوانین پاک و صفت ذی جلال کلبه خانیان کنگرلو
 بنیان قدرت گذاری و ارادت این دولت ابد مدت را با برکان خلود محکم
 ورشته بند که عقیدت این حضرت سپهر و ثبت را با وقایع و ارام مستحکم
 ساخته پیوسته از چاکران و کینه خو، بخت خاص خدمت ممتاز و همواره در تقدیم
 خدمت لزوم بقوت و اقدام و رسوم عهد و اتمام بین الاقوال بطلب
 شخصی و امتیاز پرده شدت **هَذَا** از ابتداء معاهده بنده السنه
 او و میر سعادت دلیدر ولایت بخون و از لوجه پیرا بقبول محله ابدی و سیور
 نعال مؤید سرمدی او و ثنایت فرمودیم که نقد جنسی مالیات و سایر متوجهات
 البوابه انجا با ارام الحیوة شخصی شواله و بعد از در وجه اولاد و اخلاص
 که سالک ملک خدمت گذاری را با تحقیق سالک و رقت بندگی و عبودیت
 بشواریت مالکند مقرر و مقرر شد که بهر سده منافع محسوسه و مدخل
 فی الصیحات محال فرورده را با یافت و صرف گذران و معاشی خوب حاشه
 با نهایت فرغت و اشعاشی با تنظیم مهلت دیوانه و اتمام در خدمت
 سلطان پرور از نوبه و دنیا این موهبت در لیت تفرع لازم از محاسن فرورده
 بیدری پناه مشال با بهیب و ادوات لازم مستتر با تجدید تقدیم خدمت پرست
 و میاد و ماده دهنده مطالبه موجب و مقرر نه نمایند علی پناهان رفیع کمال
 عزت و محبت پندان مقرب اخوان مستوفیان عظام و کتب سعادت کتب

و فرزند

و فرزند بیون شرح فرمان مبارک را در دفاتر خود ثبت و ضبط و ولایت بخون
 و از لوجه پیرا بقبول معمول و از جمیع حوایج و اطلاق معاف دشت از حکم
 پرست می عدول نه نمایند و در عهد شمسندار از نه محرم ۱۲۲۰

این فرمان مصلحت

الملك الله تعالی حکم میفرماید که علی پناه رفیع کمال و نبالتر پناه اہمیت
 و مناعت پیرا شہادت و بلت شہادہ افلاص و ارادت اکام عمده انون انظام
 حکیمان کنگرلو کنگرلو کنگرلو بخون بتوجهت شہادت سرافراز پیرا بلکہ که ان پناه از
 دولتمندان صمیمی و خدمت گذاران قدیمی این شوکت قدر شگوه و حکم مرخصیت
 و عنایت در باره او منظور نظر حقانیت اکام و نوبت پیرا یون، رانندیت
 و شوق و اعتماد کجی کار دلی ان پناه پیکار امور ولایت بخون به شہادی
 مفوض با ان پناه است مگر همه مهلت و خدمت ولایت ایرول و ان، ی
 بعد از اتمام و اجتناب او مقرر و تمامی انجا بجای می چید ان پناه صورت
 انجام و ان نظام باید بنا برین امر میفرماید که باید و ایما در ترویج پیرا رفیع
 پیکار دوست و اقارب پیرا عزت و اجل پیرا قیامت و نبالتر کنگرلو افلاص
 و ارادت اکام امیر الامراء العظام حدیقان قاجار و در و پیکار کجی ایران
 بوده و امور دلی که اکام شہادی از پیرا در دست دارد دلی و خاطر دلی علی پناه
 مشال نه نموده و لازم بود و اتمام بعد از آورده که همگی خدمت و مهلت ولایت

باز

فرموده اند که هر چه در احوال نیست پذیر و منظم گردیده باشد و مقدار هزار هزار
 نعل که حکم فرموده بودیم که مبلغ دو هزار تومان بشود از آن که قیمت از آن برات
 دیوانه خود ولایت خوی شده بود بپای داشت و نعل فرموده است بعدی تمام از آن
 حد و نعل بقیه ایرون نموده باشد البته از احوال پشتر از اینها اندوخته باشد
 که بزرده باشند بعد از آن تعیین که هر نعل با ایرون نموده در اینجا بگویند
 و باید همه اوقات ارادت آیات بتقدیم خدمات انصافات معروف داشته
 مرتب و دو نعل ای و خدمت گذاری خود پشتر از اینها پشتر بپایه خاطر خیر
 انور جلوه کرده و خود ممول نماید و لطاف خسروی سازد و توجیهش نماید
 تا در احوال و امانت خود داشته در عهد شناسد و خیرانی نماید و در عهد

۱۲۲

ایضا مولودان فعلی شده مطابق اصل

الملك لله تعالى حكمه بايوشد اند آنچه مع جاکه
 عزت و نبالت و نگاه شهادت و بل لست نهاده است و منعت اکنده
 اخلاص و ارادت اکاه محمد انخوانی انظام طبعلی خزان کند که حکم الکاء
 بخون بغایت شانه در او از بعد بداند که در بنوقش بعضی اندسی رسید
 که بعضی از لطایف اگر لو و بیرین احوال بایرون نیامده و جمع و شست
 و هر کسی پیشیند و دیگرانکه ابلات و رعیت النولایت نیز به کان اینله
 کفره روسیه

کفره روسیه رعیت ایرون خواهند نمود مضطرب و پیران شده اند با نعل
 امر و مقرر بشود که اول اینله موکب پشهای تا وقت هرج و مرج و در چپ او متوقف
 خواهد بود و قره بامره شهر باری عباس میرزای نایب السلطنه را نیز بعد از
 مرحمت از آنجا با معادل است هزار نفر از آن که علییه امور متوقف دار السلطنه
 نیز و دفع و رفع کفره روسیه خواهیم فرمود و دیگرانکه صداتی که درین سال
 در قراخ و کیلان بیکه کفار مذکوره واقع شد و خرابی که فرزند می نمود در سنج
 و قلیس کرده است چگونگی برای آنها باقی مانده است که توانند رعیت جای
 بکنند نظر باینکه خدمات النولایت را درین سال لایحه متعهد و متقبل شده
 و از جمله دولت خوانان فاضل الاعتقاد دولت قوی بنید و پیشه بد لطوف
 اگر لو و غیره را که احوال با نعل نیامده اند حسب الواقع خاطر جمع و مشطرب شده
 پیورند و انانله ایرون نیز با لطاف کون شهر باری امید و رسیده که این
 تصویب باطله اندرده بحال آرام و ایلی در و با و کما خود متوقف بود بر آن از متطلب ندانسته
 پیشه دار فضل الهی که فرض می که کفار روسیه با نولایت جمعی که پشتر بپایه شایر
 از روی زمین خواهد انداخت و انور از ان و جو آنها پاک خواهد حجت و بیکم آنها حتی
 نخواهد بود که در و در النولایت بحال توقف بپایند به صورت خدمت انجی درین سال
 کلیه بعد از انفا لایحه پیشه و ایم اوقات را در وقت انضباط و شطلم انجی سازد
 و خود اموال لطاف کون کون ملایم نماید و در عهد شناسد و خیرانی نماید و در عهد

۱۲۲

ایضا فرمان شاهی که سواران را به نظر بکار خان و وزیر بزرگ کلبه خان نوشت

المملک لله تعالی حکم میون شد آنکه علیپوه رفیع بکایه شهنش و بلیت اشباه
تقامت و شایسته اکنشاه اصداف ارادت آنک میثی اخوان العظام نظر بکار خان
نیب الکای بخون بتو بختش نامه سرازیر بجهد باند که عریفه الله تعالی که
اراد کرد که خوقی مناصی سلطان نموده بود و بکار خان کار کرد این شوکت علی
رسیده مغنون خصوصیت نوشتن موفقی را عالم آرا کردید ایند عرض کرده است
که در این باند کور و موعود شده که کفار و رومیه اراده دارند که بجهت قراغز عزمیت
بخون و ایردن نمایند و اما این از معنی تو خوشی و هر کسی بهم رسانیده و از مطلب
که موکب پادشاهی و معسکر قرق باصره مشهر یاری نایب التسلط العلیه
العلیه بمس مرزا از اذربایجان مرصبت بقتل و کشتن میفرماید نوشتن و نظر اب
زیادی نموده اند مرتب بموضع لا ضمیمه الحام پذیر شده اند و مقرر میشود که کفره
رو تیر به عرض و قایت و دارند که توتنه در ولایت حمزه سلطان فرست امری شونه
و چابلیت اما در انولایت تو هم اینمغی نمایند که ما دایمک توپ بهایون ما امر
حکمت از این بکار اشتطلم و منقن خست منصور کیای خواهد کردید
در موقت فرمان قدر شاعر بر افرازی قرند مغزی اله شرف اصدار باشد حکم
فرمودیم که با عاکل ابوالجمعی خود در صدد بخون در صدد ارس متوقف
و مشغول

و مشغول نظم و نسق دولت ولایت بخون و ایردن بطه و موکب سعادت آیت
پوش هی بنویز و یوم پنجشنبه سبت و ششم در حجب از حجاب و جان مر کبت
و تزل ابدول بدرالقطعه پیر از ان و آیام زمستان در این توقیف خواهد نمود
و اما ای که کینفر از غار غدار در صدد است انولایت بجهت پیشند موکب بهمان سان
منصرف کیای خواهد کرد و بدوشت و الله تعالی درین امر و تیری از انطایفه با بکار را
درین صفات و دیار باقی خواهد بود که است با پند انو لپوه تمامی انولایت ابطاف
پوش هی سلطان و خاطر جمع نموده باک کایش و در ارام بقدر رعیتی و کجای
خود مشغول بود بهیچ وجه نوشتن و توحشی از قصور است انیقول خیانت باطله
بخط راه ندهند و مرصبتش نامه سوخت ندر احوال خود داشته مطالب و مدعیات
خود از روی اطمینان عرض و در مقرر شده سنه ۱۱۱۱ خوه نه شهر الود

تایید شایسته

۱۲۱۱ هزار و دویست و یک

المملک لله تعالی حکم میون شد آنکه
لیتانی رفیع مکانان افضال و ارادت نشان
اعز و همان در شش غیدان و کدغیان قاجار و کنگرلو
و انان ایردن و بخون بختش نامه سرازیر بجهت
که عریفه الله تعالی که اراک در این بکار سلطان

الغفره لله
گرفت خاتم هی زهرت
ازلی
قرار در کشف زمانه
فتملی

مزیل لطاف و مکارم پادشاهی در باره انعالیه شد و میگردید بعد از وصول عریفه
 انعالیه و عریفه و چایاری از انعالیه در ریاضه ایگاه دولت آداب پناه غوث و نبات همراه
 خدمت و بلیت اشباه عمده اخوان اعظم همیضان قاجار که در انصفای خوی
 و همچنین عریفه و چایاری انعالیه بنزد اوستان عدالت میبوند و معوض رای
 اشراف داشتند که کفره روستیه یا رها اقامت در ادب کلیه نبوده از انجی خایب
 و خسر معصومت بجانب پنبک و شوره کل نموند و پناه رفیع بیکاه دولت
 و اقبال پناه غوث و ابدال همراه خدمت و نبات و شفاه امیر الامراء اعظم
 محمد خان کنگر کی بخور بعد از روز یک بقا قبا انبال سوره و پیاده خود روانه
 که بقیل و استلاک ایشان پرنده و انبال پناه بتقریب عدم ضرورت از شرور
 به بخون معصومت نمود و مقرری شود که چون انعالیه معالیه بیکاه دولت و قباب
 پناه جلالت و نبات و شفاه است و بلیت اشباه اضلاع و ارادت
 اکاه امیر الامراء اعظم محمد تقی خان قاجار را با قوچی کثیر از سواران سبزه
 گذار و پیادگان انشای بر سوار بدفع و رفع موارف و کمره کفر نیاید
 که در پنبک و شوره کل میباشند فرستادیم بپد انعالیه از خرائی که در زمان حضور
 با هر انور قرار داد فرستادیم جمعیت سواره و پیاده و شورش مستعد و آماده شده
 بعد از وصول انعالیه در راه به پناه منصور بخند و شورش بر داشت
 او بتدبیر و قلع و قمع موارف و طایفه قزاقان نشان که در پنبک و شوره کل
 توقف

توقف دارند بپوشه و در اتمام امر ایشان معصوم فوراً بمنطقه بطور رسیده
 حسن خدمتگاری و دودلخواهی خود و بیشتر از بیشتر بیکاه خاطر انور صلوات
 و خود را مشول عوارف و لطاف خسروی سازد و همواره توجیهات
 پادشاهی را در امر احوال و امهات خود داشته گذارش امور است و مخلص و
 مستعد عیانت خود و عرض و در عود و سنانند انانعه در ربع الاصل ۱۲۲۵

الف سولو و صورت فرمان تعلیقات قاجار

المملک للک الحکم بیا یون شه انده انعالیه رفیع بیکاه شهاست
 و بلیت اشباه قحمت و نبات انکاش و غوث و عبادت پناه اضلاع ارادت
 اکاه عمده اخوان اعظم ملب علی خان کنگر که کم توان بخون موبهت
 شانه سراز از بجهت اند که از قرار یک بعضی بیکاه در حضور طلوع انور
 اشراف رسید معوضی از کفره روستیه قدم جرات پیش گذارده و اردمحل شوره کل
 شده اند انده انعالیه و وصول فرمان طبع جمعیت خود مستعد شده روانه
 ایرون شده است و چنانچه الی زیارت حکم لازم الاتباع با جمعیت خود ایرون
 نرفته باشد بحضرت وصول بربیع بلیغ بیا یون انخطا به جمعیت خود
 روانه ایرون شده بجا قظت و محاربت انجا اقدام داشته مشطرت نزول کوکبه
 ظفر موصول باشند و ایوم که یوم پادشاهی است و ششم از ماه است که چنان
 اشوب و الویه ظفر اسلوب با جنود عوارف خداوند لایزال و مکیصد

در آن قرار می گرفت احتمال از در سلطنت فرودین با آن و ادوب مجادله
و در وقت پیرایه بنبان فحش شکستن خواهند چنانچه انچه پناه بخوید
امروزه ای که نرفصدار است از شهر معلول و اما انولات را
برام خرد می مشهور از وصول موب نرفت موصول بمشرب شد
الطاف شاه در باره خودش در مطالب مستعدیت خود بدیده اجابت
و هر بعضی بقیلای بایکسر بر سرش ملک نشاند و در عوده شناسه را
در غزه مشهور طغر المظفر ۱۲۲

ایضا فرمان مملکت شاه سوادش مطابق صورت

المملک الله تعالی حکم بیا یون شد انکه یلیه رفیع بکاه غوث و سعادت
و دولت پناه فی قمت و نبالت و تنقا شهادت و ریت مشبه ابنت
و مناعت اکشته افاض و ارادت اگاه عده انخوانی العظام طبعاً
کنکر لو بتوجرت شاه معزز و مهابی بجه بد که عقیقه مخالفت نرجان
که از راه درگاه پناه نموده بود بلا خطه و اتفاق موثق انجمن
حضور پادشاهی رسید مقنون ارادت نمونشی معروض رکب ملک اردی
خرد کردید مطالبی که محول بعضی ب فی عیالین عده الدعیان میرزا
امیر بیگ کنکر لو نموده بود در راه مطالبی پناه را اما بعضی

مقرون

مقرون حضور طبع النور سطر نه بنیده او امر و احکام علیه پادشاه
علا و القای عیالین را نه نموده که بعد از و در و بخیالی انچه پناه خواهد
سخت چاید در هر مواد مراحمی لم شمول خند و از رایش مرخص و کافل
اما خود داشته همواره مطالب و مدعیات خود را از روی اشتغال
و امیدواری عرض و بشرت انجام مقول و موصول دانند در عوده
شماره تحریر ۱۲۱۹

ایضا فرمان مطابق امر از در قریه نه فحش و عداوت

المملک الله تعالی حکم بیا یون شد انکه یلیه رفیع بکاه
دولت و اقیام پناه فی قمت و نبالت و تنقا شهادت و ریت
پناه ابنت و مناعت اکشته افاض و ارادت اگاه عده انخوانی
العظام طبعاً کنکر لو حکم الکاء انجمن در راه بار و از راه چران
بتوجرت شاه معزز و مهابی بجه بد که عقیقه مخالفت نرجان
که از راه درگاه پناه نموده بود بلا خطه و اتفاق موثق انجمن حضور پادشاهی
رسید مقنون ارادت نمونشی معروض رکب حاکم ارا کردید انکه عرض
دشت سده سینه سطر نه نموده بود که در راه روستیه بعد از و در و بخیالی
قلیلی از راه است که پادشاه و مرصیف بجه در انجا با جعفر خان و نبلی
کشته دشو با بقیه روستیه که زخمی و پادشاه اندر رفته نقیض و ایلادت

فرق و بزرگواری التمام کویچه عزیمت سوب ایرون و انالیه شروع موکده بینی
 بر تهمت و استظهار و قرار داد یورت و مکان یخته ایشان قعی و حجتی آنها فرستاده
 که آمده و نظر حمایت قبلی علم در ولایت چخور بعد ایرون سکنی و شکر نمی
 کردند مرتب حسن خدمتگذاری و حقیقت و دلخواهی انالیه که موافقه
 تبریکاه خطر خطری معنی می بود و او نیز بدین است که انالیه در لوازم
 خدمتگذاری سالی و لایحه خود معاف نخواهد داشت و نوبت های یون را
 نیز کمال مرحمت و عنایت با انالیه می باشد باید از فرارید انالیه رفیق لایحه
 بدلت و قنات و تنگاه دولت و اقبال پناه شهادت و بخت انتباه امیر
 الامراء العظم محمد خان که کجای ایرون حکم فرموده ایم همه طوایف مزبوره را
 از لطیف پادشاهی امیدوار و شمال سخته یورت و مکان و رحمت ایرون
 بجهت آنها معاین و بایشان و اکنه آفته که در انجا سکن و متوطن شوند و در مخصوص
 قدغن لازم دانسته و حق المقر معلول و مرتب دهم و مرحمت خردانه را
 در بر موادش میسر و کافران خود دانسته همواره مطالب مستدعیات
 خود و عرض و برف انجا معقول دانند و در عیده شناسه از رانده خود

شهر جواهر النبی ۱۲۱۹

ایضا فرمان محض علی شاه به محمد خان که کجای ایرون نوشته

الملك

الملك لله تعالى حکم های یون شد اند که لایحه رفیق لایحه دولت و قنات پناه
 دولت و نبلس و تنگاه شهادت و بخت انتباه امراء و ارادت اکاه امیر الامراء
 اعظم مقرب الحق فرمودند ان قاجار که کجای و لایحه ایرون بغایت
 کاهت نامه تراورز که بدیده و رفیق لایحه رفیق لایحه غت و نبلس پناه مجد
 و منعت اکشته امراء و ارادت اکاه عمده الدین طبعی حکم و لایحه کجای
 با حصول از فراری و کجای از دربار معتمدین و بخت نهم از رانده و احکام
 مدید و او امر سینه پادشاهی بخوبی که در زمان ترفیع به حضور طمع انضیا
 بولایه مشرک و مقرر و القای فرموده ایم که در طریش انالیه خواهد خست باید انالیه
 جمعیت خود مستعد و آگاه شده که درین زمان و لایحه معتمدین
 نمایان در تدریس معاندین و تقدیم خدمات و دیوان ملک تکیس می شناسد
 کاری و بجا نماندنی خود بر پشگاه خطر سلاطین ظاهر و پدید او خواهد
 از پیشتر مورد تقدمات و عنایت قزاق از فیاض پادشاهی بر سر زد و باید قنات
 عالمتاب مکاترم و لطیف خرد و ابراست از اول خوبان دانسته پادشاهی
 مطالب مستدعیات خود از عرض و بعد حصول موصول و در عیده شناسه
 تحریر این غرضه شرم حرم الام ۱۲۱۹ هزار و هشتاد و هشت

ایضا فرمان معتمدین سواد موافق اصل

الملك لله تعالى حکم های یون شد اند که لایحه رفیق لایحه غت و قنات پناه شهادت

و بابت اشبه البت و منعت کشته افلاص و ارادت اکاه عمده اخوانی اعظم
 طبعی خال کنگر کوی که ولایت بخون توجیه شانه مغزو و سر بلند بد کند که از غایت
 کاه الله اگر کفره رسته بروشی خواهی انالیا و اولی شوکت علیه صورت و قوع پذیرفته
 عکروید و پرواز از تایت حضرت باری و از نیروی اقبال پارتی شکست
 غطی خورده و مرتبه بمرتبه و پند و پنجه نصر از انلی یقه تلال سیر غرضه شمشیر فزایان
 نصرت از زخم از شده و تفلیکی نر که بد تیر و مهر قلع کرده بخت انی مغول و کسب
 سلطان تیر دین و بیوم از کربلای هکرت و قریب بلوه کاه عک که نصرت ایت
 خواهد شد و فوج فوج سواره به بر اوج کلین و پنبی و انولها نور فرودیم که راه آمد و
 شد و اوردن تدارک و آذوقه ایشان را ممد و عک کفر و زنی مظاہر تیر نامه
 شب و روز بقلع و قمع ایشان ارتقاب خواهند و زیند از غشت الهی تسلیس
 و دل نکر از بری انالیا و وی لیا امیر الامراء اعظم کفر با و را با قلع باقی
 نمائند و از طرف قلع که فطری کلی شده باید انالیا و وی لیا کفر با و در مرتبه
 یکصد نفر از جوانان قوی که کار آمدن و از کنگر کوی و ابرو نه تعیین که از قلع اکثر
 اوقات بمیان کوه بانی و طرف سنگهای روسیه فرستاده که بقتل و دفع ایشان
 پروا بخش عتی نند از اند که آرام و انیشی بجهت انالیا بجهت دایم در دیره خطر آب
 و خطر از باشند و مخصوص قدرش لازم داشته حسب المقرر معمول است همیشه
 در کوشش انی طلب بجهت بند و لیلی فخر و اند اور هر مولوش مل حال
 و کافر

۱۲۱۹
 و کافر آید خود و اند و در عیده شناسه بخیر انی غره شربع الثانی
 البقا سواد فزان فی حلی شاه مطابق امر
 الملك حکم بهایون شد انی لیا رفیع لیا نهامت و بخت شانه البت
 و منعت اکشته فحمت و عاوت پناه افلاص و ارادت اکاه عمده اخوانی
 العظام طبعی خال کنگر کوی که ولایت بخون توجیه شانه مغزو و سر بلند بد کند که از غایت
 کاه الله اگر کفره رسته بروشی خواهی انالیا و اولی شوکت علیه صورت و قوع پذیرفته
 عکروید و پرواز از تایت حضرت باری و از نیروی اقبال پارتی شکست
 غطی خورده و مرتبه بمرتبه و پند و پنجه نصر از انلی یقه تلال سیر غرضه شمشیر فزایان
 نصرت از زخم از شده و تفلیکی نر که بد تیر و مهر قلع کرده بخت انی مغول و کسب
 سلطان تیر دین و بیوم از کربلای هکرت و قریب بلوه کاه عک که نصرت ایت
 خواهد شد و فوج فوج سواره به بر اوج کلین و پنبی و انولها نور فرودیم که راه آمد و
 شد و اوردن تدارک و آذوقه ایشان را ممد و عک کفر و زنی مظاہر تیر نامه
 شب و روز بقلع و قمع ایشان ارتقاب خواهند و زیند از غشت الهی تسلیس
 و دل نکر از بری انالیا و وی لیا امیر الامراء اعظم کفر با و را با قلع باقی
 نمائند و از طرف قلع که فطری کلی شده باید انالیا و وی لیا کفر با و در مرتبه
 یکصد نفر از جوانان قوی که کار آمدن و از کنگر کوی و ابرو نه تعیین که از قلع اکثر
 اوقات بمیان کوه بانی و طرف سنگهای روسیه فرستاده که بقتل و دفع ایشان
 پروا بخش عتی نند از اند که آرام و انیشی بجهت انالیا بجهت دایم در دیره خطر آب
 و خطر از باشند و مخصوص قدرش لازم داشته حسب المقرر معمول است همیشه
 در کوشش انی طلب بجهت بند و لیلی فخر و اند اور هر مولوش مل حال
 و کافر

ترتیب و توفیق بقدر وقوع این کرده که هر قدری اثر از نظرف و جمعیت
 انعالیه از سمت قله دفع و رفع و قدر و سیرت لایق محذول العاقبه پر شد بنوعی
 اگر کفره نه در انظار و انوالیت از لوث وجود آن پانگان پاک و مصفا گردیده
 بشود و هرگاه طایفه انعالیه در دعوی کشته بشوند بمبسی نذار و ضایت نکند
 باین و طایفه اخلاص و فدا کننده ای این است که درش براه مذمت آقایی خود
 جان فدا نماید بخصیص در چنین معرکه که گشته شدن در آن ضربت دنیا
 و عقیبا هر چه مترتب است درین خصوص سعی و جاهد بطریق که با انعالیه
 حکم و مقرر فرموده ایم معول و مرتب ده و مومنت فرموده را در هر یک
 شام و شب و کافران و کفر دهنده بهواره مطالب خوشه بهایت امید
 داری عرض و در عبودیت شمس کمر افراشته شد ریح اثنان ۱۱۹

ایضا نواد فرمان شاهی مطابق اصل

المملک لله حکم بایون شد اندک عالیه ان رفیع اکیان دولت
 و اقباب پنهان غمت و نبالت و تعالی قامت و بدارت اکشان
 اخلاص و ارادت اکابران امیرالامراء العظامان محمد خان قاجار مهکرمی
 ولایت ایرون و کلعلی خان کنگر لودکم بخون بتوبت شانه سرفراز
 چه بینند که عریضه عبودیت ترجمه که افتاد درگاه جهان پناه نموده بودند
 بلاخط مقربان حضور بهرالنور رسید و بخون فصاحت مقرونش
 معروض

معروض در ممالک آرا کردید مطابقی که بوسطت عالچان مقدس
 القاب قضای و کالات ماب حقایق و عوارف اکتب عمده العلماء
 العظام مدحه محمد شیخ الاسلام و ولایتان معی مکانان مرآت همیک کنگر لود
 و محمد کریم سیک و جبریه سیک ایرونی در خصوص اتمام و انجام کفره روئیده
 و سیر مولو عرض کرده بودند که کیفیت را در پنج حضور ساطع الضیاء
 عرض داشت و همان سده سینه علی نمودند انمطلب بر انعالیه ان واضح و عیال
 بهرینند که داد امید با الهه قلع مولوف و کرده ضلالت استقامت و استقامت را
 از لوث وجود آنها پاک و مصفا فرماییم موبک ظفر مبینی معصوم بقدر ضلالت
 و صیقل خواهد فرمود و نه و الله العلی درین اوقاب زمان از تائید حضرت سبحی در امر
 کفره خذلان مبدع را قرین انجام و یکی الی ان معروضی هم حضور بدارم مقام
 خواهند کردید بهر انعالیه ان و همی ان ایرونی با عیانت و تحقیق قان مستطوره بوده
 که قریب امر کفره ضلالت فرجام را قرین اتمام خواهیم فرمود و بر مطالبی که
 بوسطت مشایخ عریض کرده بودند تمامی آنها را از راه مرمت بفرستاد
 و انجام موصول و حقیقت آنها بخولیت که در پنج حضور بهرالنور عرض داشت
 بلایان مشایخ حکم و القای فرماییم که صلی و فاطمات انعالیه ان خواهند
 سخت پاد در برابر بگرام و عیانت پارت ای امید و در دست نظار و ان
 انبار ابله فب پارت ای امید و در ساشه پیوسته مطالب و دست عیانت

خودش ترا عرض و بجز انجا و حصول موصول دهند و در عهده شناسند کجور از غوغا

شماره الفه ۱۲۱۹

ایضا فرمان محمد علی شاه مطابق اصل

الملك لله تعالى حكم همیون انده لپوه معایه کیه خرت و عادت
و خفت و تنه شامت و بلبت اینپاه افلاص و ارادت اگامده اوایی
العظم طبعان کنکر لو بغیا ت شانه سرافراز بجه بند که چون نواب
هایون ما مالک رقاب ام و می ملاین عالم پیشیم وقع وقع کفره
روئید و افراج این از ولایت حروسه نصب العین صیر الهم پذیر و در نور
خاطر متویر کردید بنا بر این بند و غرق از روی بهیونرا که در منزل و دلو
بود حضور فرموده ایم که در مصفا که در بی تزل نموده بنا و بنیاد قلعه
و شهر و مکان تازه در اینجا خواهیم گذاشت و اگر چندین شش ماه و یک
سال و در یک هم بکشد در اینجا توقف و روز و شب با همه کارها مشغول
کنید قیامت اثر جهان پناهی بدفع موافق و کفره مزبور خواهد هم پرداخت
و نه و تا یکی آفرین را هم بشیمد بیست قرین انعام و مملکت خواهیم
راخت با نوا لپاه امر میگوید که از هر چه بجا است و عنایت سلطان امیدوار
و مشغول محافظت قلعه همیشه من بدو احوال و مشکندی کفره روئید را
نموده بر سر کار ایشان که در راهال باشند و موقع بشد که کنکند صور بدفع

اندر پیرا از حقیقت این بوی همایون ماضی نموده که از نظرفی زبانی
رکابدار از طرف جمعیت ایروان در رفته الشکر اضبط و متوقفین
انبار امولوقتر شده باشند و محقق شده باشد و شایع است که
دشمنه همواره لشکر و در محلیت خود از روی استوار عرض و بیرون انجام
مقدون و موصول دهن در عهد شده اند نه غرضه ربع الله ۱۲۹۹

فرمان خاندان دایه ایحانه صفی شاه در دعوی عثمانی و قتل مؤمن بحال

مرحمت شده

الملك لله تعالى حكم بهيوشه اند چون بر ذمت همت فضا صمت
ش همت ہی متعمد شته ایم که هر یک از سر پیکان عرصه مبارک که در فشار عبودیت
از پیکان کوی مابقت بطریق باشند او بر امثال و قرین حصار و از ظهور
عنایت خسروانه قرین مفخرت و غرر ذراتیم مصدق انتقال ش به صاحب
علائق رفیع مکان غوث و سعادت نشین افلاص و ارادت تو امان جهان
پیک است که درین راه به تمام مبارزت با رومی و وحی ربیه بنیان مصدر
صدقات شایان نه است اورا مقبض خانی و مجتنب علی بی مقب و محی طیب
فرمودیم که از روی حصول امید واری بایرسم جان نزاری قیام و اقدام نمایه
مقرر اند علی جان کار که در این مشایخ ابواب فتوح نایب السلفه العلیه العالمیه
قرن سده از شد عباس میرزا بعد الیوم ی لپیاه مشایخ را در البقیع بلند خانی

وخی طرب خطب از عهدی لیا همی خطب و ملقب دارند المقر اندکی لیا هم
 رفیع پناهان غت و جلالت و تقاضای مقرب انی فان متوفیان عظام دیون
 اعلی و شکر نوب ان کرام ی لیا هم ش راده سو بدین القاب ملقب وخی طرب
 دارند و در عهد شمسند از روزه شریع الله فی ۱۲۳۸

صورت و مواد قسم سر منگی که در رنج ذریه کار نایب اللطف
 عبس میر اوله مفعلی شاه باح خان ولد صلیح خان مقت شده

کم دلاک شد آنکه بنا بخدمت گذاری و عقیدت
 نوری و جلالت و شجاعت و ارادت و صداقت ی لیا هم رفیع پناه شمسند
 و ب است آگاه جلالت و رشادت ائمه نیکه اخوانی العظام صلیح خان
 لشکر لوملام شجاعت سرکار سیمب حسان ما بر فراخ امال او باران و تمایب
 نهایت مابین صحت حول او بیان کشته در نهاده یونست مدیحه بیت
 تحوید سر منگی فوج سربازان کج و نه و از لود جانی در بعد اتمام او محول
 و موقوف فرمودیم که در انجام خدمت مقرر کمال وقت و جهد بلیغ معمول
 داشته نظام فوج و بمقام اوج برود و در خدمت غرا و جبارانیت اتمام
 و اجتهاد نموده خاطر شرف و از حسن خدمت خود رضی و خوشنود سازد
 و مورد الطاف خیمه رضا اقصای آید مقرر آنکه ی لیا هم جلالت نشان
 سلطین و سر کرده کان فوج بخوان و فراد سر زری لیا هم ش راده را
 سر منک

سر منک بالاستقلال والا تفرلو دهنه او امر و نواهی او و مطیع و متقار بنند
 کبر کرام عظمی و نظام شریع رفیع شرف ائمت و فائز کرده مصون دارند
 در عهد شمسند صریح شریع الحسین ۱۲۳۲

عواد فرمان مفعلی شاه بکر بخان ولد کرم بخان لنگه لو نوشته

الملك لله تعا حکم هیون شد آنکه ی لیا هم رفیع پناه شمسند
 و ب است همراه افلاص و ارادت آگاه عمده اخوانی العظام کرم بخان
 بنزد غایت خاطر افسی پارت هر مشغور و ب می لیا هم بدانند که کرم پراسم
 خدمت و بندگی و کمال صداقت و جان نثاری انفا لیا هم بر شکار رای
 خوشنود شکیه نهایت و شوق و شهود است در موقوف که امیر الامرا و اعظم
 ابراهیم خان قاجار سردار کس رویه رکاب مستطاب ساخته بجزیرا بهتات
 و شایسته احوالات انفا لیا هم را عرض نموده و بر ولوق خاطر های یون کجین
 بندگی و جان نثاری انفا لیا هم افزوده و بخت قصاص مدراج مقرر
 و غایت در باره انفا لیا هم کردید بطارک مقرر است این فرمان مبارک
 بافتار انفا لیا هم شرف اصدار نیت مقرر می شود که حال وقت است
 که انفا لیا هم مرتب کار دینی و اتمام خصوصیات بر زرد و در جمع آوری ایل
 و رعایت بانهایت وقت بر دلف و عموم مردم ولایت سو بکومت و غایت
 پارت می امید داری و انتظار کار مدد و هم سو به نهایت مشغول رعیتی

از آنکه توقع نه نماید و بعد از آنکه احدی از طایفه مذکور از جهت شهادت یا
دیگر قصد بکشد یا بدین باب قدغن لازم داشته باشد روزی از روی حکم بظهور
و امیدواری مطالب و درایت خود اخراج مقرون داند و در عید ششم
تجیرا فی شهر شعبان المعظم ۱۲۲۰

الف نواد رقم عباس میرزا

حکم والاشه آنکه علیا به رفیع با یکاه تمامت و بکس استبانه غش و سعادت
اکتشاف دولت و مناعت دستگاه اقله و ارادت اکامه عده اخوانی العظام
بسیار کنگر لو تو بجهت بلا نهایت خاطر مکتب ششم والاد در بهر روزی
و اشعار یافته بدانکه عیبه اقله رفیع معیت عنوان که درینو لا مشهور و لو
وارادت خود قبی و محبوب ایشان عده الایمان مرزا امیرک و غرقان بک
ملازم کار نواب والاد انفا و حضور بهرینور نموده بجهت سطر بار یا شکان
حضور رفیق کجور محوط نظر مکتب دستور مضایق عبودیت تقنین ان کما
به حقه معوض غیر متغیر و الا کرده مرتب اقله مندی و ارادت
کیت انالیا به دوست همراه پیشتر از پیشتر بر یکا عده کنای نواب مالک رفیق
والا طایفه کشته در بهر امور ان و طایفه منحوسه روئیه روسیه قدلان نشان
که بازوشی عوض نموده بود بعینیت لاله کما مکتب ظفر کوکب والاد در روز
بست و ششم شهادت از فقر شوکت و اجلال حرکت و کوچ بر کوچی زم

پیشه

شد انظار صلوات شاد خواهد شد و بعد از و بهر بجهت باری حضرت باری نوشی
تعلق و مادی و ف و اندر و نه که گفته را خواهیم فرمود که و یاری از آنها در یاری
باقی نماید از آنجا که انالیا به اقله اکامه مخیر دولت خوانان و فدی و یاری اینست
جود و معنی است بپیدا امروزی از زنده است و بجا نثاری خود داشته مترصد ورود
مکتب سعید والد با نصفت و اما ده تقدیم خدمت بطرح خوش و مولو انواع
تقدیمات سازد و مرتب الطاف است بی و بیروا و ببولیت که بکشان میرزا
امیرک کنگر لو فتنه انالیا به برشته بیان خواهد کشید و یاری به معتمد الدوله
العلیه الایله میرزا احمد شفیع وزیر اقد در فتنه هر نیز به نایب انالیا به
بیان انالیا به همواره مکتب و مستعیت خوش و از روی نهایت انتظار و امیدواری
غرض نموده قرین انجام داند و در عید ششم الایله فتنه مذکور ام ۱۲۱۸
در عید ششم رقم نوشته شده بود مقرر آنکه چون بعضی و نشان حضور لغات و دستور
والا رسید که ایلات و احشای کنگر لو متوحش ازین گردیده اند که مبارا امر قدرد
تضایف و هایلون بکچریدن آنها قد شد لهذا با نایب امر و قهر و شیوه که تمامت
ریش سفیدان طریف فرموده را به ترده حضاره آنها و بغایت بیغایات
قبلی لم امیدواری نموده انبساط بکچریدن و بزرگ انالیا حالی و خاطر نشان
سازد که از مصدر سلطت و اجلا کبی بر کوچ نیدن و اجلا کبی نشان قد خواهد شد
و در باره هر یک از انالیا عینیت شانه و لطیف خاطر والاد در روز بروز خواهد شد

و چون ایشان رفیع مکان نظر یک فرزند انعام از جمله مرغان کبک نقره اشب
 گردید بعد از آنکه قول موکب والد بر اسطه پیر انعام چایه نهایت امیداری و اشتیاق
 سعادت اندر فرکان ب نظر اشب شده مطالب و مستعدیت خود را عرض
 و مورد اتفاق بنهایت نوبت و الکرود و تخریرا بتاریخ فوقی ۱۲۱۸

اینارقم بنسبت میرزا

حکم و الاشد انکه علی بن رفیع بیکاه فوت و عارت پناه دولت و اقباس همراه
 شوکت و جلال و تنهاه فطری و عقیدت اکاه عمده انخواهی العظام کلینی حاکم
 ولایت بخیرین توجیه خاطر خطیر محبت خیر نوبت تطایب والد فرزند و مینا می
 بوده بداند که علفیه بمودیت فریفته که از فطر افلاص کینت و محض ارادت
 اندیشی مبنی بر مرتب صدقت و عقیدت خود انفا و حضور سعادت دستور والد
 شته بجهت توسط مقربان درگاه همان بی محظوظ نظر کین اثر گردید بر هم افلاص و فطری
 عقیدت و طوئیت انعام بیکاه در شکاه خاطر اقباس مظهر بنصید و ضوم و ظهور
 رسید و بخت مزید عنایت و وفور شفقت نوبت تطایب والد در باره انعام بیکاه
 ارادت اکاه شد عید انعام نیز الطاف خاطر مرقف را در هر باب و هر مواد
 شایسته و کافرا و خود دهنه طم و لحو خود را از دست کشد اری و بن تشاری
 معاف و سلم نهد و همه روزه از غمی امید و حال اطمینان مطالب
 و مستعدیت خود را عرض و بیجا کش دهنه بغرا انجم و هفت مقرون

و برتوف

۱۲۲۱
 و بشرف ایت قبول وصول دانند و در مورد شمس الله بن حبیب

نود و ششم عباس بن

حکم و الاشد انکه علی بن رفیع بیکاه فوت و عارت پناه دولت و اقباس همراه
 شوکت و جلال و تنهاه فطری و عقیدت اکاه عمده انخواهی العظام کلینی حاکم
 ولایت بخیرین توجیه خاطر خطیر محبت خیر نوبت تطایب والد فرزند و مینا می
 بوده بداند که علفیه بمودیت فریفته که از فطر افلاص کینت و محض ارادت
 اندیشی مبنی بر مرتب صدقت و عقیدت خود انفا و حضور سعادت دستور والد
 شته بجهت توسط مقربان درگاه همان بی محظوظ نظر کین اثر گردید بر هم افلاص و فطری
 عقیدت و طوئیت انعام بیکاه در شکاه خاطر اقباس مظهر بنصید و ضوم و ظهور
 رسید و بخت مزید عنایت و وفور شفقت نوبت تطایب والد در باره انعام بیکاه
 ارادت اکاه شد عید انعام نیز الطاف خاطر مرقف را در هر باب و هر مواد
 شایسته و کافرا و خود دهنه طم و لحو خود را از دست کشد اری و بن تشاری
 معاف و سلم نهد و همه روزه از غمی امید و حال اطمینان مطالب
 و مستعدیت خود را عرض و بیجا کش دهنه بغرا انجم و هفت مقرون

بمقتضی مبرکت بایشان فرمودیم که بعد از وصول بخند موصوفی نمایند انچه را که نیز خود
معتقد اند که در کلام و از رسم و راه چکری و فواید متکذباتی که است بوجهی که باید و شاید
علیه پناه مغزی الله بفرماید طراعت حضرت شهباز را که مکار و نواب و الامید و اسراف
باطمینان ضمیر او پرده داشت و در کمال بعد از آنکه علیه مغزی الله از اولیاء
دولت قاهر و مطهر و امناء حضرت سلطان نیز از اوصاف طرح کردید لغو آب
کامیاب و الا انچه مقصود از طریق مغزی الله بمتدین انجام و حصول شده
نوعی میفرماییم که شکستگیهای او با حسن و جود درست کرد و نه تمامی و قصوری
در امور مغزی البته نه مانده و نیز نوع حقیقت مدعیست و جوب فرمایشات نواب
والا را اقلی دارند و فرض نمایند که علیه مغزی الله بکلی صورت انجام پذیرد
و درین باب ایستام لازم دانسته و در خدمت شما // انفع و نفعان ۱۲۱۹

[illegible]

والانموده بود و بلاخطه یقین حضور و محبت و تضرع رسیده مضمون صدقت
مقرونش معروضی در انجوب والا و حقیقت اقدس و خداوندی
انجالی به برپشاه حضور جنبه نما گردیده مرتب و دلخواهی و صدقت
انجالی که ما به حفظ هر دو بود باشد چون در ان مقام فرستاد انجالی به اروا و درگاه
چون پناه به پرستش می فرمود و بوقت فرستاد انجالی به از دربار سلطان محبت
و روانه می بودند انجالی به اصدار حکم فرستاد و الا سزاوار که علی الصبح که بوم
کیشند باز در هم شد حاجت است موکب قدرت کوکب ابن منزل موعود به پیش طایفه همراه حرکت
و بعضی الطاف بی بیته قطع و قطع طایفه که روز خواهد بود و است موعود پناهی خدا
و در کاری امه هری کار روستی روستی صلواتش ن قرین انجام و یکی امور به
و شو خواست و دلخواه ان انجام خواهد شد و می قرین امدی انما از چنگل شیرین
معه دل به ن پیر و ن زنده یکی طایفه شیر به درین صلواتش ن خود به می پایه
همواره تو به است بد نهایت خاطر خیر و الا سزاوار که خواهد بود و است موعود پناهی خدا
مطلب خود عرض و بعد انجام قرین داند و در طایفه نماند از ان سرع الا

حکام واکند اند باینده رفیع بقیه سعادت و عزت همراهی مت و مناعت کشنده
افراد و ارادت اکامه نتیجه اخوانین العظمی نظم خان باب الحکومه
بجانب تنویرات فطره مت اقرن مستطرد امیدوار بطبع بداند که عریضه

که عریفه عبودیت ترقیه الیه که از روی عبودیت و اخلاص کیشی و ارادت
و عقیدت مندی الق و بدکاره الیه که نموده بود متوسط پیشکاران پیشگاه حضور
سعاد و توفیق و نظر عطف و توفیق و الا کردید و مرتب بنده که الیه که موقوف
معلوم می مومت پر و الا کردید و بیاید در هر باب الطاف و عطف فاطر
مومت القاف در او باره خوب و بد که ممت مطالب و مستدعیات
خود عرض و مقرون بعضی بخواج و قبول داند و در غده شکست تحریر
فیه غره شهر ربیع الثانی ۱۲۲۲

افشار رقم بیسی میرزا اطا بقی اهر

حکم و الا شد اند الیه رفیع الیه نهامت و بخت شهباه غت و سعادت
پناه غمت و سعادت آتش قدرت و ارادت الیه عده اخوانی العظم
طبع خان کنسکر لوی کم ولایت بخون بو فور الطاف
خاطر خط و الامید و ارستمال بوده بداند به عریفه حضرت آفری که
درین آول رفقه پیمان و محبوب یلانی افایک سلطان القادر و برترین
تو امان نموده بود متوسط قرب یافتن حضور بهر انور و طوطی و شو و ضمیر
عطف و کسرت و الا کردید صورتش در خلاص الیه ارادت پناه بر مرتب
خاطر و الا بر توانی شد اند عرض نموده بود که اگر الیه کسی رو به تقیلسی

و انظر

و نظر شما باید باعث اقتضای راه تفریح ارباب غرض درباره الیه خواهد شد
از ان الیه که کمال استبعاد و داشت که انگونه خیالات را نباید می باید به حصول
اطلاع بر مقول حکم رفیع لازم الاتباع این خیالات را باید اندوده به روز
جاسوس با طراف و جنوب و شمال و خبر بهر سمت را بیان واقع شخص کرده
بعضی و افغان حضور طبع النور و الا در حدی اخلاص کیش
و انعام خود را در بیفرض بر پیشگاه خاطر خطیر و الا طبع و مبدع سازد
و بهر جهت الطاف و ارفاق و الا در باره خود بهر حد ای داند مطالبی که
و بهر عرض و مقرون بخواج داند و در غده شکست در غده شهر ربیع الیک

رقم فرستان خلعت در عید نوروز و سلطان از ره رحمت میرزا ابرار نظر علی
حکم و الا شد اند الیه رفیع الیه نهامت و بخت شهباه غت و سعادت
ارادت و عقیدت الیه عده اخوانی العظم نظر عطف و کسرت لوی کم توان
بخون و از انچه بخت و بخت خاطر خطیر و بخت نیت مستطیر و بختی بوده براند
که چون در عید نوروز و فرزند سلطان بهر یک از خدمت گذاران را بخلع زر و تارافه
مخلع فرمودیم و ان الیه که از انجمن حضور هر بود لهذا در بنوقت
محض مومت و شفقت درباره الیه که بخت خلعت اقیب طلعت
بدین موجب از مدافض مکتوب یلانی رفیع مکان غت و سعادت

مای شود پادشاه از اشرافان مصدر خدمات شایان شو مایک و بد امور
 علیچه مشا که سوره بنور بدیتی از اوضاع کار با هم نرسیده است از انجا که
 میدانیم باید انجا که آنچه لازم وقت است درین باب بعد از ده خور ازین
 ریکدر پیش ازین بر خدمات مولود التفت نادانده می باید الطاف خاطر
 والاراد را به خود بر حد محال دهند مطالب و مدعیات خود از روی
 کمال امید واری عرض و قرین انجام داند و در عود شناسد تخیرا
 فی خرقه شهر حرم ارام

این سواد رقم نائب السلطنة عباسی میرزا

حکم والاشد انکه علیا به رفیع کجه حجت و نعت همراه قدس و ارادت
 پناه عمده اخوانین العظمی که در میان کنگر لو کام بخون در دیار و آزاد چرن
 و دره الاکس بر نعت خاطر و الاسراف و از بداند که چون مقرر فرمودیم
 که در مای قریه فائده متوجه محفلت پیوتات و معوره قلع الفتح و
 ریختن برف و سایر امور قلع بنور باشند و مراعات جانب ریای قریه
 فرموده لازم و واجب است که از مقدار پیشه که بعد از زیارت رقم
 قضایم قدر شعاع بر سر بر قریه فائده را با زکما کان بر قرار
 داشته یک نفر بر سر بر قریه فائده رسیده است یک نفر
 بر سر بر قریه فائده به تخفیف معمول داشته عوض انرا از بی دیگر بکند
 و قرار دلو

و قرار دلو که بعضی تخفیف یک نفر بر سر بنور ریای قریه فائده رسیده است
 آورده و قلع الفتح بخون کنگر لو کام بخون در دیار و آزاد چرن
 نمایند و قبض رسید که با زیارت نمایند میاید ریای قریه فائده رسیده است
 بنور معمول دارند درین باب حسب المقرر عمل کرده و در عود شناسد تخیرا
 فی خرقه شهر حرم ارام

سواد رقم عباسی میرزا

حکم والاشد انکه علیا به رفیع کجه حجت و نعت همراه قدس و ارادت
 اخوانین العظمی که در میان کنگر لو کام بخون در دیار و آزاد چرن
 بداند که چون منظور نظر والا است که قدری داند که یک در املک فائدت
 سرکار ریای مصرف انجا قلع و در ولایت اقرا چان بد شود لهذا مقرر
 میکرد که بمصلو اطلاع بر مغول رقم قدر توام مقدار پیشه و از آن که یک در املک
 فائدت سرکار ریای بخون و املک خطی بمقتضی فان زیارت کرده متوجه شد که بعد
 انکه بمصرف قلع می رسید نباید التوجه درین باب سی بیغ بعد از ده م بد جان بدلو
 و همچنین اگر بد در ملک اربابی خود زیارت کنند زیارت کرده ضرر انرا فائدت بد بد بخون
 حسب المقرر معمول دهند مطالب و مدعیات خود از روی کمال امید واری
 عرض و در حضرت والامقرون به انجام و قبول داند و در عود
 شناسد تخیرا فی خرقه شهر حرم ارام

نواد و قسم نایب السلطنه عباس میرزا و خصوص کلود توب برنمان نوشته

حکم و الاث انه علیهمه رفیعاً یثابرت و معات بهراه

قنات و مناعت اکتناه اضلاع و ارادت اکاه عمده اخوانی العظام
محمد کونجیان کنکرو حاکم ولایت کچون و ارور بار و این نور
توبیت بلانهایت توب استطب والا مشغور و مهابی بهر بداند که چون
در رکاب رشو کفدار و الا طول توب ضرورت پداری بهر بنده و از قرار سید
بعضی توب و الار سید در ولایت اذربایجان طول توب پداری ریخته است
در وقت بهر یک از ولایت مکره یکقر توپی یعنی فرمودیم که هر قدر طول
توب در آنجا باشد موجود و مینماید و شسته عرض نماید که از رکاب مراده
از رکاب فرموده بهر ادعای رکابی حد و شرف و از سلطه پیر نمایند از جمله
چند قاسم و بهر اراده انول و بهایه امر و مقرر میشود که بعد از حصول
اکاه و اطلاع بر رضون رقم قضایم و در هوای الله جید توب بد همراه کرده
لازمه وقت و اتمام نموده که این طول توب در آنجا مینماید و ارجع آوری
و بهر ادعای رکابی حد و شرف و از سلطه پیر نماید مقرر اند که حد و شرف از
کاب نفرت توب رو و بهر مقرر این طول توب در کچون وجود داشته باشد جمع آوری
نماید و در توب قد غفر اتمام تمام از م دهست مختلف و توی و ز امور و مقرر شده داشته

در عهد و کتبه سید الان و صفه ۱۲۲۵ حکم

سبع و شتی عباس میرزا

این مولود قسم عباس میرزا

در دریای

خسروی عباسی

حکم و الاث انه علیهمه رفیعاً یثابرت و معات بهراه
اکتاه صدقت و ارادت اکاه عمده اخوانی العظام کونجیان کنکرو حاکم اکاه
کچون و از لوجین بنو نور توبیت فا طخیر و است و الا امید و از بهر بداند
که چنانچه مکر فروری کو کس پارتی تبول و بلال را چیت اوین از مینماید
و توب و الا نیز از دار السلطنه پیر و کت و چنر اوین از امرب ختام نفرت و فرام
فرموده و یکی علما و فضل و بهر یکلیان و حکام و مکره و بهر یک و الا ولایت
از بهر یک از اینجه تهقیاب پارتی ای احضار بهر رکاب بهر النور و الا فرموده ایم
که در رکاب ظفر و ختام حاضر و بهر یک است و الا مقرر میشود که بهر یک و الا
و حصول اطلاع بر رضون رقم مطلع و در هوای ان اضلاع و ارادت نشن و بهر یک
یبول علیهمه نظر علی خات کنکرو اباباق علما و فضل و فرام و کت و الا
و در بهر یک و الا و کت و الا فرموده که در مقرر بهر یک و الا و کت و الا
حضور طبع النور و الا و کت و الا فرموده که در مقرر بهر یک و الا و کت و الا
و بهر یک و الا و کت و الا فرموده که در مقرر بهر یک و الا و کت و الا

یول بر کار حسب الامر معمول داشته در روز هفتم ششم ماه رجب الیایه نظر بکار خان
بامقار علما و فضلا و بزرگان و اعیان و در هر یک از این فرسزد از فرار اخترف نورزیده
در عهد شناسد ۱۲۲۴

الف سواد رقم عیس میرزا و مخصوص وقت و نوبت و موقوفه

حکم و الا شد اندک لپاه رفیع بپناه عزت و عادت پناه مقامت و مناعت
اکتشاف محبت و نجات انبیا و صدقت و ارادت اکاه عمده اخوان العظام
که بخوان کنند و بگویم بخوان و از هر یک از این بپناه عزت و عادت پناه
اعتبار و شجاعت حاصل نموده بداند که از فطرت و شفقت بر نهایت فطرت
خطی و خطی و تخم در باره انفا لپاه ارادت اکاه در وقت موزی بکری
اسب یرق طه از امطبر فمی بپناه عزت و عادت پناه عزت و عادت پناه
مقرب حضرت شعلی خان قوریا و دل بپناه بپناه انفا لپاه ارادت اکاه
می پد که بعد از زیارت رقم قدر توام محض محبت و عنایت نوبت و الا را
برای اعتبار و افتخار خود داشته در مضارب مبادات بعزت و مناعت
خود اقرارید البواب التفات خاطر توجه بر ابر بر چهره حال ارادت
کمال مشغوع داشته همه روز و مطالب و در عبادت که داشته باشد عرض نماید
و در عهد شناسد ۱۲۲۴

تکم

الف سواد رقم عیس میرزا

حکم و الا شد اندک لپاه رفیع بپناه عزت و عادت پناه مقامت و مناعت
اکتشاف محبت و نجات انبیا و صدقت و ارادت اکاه عمده اخوان العظام
که بخوان کنند و بگویم بخوان و از هر یک از این بپناه عزت و عادت پناه
اعتبار و شجاعت حاصل نموده بداند که از فطرت و شفقت بر نهایت فطرت
خطی و خطی و تخم در باره انفا لپاه ارادت اکاه در وقت موزی بکری
اسب یرق طه از امطبر فمی بپناه عزت و عادت پناه عزت و عادت پناه
مقرب حضرت شعلی خان قوریا و دل بپناه بپناه انفا لپاه ارادت اکاه
می پد که بعد از زیارت رقم قدر توام محض محبت و عنایت نوبت و الا را
برای اعتبار و افتخار خود داشته در مضارب مبادات بعزت و مناعت
خود اقرارید البواب التفات خاطر توجه بر ابر بر چهره حال ارادت
کمال مشغوع داشته همه روز و مطالب و در عبادت که داشته باشد عرض نماید
و در عهد شناسد ۱۲۲۴

اطمینان و فاطمی بسوارة کنگر لودشت بیان واقع بوده تا اینکه خلاف آنچه هست
در نظر مبارک والا بدیده میداده است به حال اگر اقبال و حفاظت درین باب نماید یقین
و اندک مورد مواظبه عظیمه خواهد بود و از آنکه نوبت شرف والا در خصوص امتحانی
میفرمایم اولاً مکتوبان فاطمیه والا نظام و انضباط امر لازم فرموده است
و ثانیاً اطمینان و فاطمی نجات مرجعه بانجام که هرگاه بعد از این تعهد دست
کلی نماید یقین نوبت والا بدیده است که آن تعهد نظر بشنایم و اشیاق
امر لازم مقرون بصداقت و از عهده آن خدمت می تواند بر آید غیر از چند
چند فقره سوره که برسم و اول در سر را میگویند چنانچه بدید برین را بدید که دشمنی
جمع آوری که درین چند روزه توقف یزدان امر را بشو از هر چه مضبوط
فرمایم موقوفه مصلحت مالوفه بعلیاه دولت پناه حسین خان سردار مرقوم
فرموده ایم بعد از حصول بدون دقیقه تا مل و اهلای انقاد تردد
بعلیاه مش رالده دارد و لطف فاطمیه والا در باره فاطمه مبارک داشته
در عهده شش خرداد ۲۲۵۰

نواد خلیفه که کتب خان کنگر لودشت بایبسطه عباس میرزا نوشته

عنه دشت مکرم بنده کان فدوی آه پنهان ملایک پسند رهبر دیده

امیدواری

امیدواری خود خسته بموقف غرض و نشان حضور رسد و تیر نوبت سبب سپهر
رکاب شتری سعاده خوشی طلعت زبیره بهجت مرغ صولت نایب اللطه العلیه
العالیه روحانه فداه میرسد که زبان فکاهی جواهرهای فکریهای مبارکت
شوم برسد در کوشش عید و جوی از بیت نخل در بار عبید شد و امسال از قرار
منویر خبر میرسد عبید عود و مایول درین روزها بگذرد خواهد آمد لکن این سربلند
حلقه بوش جبارت کرده مبلغ چهارصد تومان و بهر که همیشه در شیب عید تهاک میشد
در وقت بنوط یلانی محمد سلطان کنگر لودشت و از جای که تهاک والا
چشم آن دلو که تقدیم این جبارت عمر برفتن و در خدمت شود چه آنکه تقدیمی بموقع
یا اقدام بی شکام شده باشد اولاً از طرف مستکاران و قدسکدان و ازین که وقت
خدمت را باندک بهشت پیش آمده کوی بخت از بختان بر نید و نیاید که
موجب والا بغیر و از اختلاف بر سر سفر و خارج ای حکم بموقع و نظر است پیشانی
این قید شد اگر چه بر نایب شد بد پر بموقع نباشد و اگر چه الواقع بموقع است
جرم و ایراد آن بهر روزگار است نه باین غلام جان تا چرا که هر چه عبید
ازد با بیان اقدام امر و مال قدرصوت میرود و بلاطه انجمن اگر این غلام
خود و یک بار کفر اموشی سازد و وقت و موعده کم کند و حوت را از غلظت نشاند
چهار و بموقع نخواهد شد اقدقت کردم هیچ زمان سخت تر و درد تر ازین سال
درین مملکت دیده و شنیده نشده بود و بسبب آن معلوم شد تا حد که درین

اشتب ازین نقطه زمین برای العینی مشهور شد و چنانچه ازین اگر چه هم و حیوان
 بود بعد ازین بهم چنان است که هر که از این ولایت بر گرا بوی ان غایت باشد
 باید از ان رها بکشد زنده نباشد و با این سخن و بحثی باقی نماند جناب
 اقدس ای عالی را خصوصاً او را بگوید اب یه که ب و بر تو افتاد حضور والد
 بسته و پیوسته داشته و چگونه ممکن است که لازم با انفکاک ملزوم محقق
 تواند شد مگر با فضل و رفعت بسیار قوی شود و توجیه باطن مبارک تعیین
 کرد که مردم انجده و مید حجت موکب خود خود خورنده دارند و دیگر از
 وصول رحمت عید عید حجت این سرزمین غیرت بهر فرقه و رنیت تمام عالم
 شود و یارب این آرزو مرا بر خوشی است تو بین آرزو مرا برسان

امره الاشرف اقدسی الداعی مطاع

۱۲۳۳

رقم عکس بر او طبق عرضه مرقوم فوق

حکم و الا شد اندک پناه رفیع بیکاه محبت و ملکیت است به مشورت و بلست
 آگاه حدیث و ارادت پناه عمده اخوانی العظیم بکلیه فک کند که کما تو مان
 بخوان و از او چنان با لطف خاطر خیر و الا از او نه بجه بماند که عریضه انی لپناه که سر
 تا سران بکثات ارادت و دقایق انوار و عبودیت ارادت بود و هنگام حرکت
 موکب مسعود بقطر رسید و چاره تو مان بکیش نوزدی را بصوب علیان

محمد

محمد سلطان که با انهم غرض غلبت اتفاق حضور داشته بود و هر که دید و شنیدستی انی لپناه در
 راجون کوی سبقت و تقدم بر بندگان در جاری خدمت حسب الواقع طریقه معلوم
 شد و اینکه عرض کرد بود که بر سر له عبید از راجان در امر مراد و مراد اول حوت
 میرود اگر چه این عرض انی لپناه از روی کمال دقیقه و دقت است اما ازین نکته نیز
 غرض نباید بود که تا پیش ازین هیچ پناه روح العالمین نوازه و بر تو عنایت و حمایت
 ما بر مفرق امانت این ولایت خواهد حوت باشد و خواهد عمل و خواهد نزدیک بشم
 و خواهد هر روز بر این مملکت روز عید است و روز کار رسید و بر تو عنایت
 ما تا ندعای اشتباست که هر چه در وقت ضحی و اوچ وسط است از سطح زمین
 دور تر شود اما تا اثر تابش آن زیاده میکند و خاطر انی لپناه جمع باشد که هر که این
 چندگاه بتوق شرفیاد در بار در بر سطح ازین مملکت نهضت و نهضت امانت در عین
 اوقات غیبت نظر لطف در روی توجیه بکانب اطراف بر تپاشی زیاده
 از اوقات حضور خواهد بود و خدمت و خدمت و با تشاری و خدمتی که از خدمت
 که از این از راجان دیده ایم چگونه ممکن است که اگر در قبیله بلاد شمال و ابعده
 شرق عشرت اندوز بیم یا اشی از روز رزم بشیم دقیقه و شتی ذمول و غفلت
 از حال و کار آنها داشته بشیم ابر از راجان هر عیال و با خود در راه خدمت
 داده و بعد از خدمتی مشفقانه در بیکار شده و از مقتضیات عادت و شیم که عنوان
 مکارم اخلاق و قانون حاکم اخلاقیات بعد از خود بگذرد که شاهی بدین مرغوب

و مقبول را مشتری شویم و در تسلیم بهای آن تسویه و محاط به نیز نشایم و با ایجاب
عرائض انصافیه کلاً مقبول فطاریت و الا کرده و غیره را از وضع اخلاص
و ادب و طرازی ادای مطلب که در ریفیه انصافیه طور و معروض شده بود التذلل
و شغلی کامل مکرر دید و حقیقت دانستیم که این مضامین و سخا که هم از فلاح
قلبی و اراده‌ای چنانچه است کار هر منشی نیست و این کار مخصوص مثل
انصافیه است که از ایام قدیم در حجر ارادت و عبودیت نشود و ناکرده و توبه
دیده و صحت و مناسبت و اذنه است بپایه لطاف فطاریت و الارا
در باره فقه کامل دانسته پوسته مندیک که در عرض نماید و قرین انجام داند
و در عود و شناسد از آنکه در ربيع الثاني ۱۲۳۲

رقعه که بکلی از پادشاهان ایران نوشته شده

بزرگوار عرض میرسد که درین عهد غیبت و زمان فرقه از مرده تقوی دارای
و حکمران مالک فرمان به بندگان صاحبان شکوفه شکفت در مدینه فاطمه
تکلف و سرش غنی دیده مشظان ظهور فقر و راجع ریشی گفت امید
از کرم پادشاه حقیقی و شهنشاه حقیقی آنکه عشق به نیکی فتح کابل و در
کابل پنج اقبال و ساقی که از پنج بختی بزم امیر از خیر خطه ناصیه تزلزل
عرب و از سیف هندی زنگ زدای این ملک طلب و از چاین حبیبین

خداوند از آن خط کاران و بزرگوار و زوی غم ویران کی قدر و کثرت ال عثمان کنند
نوازی بشود غلبت الزود و بالقای مبین غیبی را هم و وزیران کرد
و مخصوص بخواهد که کبر از آنکه بخواهد بزرگوار و بدین میزاد رقم هر فرموده

حکم و اولاد آنکه چون عیانی زشت و بدست نشان کبر بیک میجی که بق برین
در کباب نوب غفران آب و بعد رضوان عهد ابوی ام نبیس میزاد و سرکار
فغان فلاحین طاب الله ثراه با خدمت که در قرار که معروض حضور عدلت
و توبه سرکار و الله کردید تا الله با غفران خود همیشه در غایت و فرواه خدمت
و منصب بکرا و که داشته از هیچگونه خدمتگذاری غفلت نه نموده اند و کثیر
برادر او هم در شاه خدمت مافوت شده است سرکار و الله بعد خدمت
او و برادران او و او بلقب بکرا و که در میانشان و افزون او سرافراز و ممتاز
فرمیدیم که موجب امیدواری او بعد بیشتر از بخت مقرر اقدام کند مقرر آنکه
ان دو افراد در عیانی پادشاهی را در راه از قرار چینی حکم حکم بلقب بکرا و که
ملقب دانسته توقیر و احترام او و تقدیر به مرغی و مخطوط دارند و در خطابت
او را بلقب بکلی ساند الله درین باب حسب الامر معمول و مرتب دانسته
از دلایل این رقم نبی شیم خلف و تیا و زنده دارند و در عود و شناسند
۱۲۳۲/۲ شهر شعبان المعظم ۱۲۳۲

این عارفان و طایفه ای که در این دنیا متعلقند به توحید بحوری میزانه علم

عرضه داشت گمشده بندگان فدوی طایفه ای که در این دنیا
پایه بر خورشید نظیر خدمت مصیر بندگان استندشان دارا در بان قصر پادشاه
شاهنشاهی روح فداه میرزا که قربان فاکیه ملکوفی جواهرهای مبارکت
شوم چنانچه فرمان قضا جرایان راقت ترطابنده در خصوص چون این غلام جان
پادشاه در خدمت پادشاه رفیع ایضا شکرش و جلال امیرالدوله العظمی در تیفلیس
سردار پهلوانی چنانچه ابروین و شغول بقیصه داون امورت انیس مان و از سر
دشمنی روز افزون و در تفری بر و شکیله از مصدر غرض و بهر افزازی این چاکر
فدویت انبیا به افعال پادشاه عزت و سعادت اکامه مقرب حضرت العلیه
عز و کفران شرف صدر ریاضه بود در اول بهجت پیران زیارت او مشرف
و حکایت مباحث و اشیاء صاحب الامر الاشراف و از رفیع الدلیلی حکایات
در خدمت برادر معظم الیه بطور روز و شب با جان و دل متغول تقدیم فرمایست
دیون شاهنشاهی روح فداه به شتم و در خصوص عهد مأموری پیش
ازین دربار معلولت مدد سلطه در عرض نموده است البتة انما عوالت برمدی مدت
فانما به کپی ملک فوسای شاهنشاهی عرض فداه نموده هر طوری که در
علم آری خسروی قرار فرموده باشد بدو نموده معمول و عرضه داشت چاکری بخاکین

کردون

کردون فوسای قیدی ملک است که چنانچه بیده سینه عتبه سلطه نیه عرض و اهدا
شده است در پادشاهی بخون و محاکم محروسه قیدی ملک ان بنای و تدبیری و بتور
العمد فرموده که از اقرار شغول بقیصه مدت و حیثیت ولایت شاهنشاهی باشد
چون عتبه در راه در مقام عازم زیارت عتبه سینه سلطه در تفری عرض و اهدا
نیز نموده تجارت و عرض مراتب کردید و بعضی عراض را اولیای دوست
سلطه بخاکین حضرت خاقانی خوانند در نیت سرحد او امر تفری بوده
و پیشد با قیامه الاشراف الرفع الایضا مطاع ۱۲۲۳

عارفان و طایفه ای که در این دنیا متعلقند به توحید بحوری میزانه علم

عرضه داشت گمشده بندگان جان نثار احمد باز در راهی بموقف عرض
بار یافتگان عتبه بارگاه کردون اشتباه دارا در بان ملایمان جمعی غلامان گندز
شان و صا قدرت قدر شکر بندگان اقدس ارفع و الاناب السلطه عتبه
میرزا روح فداه میرزا که قربان فاکیه توتیاها فاکیه فوسای جواهر
شاه مقدس و مبارکت شوم دو ملک قبلری گزینی جان نثار از مومن
نام از راهی الاصل مبلغ هفت توان بپیری بعنوان قرض گرفته بودند را
بعد از انقضای وعده تنگ او و بعد از گرفتن اجاره پیر از سبب عدم
وجده اصل او خانه خانه باغچه گزینی را تصرف نموده است احوال اهل و عیال
گزینی در برابر شهادت نموده است استدعی این پیاده از صفیه و جلال

چنان است اعشاری و غایتی در باره این فقره موده بتصدق وقت و ثمن سی
محبوب و مقرر فرموده رقم مرحمت شمع قضا صریان همدار پند که نوعی منور و صبه
تک عموماً از کتب گرفته اند و با نچه این فقره را و شاید که کتب با اهل
و عیال خود بر کوی زیاده و غیره است و بدست حضرت فاضل و جناب
نایب اللغه مشغول بشم، به امره الاشراف الاعلی مطا ح

همین رقم در طبق عریفه فوق از دیوانه عباس میرزا صادر گشته
حکم والا شد آنکه چون عارض بشم منی در مقام آتیه بر آمده است
لذا ایامه رفیع بجایه قیمت و منعت کفایت و ارادت اکاه
عمده اخوانین العظام که بخان حکم توان بخوان و از هر بار نظر ملایقه
مفوضه رفیع مرقوم فوق مقرر میگردد که چون صاحب عریفه در ملک سران
رکاب و ملک و بامرفه متکذاری و چنانچه در شرف اقبال دارد و ورایت
جانب او منظور نظر کیمیا اثر ثواب و الهی قد غن کرده که مؤمنان موقوفه
مبلغ بهت توان در دست خدای از نصب عریفه گرفته و نقل بقرن
بجانه احمد را بر زمین بپای و غنیه لازم دانسته و در عید ششم
تحریر از غده تدریس الاعلی ۱۲۲۸

امور عریفه طایب سپان بخدمت عباس میرزا اولم

عرضه شد

عرضه شد اکثر نیکان چنانچه طریقه بسیار بپایان بموقف عرض
و نشان حضور طبع انور و رفیع در برابر علمش و متوجه حضرت قدر قدرت کیوان
رفت فرمودن نظرات قضا محبت خسر و بلند شرف و علمش کسرت و در سپهر مجد
و جلال نظر کرده لطف قدر شفاعت و لعل و دوت علییه نایب خدمت
بسیار رفیع اثرش می روی فدا و میرساند که قرین فکاهی حجت روی جوهر
ای می بارکت شوم چندی پیشتر آدینا ضعیف و یک دله محمد حسن یک قرینانی
موزی را که ای باب درین کوشش سوخت کرده برده بودند و در عوض
به راسی باب منور کوشش چند را ای باب و هم باب آنها آورده برسم کرم
نکاهد شسته بود در آخر قرار داد این شده که کوشش باب و بابا و داده او رسم
به راسی باب کوشش سوخته نماید قرین شوم کوشش هر چه از آنها گرفته
و آورده و در کوشیده به تمام ملک رد کرده اما آنها سپهائی کوشش را نمیدانند
صاحب اختیار بدین است که محض مرحمت بعبده امدادی امر و مقرر
کرد که کوشش کوشش سوخته کوشش منور کوشش منور و دلی ضیر
بر ذلت اثرش و صحت زد الامر الاشراف الاعلی مطا ح

امور رقم در طبق عریفه فوق

حکم والا شد آنکه چون عارض مطهر بشم

مطهرتی عرض دهند کرده و حقائق حق منظر نظر معدن اثر و الاست لهذا
مقرر شود که لایحه رضیه بجهت و خیرت پناه غوث و سعادت انبیا و اصحاب
و ارادت اکثنه نتیجه انجمنی العظمی من جان سرینک و عهد دار بلوکات
فراخ بعد از زاریت رستم قدر تو ام و محمد استحقاق از بدلول قضایا
بحقیقت مرتب موضوع رسیده در صورت صدق اشیای عرضی و ارکان
مالان صغی یا ربیک فرائضی بیا فاش و عیای رضی سازد و حقائق حق
بعد از آن و انبیا درین باب بنویسد مقرر شده است مرتب دهر و در عهد
شماره ۱۱۱۱ غرضه در رمضان المبارک ۱۲۴۱

صورت و قسمی نیز از عهد و عبا سقنی که انکار و در کشته
حکم و الله ان الله لایا به رفیع بچاه شهادت و لبس انجاه قیامت و نبالت
اکثنه غرت و سعادت و تنقه ارادت و صدقش همراه عده انجمن
العظمی من جان کلمه من بجهت فاطمه بنت نبیان امیدوار و مستظهر
بجهت که عیال و اصحابی که در بنو لا عرض و است حضور بهر تهنور و محبوب مالان
نجابت ارکان عده اهلین مرآت سعید کس خوا فاد و در بر مرتب و تهنور
نموده بجهت نظر انبیا اثر و غنوم آن کارای عالم اری مرتب کشته
کردید

کردید اینکه در مقام استی بر آمده بود که بجهت الطینان فاطری یا خدایی در کجا
توقف نموده بجایه در بنیقت مالان شب و ربیک محمد تقی ربیک
و لدن خورشید در نهایت سعادت با سوره رکاب که ممکن باشد روزم حضور
سایه انور و نور از غوط و محبت انبیا به استی ای او و مقرون بقبول باشد امر مقرر
می شود که قبول انجمنی بجهت نکیر فیه یک کدام از مالان من و الله سوار روی
امید واری کار روزم در بر مکتب مدارد و در عهد از این روزم رکاب استیاب
و مورد و نوازش اوقون از حساب شود و در عهد شماره ۱۱۱۱ غرضه در محرم ۱۲۴۱

این قسم موافق و مطابق اصل

کلمه و الا شهادت ان الله لایا به غرت و سعادت پناه محبت و نبالت همراه اصحاب
و ارادت انما مقرب اخوة العلیه جان کلمه ربیک لطیف فاطمه و غایت ضمیر
نیز و الا سوار از عهد و اند که در رب بقیای و کتب بخوان که کار کرد از این سرکار انبیا
انها کرده بودید که وصول انرا بعهده خود محمول داند و از ربیب موجب سر بر
قبول کنید از روزم بعضی شرف و الارسیه انبیا به در اقدار منطبق قبول
نموده و اتمامی در انجام آن اهم می کرده است و من لاجبیتی از انمغنی دار و
و در فکر انجام خدمت منور و در قبول بقیای نیست چه نیست و در عهد انبیا
محبت و نبالت پناه غرت و سعادت همراه امیرالامرا محمد باقر بن بقیای

سند ماضیه و لایحه بدین جهت که از وجیه ماضیه و نیازی در ولایت باقی
ماند لایحه ابغالیاه امر و مقرر میگردد که بعد از زاریت رقم قضایا در حصول
استحضار از مصلحت آن انجام خدمت منوبه سوبعده اتمام خود حصول و مفوض
دهند و جمیع تعالیات و موقوف حساب از محمد و مقررین وصول و از بابت جواب
سر باریان قبضه تسلیم یلیماه مقرب الحضره العلیه میرزا حسین لشکر نویسی
بر کار باز که بعد از زاری و روی یلیماه محمد باقر خان و بعد بقیایا بدین جهت شده باشد
و بدون معطلی یلیماه میرزا حسین رونم در بار شرف شود و بیاید بنحو مقرر
مرتب داشته و در غده مناشد از ان غده نذر رمضان الحرام ۱۲۴۴

ایضا رقم ماضیه میرزا

حکم والا شد انکه یلیماه رفیع کچاه شامت و بابت شایه اخلاص
واردات گاه مقرب الحضره جان خان سرینک سر باریان فوج کنگر کوکله
بیایان نوب والا امیدواریم که با نقاب الامر قدر مقرر شده بود
که سوزی میبهد و بنیاده نقر از سر باریان ابوالکاسمی خود رونم مقررین تمامه بلا طم
اینکه بنیاد آدم منوبه کما یکجیب از غده می نطقت انجا بر نیاید مقرر
میفرمایم که بنیاده نقر علاوه میبهد و بنیاده نقر رونم مقررین نماید که نزد یلیماه
حنی خان کرامی رفته مطیع او باشد و از سخن او تجاوز نه نمایند و در غده

محو

محوه و می نطقت مقررین و سایر عیال و معابر بر این سبب و صلح دانند گذارند
بجایات مقرر اقدام نمایند و تتمه سر باریان ابوالکاسمی خود از ان کنگر و در سر بخوان
صاف و آگاه داشته باشد که هرگاه ضرورت مقتضی باشد و بنده می نامور شوند
صاف باشند چون ابغالیاه خوان کار مقررین و می نطقت قرابغ استحضار تمام ده هرگاه
خود ابغالیاه روانه مقررین و ولایت نقر بنابر او مقررین و بیاید مکه لازم
دانند بنده ابو کار انجا را مضبوط نمایند و بیاید یلیماه حسن خان پسر او بعد از ان
مرحبت نماید بترتیب بیاید درین باب و جمع آوری سر باریان خود در سر باریان
اتمام تمام نماید و دانند که هرگاه از سر باریان نامور خدمت به اتمام می
در غده می نطقت بنده از ابغالیاه و نامورین موافقه لازم خود هر چند

و شد ربع الثاني ۱۲۴۲

بواد رقم و خصوصیات چوب قنداق تفنگ سر باری

حکم والا شد انکه یلیماه رفیع کچاه حجت و بنیت کشته قیامت و مناعت شایه
اخلاص واردات گاه مقرب الحضره العلیه میرزا حسین خان سرینک
بر حجت خاطر مبارک والا امیدواریم بدانند که چون این اوقات چوب قنداق
بر کار شرف والا ضرورت است لایحه ابغالیاه مقرر میفرمایم که بعد از زاریت
رقم قدر توام مبارک و حصول انکار بر مضمون ان آدم مخصوص و رونم سازد

قسم در خصوص حکومت میرزا حسین بعد از آن خان صادر شده

حکم داد که آنکه علیا رفیعا یکجا محبت و محبت همراه اخلاص
 و ارادت که مقرب الحشده خان خان سرینک بتوجهات ضمیر میرزا
 سرافراز رفیع بنده که علیا محبت و محبت بنده اخلاص و ارادت که مقرب الحشده
 میرزا محمد حسین رشی سفید دشر لشکر را به نظام مهمام
 ولایت پنجوان مأمور فرمودیم و حشیا رفیقا را سواره و پیاده و سربازان را
 نیز علیا به شادمانه و اکدار نمودیم و بعد از آن علیا از صلاح و صواب دید او تجویز
 نه نماید و به سربازان قدس شایسته و تاکید نماید که مطاف ضابطه نظام
 دشمنی نکنند که علیا به شادمانه اختیار داده ایم که سربازی که خلاف
 نظام دشمنی نماید او را موثری نظام شد و سبک کند و باید علیا به درین
 باب بنحو مقرر مرتب و معمول داشته روز عیادت نفر سرباز نیز بجهت کتیک
 نزد علیا به شادمانه بفرستد و در باب خانه شمار و سربازان را
 فرموده ایم که بطریق سربازان آذربایجان همان وجه خانه شمار و سربازان را
 این مطا باشد و از معبرانی کمی بر بطریق معمول و این که به بند بنحو
 مقرر مرتب و معمول و در عید شناسد و نیز در تعداد ۱۲۳۹

صورت

صورت عارفه که صاحب خان بعد از آن نوشته

عرض داشت که توفیق بکافا فدی بموفق عرض بر بامشکان محضه مینو
 ش کل بامشکان شریک مکان عظیم الامشان لوب استطب مالک الرقاب ملک
 جناب و الامتعی ام والا میرزا سرافراز رفیع بنده و الامتعی والا
 عکس پذیر صوحتایق حالات انصافات فرموده شد بقارایت که چنانچه آنچه در
 ملعون به تدریج داده پیاده رو شده که در زیره سوره نشسته و به بیان خان
 حاکم باشی اچق طرح کفشک و شش اندخته بود بنای ساری و کفشکوی
 این بکای بنایا میداد از آنجا برشته بقریه کوری آید و از زیره فرموده پانصد نفر
 سالدت با پنج عیاده لوب بر داشته بقریه آنا نور که به هر ایتقی به من اعمال
 نقیص است رفته و از آنجا اراده کرده که بسره کرده و فرخ طایفه اوس است
 رفته و بطریق آنجا را تصرف و ضبط کرده است و به سربازان و بهای
 محو به توفیق باشد و لدطمان که از طوایف رحمتان و در تقو آنچه در سینه
 نفی در تقیه به نزد و ارقه که بزرگ طایفه اوس است از این عیاده و از تقیه
 و ارقه اجزدار کرده و ارقه علی العیاده که به سربازان و بهای از طایفه اوس جمع
 و سرافراز در از این صیقل گرفته چه در سرفراز است آنچه در بر طرف
 و قیصر چه در علم توب ضبط و تصرف کرده آنچه در ملعون باقیه تصرف است

و غیراده توب فرار کرده بقریه گوی آمده و دل در آنجا توقف دارد و چون عرض
مراتب موقوفه از وجهیت بود و جرات بتجسس غرض داشت نیازمندانه نموده و
عالمی آن عمده الاعیان مرزا امیرکنت که نواده ارباب فکیکی فکفری
سلطان حضرت و لیا النعمان و الامام و سید علی رضی را امنای دولت سلطان
بخاکبندی و الا عرض فرمودند این غلام خلقه میباشد بجان و دل مرصدا و امر
علیه سلطان حضرت و لیا النعمان و الامام و سید علی رضی بآن امره الکلف الرفع
والا لا مطاع

چون عاریفه را طبعی فان کند لو جیت تجلی شده قایم نوشته

غرض داشت کترین مبنای قیدی فدوی خاک نهان شورایی را
ملکلی کند و

زین جبهه عبودیت و نیکوکاری ساخته بموقف عرض است و کان پایه
سربلندی نظیر خلافت میرندگان دارد و در این فیض پال که در آن شایسته
روضا داده میسرند چون فزان تضایر باینکه در خصوص شتغال بقصد و نیت
طایفه ضد روسیه روسیه میجوید بعد از این که فرویت فن از علیا به
امیران یک غایت جهان فرمودند که کستر مفارقت متعبدان
و بر عبودیت و چاکری گشته زین سربلندی و موجب حصول افتخاری
پیشمار

پیشمار کردید حسب المضمون فرمان و حسب الاذی ان خروا فی باقیا علیا به
بعد با یک عید که فان قایم این غلام نبی سید رو قیامند این غلام که در قید از واره
موجب جهانتی نوب مالک رقاب شاهزاده جهانتی کامکار از چادول
و قطاول طرف روسیه روسیه قتلان فن منجوسه خدمتی شایسته بمنصف ظهور
رسانیده شود در لیتکه این تمام تمام معروف با قدم امر موقوف بود و احد فان مقدم
حیدر اعشاشی و بر بنفرد از زین روسیه منجوسه ابرم و مقدم داشته علیا به علی
بقایه امیر الامراء العظام بر قتل فانرا که در پیشتر توقف و بعد فرقیه یعنی و شاد
هر که در میان و کند و نجات و بنده اند و فریه بچرخه الکس و
که منتقل بنایید در آید و اطمینان امیر و رعیت آنجا منوط بر مطایرت
انکانت متفرضا شده چند نفر بدست و بای ابرو و کند و لو که در القریه سکنی داشته
زنده و در قفس میباشند این غلام و حش و رسید که امیر و در رعیت گشته
یکی از مومنان تقدیم خدمت و ملازمت دل سر داشته یکی علیا به بقایه و باین
چاکر صبیغی نفیض می نمایند که در ادراجی بقایه و مفاخره روسیه میجوید و باین
که در راه دین و دلت سربازی و نیت نموده حسن خدمت و نیت و نیت و نیت
معلوم اولیای فدوی قاهره شهر یاری شود انانکه در منزل از بد شمی جورتم
قبر از دشمنی در طبع افتد و مکان و سرگوبه و مستند پس معلوم است که زیاده
از روسیه میجوید و دشمنی و فانی دوست علیه جهانداری پیشیم اولاد الامر

بهاره خواهند پرداخت بعد از آن بر رویه نخوسه درین صورت دیگر خدمت
 و بندگی چه منظور خواهد شد نظر بر آنکه هنگام در تقاضای دفع دشمن دین
 و دولتی و وقت کفری و ترغیب بر باران معرکه خیرت و محبت است
 اینگونه حرکت ایشان خلاف ضابطه سپید پرستی بلکه موجب توحش و نفرت
 و نوسیدی میباشد لهذا خواهش است بنامندی متعجب حقیقت حال فکر داشته
 بصحابت علیها معایبه بعد از آن از آنکه سپید بنیان اعطیست
 ش بهت هر رومی فدا کرد ایند چنانچه علیها معنی الله از حقیقت عالمی است
 عوضی نماید نمود این کارکنان نمیکند از آنکه امانت انور و غنمت یافته مشغول
 نمیشوند از این باشند بلکه در پی اینجانب میکنند که با اینکه حرکات امانی
 و حشمتان اینخواه را از مانده از قبله لیمان روخوانی کنند بعد از این
 امر و فرمان مرشد ایشان زمین وزمان است با تمامه الاثر الفاضلی

الارض الاعلی مطاع

صورت عارف در دستم خان بهادری و احوال حکم و جلاله و فرایند
 عرضه داشت که مرتب بندگان و بندگی مکرری و در دستم خان بهادری
 منقرضی حشمت قیام و برکت و در موفاد نمودن و چون در بموقف
 عرض باریان فکشان حضور با هر النور و مقربان درگاه عدالتی تصور بندگان
 ذلیکوت

ذلیکوت و انوار شریفه مکاشفاتون شیخ عدل جهان مامد از زمان جهانیان
 خدیو اکبر ششم و او در دست ششم ماه آسمان بهاد و جلال پندیده درگاه از دلائل
 و تبعید دولت روز افزون ذیبت خلقت بهایون از رفعت شرف اعلی نایب
 السلطه العلیه علیه عباس میرزا در خاندان میراند که قربان خاک پای صاحب
 روی مبارکت تویم که نمایان قرینه در ظرف کندی را از موصوفه بقدر براس
 ملک موروثه که نمایان است و قبایله شریفه صحیح و حکم شریفی بهر جنب جتهد العصر
 و از آنکه میرزا محمد یوسف سلمه الله تعالی در دست این که نمایان حاضر و موجود
 و احیاء راه کشف و ادعا با کمرشان اندازد و چند نفر هم از این قریب از این
 قرینه بر نوبه مشرعی شده که نمایان بسبب ملک موروثه نفوذ شده است از دست
 و غایت بی پایان آسمان نفس است که رسم میدار که مرشد ششم قدر توام
 بعد از علیها به مقرب انحضرت العلیه خان برصد و از ولد طبعان کند که
 برصد و از ولایت قریب شرف صدور باید که قرینه بر نوبه سوکاتی ان بقا به
 عوده و توقف که نمایان و اگر در که هرگاه چنانچه من بعد احیاء درین باب
 راه کشف و سخن شریفی حاشیاء داشته باشد بر نوبه شریفه قیام و موقوف شرف منطاب
 ملی نماید و دعی خیر بری ذلت شرف والا صاحب زد

الامر الاشراف الاعلی مطاع

قسم در طبق عقیقه معلوم فوق

مکمل الله انچه چون عارض بشرط طور
ماتی عرض و دستا نموده اند مقرر مشهور که پناه رفیع لکجه حجت و نجات
هراد غنت و عادت انتباه افلاص و ارادت اکشاه شجره اخوانی العظام
اسکافان رهنک افواج تاهره بخون و کسک لود و برصد دار بلوکات قراخ
بزیارت قسم قدر توام قرینه برطاسی سو که از قریبانه حکم شری جیب جسته
الزمان میرزا محمد یوسف سده ملک موروث اولاد در ستم خان
بهار لوکات بخود انقاد اکلار و تغنی نماید که هر کسی در ملک مزبور الحضا
زهدت کند بقاعده اطلاق ارباب بهیج ما کانه اثر اید سزد و بخلاف
حساب اصدی مزاج طاب انها نشود و هر کس اوی و صرف شرعی
درین باب داشته موفق شرع النورطی گفتگو نماید حسب المقرر مرتب
دهد و در عیده شمسه تحریر شده ثعلبان المعظم ۱۲۴۱

قسم صادر شده *

حکم دالاشد انچه چنانچه پیشند و فاطمات اب اثر همواره چنانچه است
و منتظر نظر معدت پرور میبوسته اینی که هر یک از این کرام عقیقت کشی
که در

که در سلوک یقین ارادت بهدیت صدق و جذب خلوص بر یکدن ساق
آید در حقیقت بطریق بند که در رسم عبودیت رستی نماید اورا بشخص خاص بقر
اختصاص برافزوز فرایم لهذا نظر بقابلیت و استعداد علیها رفیع بهایه
شکوت و جلالت دستگاه منجته الامراء العظام رضا قلی خان کورسی که در
جوبار ترتیب با نهم و جوبوشی برستی رسته بمنصب جلیل حکومت
ولایت دار لاهضای خوی برافزوز معلوم فی ۲ ثر حجب ۱۲۳۵

ایضا قسم بعد میرزا محمود صادر گشته

حکم دالاشد انچه علیها افلاص و ارادت اکل حجت و نجات
اشباه قامت و مناعت اکشاه زبده الایم و الاشباه مقرب الحضره
العلیه میرزا محمود علمیت که از روی صدقت بنیدوش ابدیت
خدمت نموده و طریق بند که را بقدم ارادت پیوده بدخلف و منصب
که برافزوز صادر کرده طرز نیوکاری و یک کردار برادر میبکاه حضور مقرر
جلبوه کرد چنانچه و بد خدمت که مأمور شده حسن خدمت و کار دهن خود را
کا التمی فی وسطها طایر و هوید اس شده افلاص و ارادتش حریک
الکتاب و عطف بر کار آمد و حسن خدمت و خدمت گذارشی موجب

بروز رحمت خاطر غایت التفات گردیده شمه از لطافت قاص سرکار را
 شایسته و فرهم لهذا از ابتدا بده پسند اعلان تیر خیریت دلیل
 و بعد از آن راه کو منصب جلیل حکومت محاسن و جواهری برافراز
 و از ظهور این عطفت بین الاقران مورد غنایت و عزازش فرمودیم که
 چنانچه باید و شود و در حسن ذمت و رست قلمی او نیز دوا آید و در لوازم
 منصب فروریعی موفور و مجدنا محصور بعد آورده رقیه خدمت
 گذاری و در تقویت کرداری خود و بنابر از پیشتر طلبه گرفته

معمولت رقم

حکم و الا الله ایامه اعلی بکمال عظمت و جلال و تنافه کلبعلی خان کند لواء حکم
 بخیر بنید توجیهت خیر منیر و الا سر فرزند و سر بلند بجهت بداند که در بنوعی بر محبوب
 انبارت بخیر انرا بعالیشان اقا الهو فی ملک و اگذا فرمودیم که از ابتدا بده پسند
 لوی و میر و قنده و لیر متوجه بقطر الیه مال الا انرا از موافق معمول ولایت
 باریافت و مبلغ و در برار تاجان مال الاجاره انرا که از سر کار معطی کرده از قرار
 قسط و در کار نری کند اگر انرا لپاه خود متعهد و معمول و افعال انرا متعهد و
 متعهد و با و اگذا از نموده و بعد از برار امونی قسط از او مطالبه نماید و اگر خود
 متقبل نیست انرا ترا و اگذا کرده مال المقاطعه انرا از لپاه هجرت همراه
 مقرب بشده حق انرا غلام بخیر مت سرکار که متعهد و وصول و اهدای شده

مطالبه

مطالبه و باریافت کند حسب الامر معمول و لو در عهده شناسد محرم ۱۲۳۵

انصار رقم و در خصوص حکومت کلبعلی خان

حکم و الا الله انکه ایامه اعلی بکمال عظمت و جلال و تنافه کلبعلی خان کند لواء حکم
 مدظین و علما و کتب خدایان بخیر و از او چنان توجیهت بکمال خاطر خیر مرگست
 بقیان امید و از بجهت بداند که در عهده خدمت تربیه ایشان بنظر محنت پروریده
 و مطهرات ان موفور ری موضوع گردید و باین ارادت نشان میرزا کاظم شیر
 مرتب دعا گوئی و شکر گذاری در ضامندی انرا بخواه و نصب و تقی ایامه رفیع
 جایزه هجرت و توجیهت پناه عهده اخوانین اعظم بکمال کمال لواء کمال بجهت موفور ری
 اعیان ضیاء و توجیهت خاطر خیر استحضاری کار از او ضاع انکه موصی کشت
 و فی الحقیقه ایامه اعلی در وقتی نامور و مقبول فرمودیم که در جواد در
 انولایت بری الا انولایت حکم اندیش که مریم و موسیای بموضوخته و عظم
 شکسته رسد و در دپدو ای ایرو عسیت و پریش کار ولایت را ابداد و می
 فضل و کمیت و او اگر دیم و کار اخذ و سوخته بکمال این و تدبیر چاره و خبری
 ندیدیم انرا در توجیه بعد از انکه لپاه مال با مورشان و فیض و وصف
 قریب که در حضرت دارد و و توجیه که در نسبت و ویت و و سوزی که در
 کار اید و عسیت میکند و غم خواری که در نظم ولایت و سرود و توجیه و دالود در اندک
 وقتی جمیع امور انولایت و تمامی صام ایرو عسیت بر وفق منظور نظر

مبارک خواهد شد و یکی در هر امر و رفاه و روبرو و آنچه خواهد بود و خواهد آسود
مرکت خاطر خیر را شمرست و کافراست و دهنده و در عده شناسند

در حبس المص
۱۲۳۲

قسم بی بی

حکم والا شد آنکه علیا به رضی الله عنها افاض و ارادت اگاه غنت و سعادت
همراه قامت و مناعت اشته شهت و لبش آتش محمد کریمان کند و
حاکم الکا بخون بود و توجیه بلذات فطر و غنت بیت در حق و سعادت
یافته اند که درین وقت علیا رضی الله عنها غنت و سعادت فتن مرزا حبیب الله
روا و امولا و پاره مراتب شفا بعلی بن مثنی القاف و معی که کاف و خاطر
نشان انچه خواهد کرد و پدید در هر باب بخوبی که امر و فرموده نوب مستطاب
والا حبیب شد معول که شسته بقدر سر موی کشف و ایهان نه نماید و صورت
صورتیت بخون را از روز و در هر موکب و فوری کویک والا با ذریا چکان الله
بدون زاده و شفا فتن نوشته المص حضور طلع النور و الدنایه
که احضار کار و بجهت کار که از آن سرکار شوه کمد در حضور شوه و شفا فتن خاطر
پیش از وقت نوب والا و در باره خود در هر کمال دهنده مطالب و مقتضیات
خود به موافقه بعضی عرض در آورده و در عده شناسند تحیرا

در عهد الا در
۱۲۲۱

قسم بی بی امیرا بعهد طبعی خان نوشته

حکم والا شد آنکه علیا به رضی الله عنها غنت و سعادت همراه قامت و مناعت اشته
محبت و بخت پناه ارادت و افاض اگاه عمده اخوان العظام طبعی فتن
حاکم ولایت بخون بخت فتن و طر خطیر و الا شط و امید و ارجع به که در عده
المعبودیت انچه خواهد شد آنکه علیا به رضی الله عنها حضور ملک و نور و ب والا سیده
مضون عقیدت و قوتش نه اول الا افره موضوع در حق عقده کث و مراتب
ارادت و فتنگذاری انچه خواهد شد آنکه علیا به رضی الله عنها حضور جلوه ناکرده و طبعی که موقوف علیان
عمده الا علیا مرزا به معنی الکا بخون فتنه حضور غرض نموده بود و رانه تا میرا
در چنین خصوص عرض داشت عتبه مرعتر اخلاص والا نوده حسن عقیدت
انچه خواهد شد به معنی والا انش پذیر گردیده به شت فتنه شفا فتن خاطر بخت و در باره
انچه خواهد شد در وقت که شسته انچه خواهد شد در اخلاص انچه خواهد شد از آن فرموده بودیم
شفت خاطر مرقت است و التبت بانچه خواهد شد ظاهر فرمودیم که شسته انچه خواهد شد
حضور بود و در باب انضباط امور اربون و بخون چون نوب والا در احکام نهاد
و شفا فتن ارادت و فتنگذاری انچه خواهد شد به شت فتنه شفا فتن خاطر
می شود که انچه خواهد شد اگاه در انضباط امور به چیک از ولایت نروده
خود معاف نه شده از امر اربون غرض شوه و شفا فتن و در هر باره تعمیر

نموده ضابطه تعلیمات فرموده را مضبوط و منظم بر خلاف سابق سازد و مدارکات
تعلیمات را از تعلیمی و تربی و با ربط و تینا شده و خیره و ادوخته میسر نماید
و هرگاه بخواهد مدارک ضروری را بهر من عرض نماید که از قضا و محنت غایت فرمایم
و بطلب یک دین که چنانچه بعد از اینم انقضی در امور انجی باشد و در اینم انقضی
خواهم و دست می باید تو بخت بد نیت نوب و الا در باره خوب و بد کمال
دست هرگاه اثبات شئی در امور انجی باشد عرض نماید که منظم فرمایم
و در عهد شناسد از انقضی انقضی

۲۲۱

این سواد و قسم بیسی میزا

حکم و الا شد انکه یلیا به رضع بیایه عزت و عدا پناه صدقش و ارادت انکه
دولت و اقبال انبیا به خمت و مناعت انکه عده انخوانی اکرام
طبیعیان کنکر نو کام و لایت بخون و در باره بزم غایت خاطر خطیر و الا
اطمینان یافته بدانند که در قوتش یلیا به رضع بیایه هر چه یک متوفی سرکار
و در درکاب لغت لغت شده مطابق امور انقضی و انقضی بعضی رسانید
رقی مفصل منوط به تقاضای یلیا به رضع بیایه دولس و اقبال همراه امیر
الامراء العظام مهد علی خان قاجار بکلی ایون مرقوم و معصوب یلیا به
ارادت انکه جیرا حاج محمد بیک که مجدداً نامور بخند و شد در سال
فرمودم

فرمودم که البته انفا لیا به یلیا به مینو مضا مین انو زیارت خواهد نمود و اگر انفا لیا به
اوقات روز و شب خود را وقف خدمت و رش پناه دوست باوید مدت
سکره ازت حج و توافی در خدمت احقر از و اجتناب می نماید لیکن منقون خاطر
و محنت مقرون ان بود که درین اوقات که وقت خدمت و بهر سبب و شمس
کشته آمده و متینا به انفا لیا به و غازیان کت کت کت کت کت کت کت کت کت کت
کرد و در وقت از پیشتر می بود و می خود را بطور سانه و همچنین با وجه افلاک
و ارادت و جرات و عدا پناه و محنت و محنت و محنت و محنت و محنت و محنت
انکه میا و از راه سحان توفی از رویه به بخون برسد و در قوتش که موکب
علیه با افواج قاهره در صدق و قرائح متوقف بود و کان انو به جات بهیچ
از این نیز نیست و هم کفره از خدمت یلیا به منظور بد و محنت و محنت و محنت
قدلان و ربوند احتیاطی چنین کرده و محنت به بخون و از عادت خدمت
و بخت نه در راه دولس خود موجود دارند و وجه لشکر منصور در اذربایجان
و بیسی انکه در بخیر خود کفره منصور در اذربایجان و بیسی که اقدام با بن امور
کنند مجدداً که روز بروز بنیان دولت باوید مدت پنجم بنیاد و کار
و دشمنان تهاون و شور کبر و باید بخون به انفا لیا به ارادت انکه بکلی ش رالم
مرقوم گردیده و انفا لیا به ارادت انکه ضریح و محنت و محنت و محنت و محنت
ابلاغ خواهد نمود و در خدمت انچه مورد تحول بنی لیا به ش رالم و یلیا به ان امیر الامراء

العلم حیث ضامن نشاء بکلی از رومی و عمده اخوانی الکرام معینان حکام
خوی و خود دانسته یقین داند که یکی هست والا برفع و رفع لغوه مقصود
و مادام که است منصور شکرش در اخذ و نفوذ است این نیز باید و بقیه ارام
و آسایش گرفته مشغول فرات کرد و وقتی کلی بطور رسد و سواره و پیاده
مخبر حوی نام و دست حج از بخون آورده کرم خدمت سازد و در صورت مصلحت
علیان بنیاد سلطان و سایر سکنه بخون چنانچه از راه افریقای و اکثر کار را
بر اینک کفر شک می توانند نمود و اندک سوار و پیاده بکلی روانه
کنند که بعد از مدتی کلی کردند با اجماع یکی هست والا مقصود بر این است
که این است با تئید است اله در بهی در موت خطره با یکم رسد و یکی
هر خدمتی مرغی و پیری هر غفلتی سیستی معین فرمود ایم چه انچه و پیاده
خدمت گذارن و در خواهان بخوبی نواب و الد رحمت و ارام را بر نفس نفیسی
مرازم فرمود ایم بیهوشی و زحمت شده و وقت بقیه است خدمت که به
تقدیم رسانند و عطف چهر نواب و الا حوش ملال خود دارند و بر فقرات
نیز خدمت بجا بیاورد ارادت اکامه ضیو اباحه جبر محمد یک متوفی را فرمود ایم
که بنالچاه و سایر خدمت گذارن و اموریست اعلام و ابلاغ نماید و
فطر و الا سوار در باره خود کامر داند و در غلظه شناسه تحریرا فی

شماره ۱۲۲۱

رقم یک میرزا

رقم یک میرزا

حکم والا شد اندک لیا به رفیع بکاه غوث و سعادت همراه محبت و نبالت کشته
شهادت و بکشت بنه فحمت و مناعت اشباه ارادت و اخلاص اکامه عمده
اخوانی العظام طبعی ضامن حکام بخون بغایت خطر خطره والا امید و ابرو بداند
که چون دین اولان بجهت انظام هم مملکت کرجستان لیا به رفیع بکاه غوث و سعادت
همراه شهادت و نبالت انگاه فحمت و مناعت اشباه قصد و ارادت اکامه
امیر الامراء العظام حنیف خان بکلی از رومی و سوار که بر یوسف و کبالت
و حسن رفتار و اخلاص از سکنه با و به هزار سواره و پیاده از غزایان جزار و تونجیانه
وزنبر کانه نبی و لیا به رفیع بکاه غوث و سعادت همراه فحمت و مناعت اشباه
حاجی محمد یک سو که محمد انصار و وثوق ضمیمه خدمت بنیاد بود و بر ان نظام امور و
بر کیفیت خدمت بر یک از خدمت گذارن و غزایان مأموره و مشق شد همراه و مقرر
فرموده ایم که لیا به موتی اله از راه ابرو بکجهت کرجستان رفته تا زمان فراخ
نوبت والا از اتمام کار کفر و قرا با فی مصدر خدمتی نمایان کردند و سواره بخون
و سوار و سوار بکجهت لیا به موتی اله فرموده ایم لهذا امر و میشود میشود
که بعد از مصدر اکامه و اطلاع بر نفون حکم رفیع لازم الاتباع باشد و سواره
مستعد و آهسته تمکن مسلح کار دیده جنگ از موده با تئید و تدارک و از دوقه سه ماه
از جنبی قیمت جنسی و تئید نماید و چون نظر بر حیات و قصد بکانه لیا به

درین زمان کشته برگاه رفتنی خود اصلحت ندانگی از علیان اخص
 و ارباب اکابران شجیه اخوانین العظام رحیم بن و کریم بن را بر یک راکه اصلحت
 دانند روانه نمایند که ملحق بهایا به مغزی انده بتقدیم خدمات مقرر بر دارند و نوی
 وقت نمایند که بعد از آنکه علیان به مغزی انده رسد از آنجا ملاحظه نمایند بکنفر کم و کسر
 ندانند پسندیدار در خصوص لازمه وقت و اتمام بعد وقت و اتمام حسن
 ارادت و صداقت و خوش جلوه پیری و عرصه ظهور رسد و پیوسته لطاف خاطر
 و لاس در باره خود کامراند و شته تمنیات و مطالب خوش و عرض و بجز انجام مقرون
 و اند و در عیده شناسد و شوره اچرا ام ۱۲۲

در ظل رافت و سایه عطوفت نوب مستطاب فلک جناب جوذا رکاب
 معدلت آفتاب مرمت اشباب سعادت آب عطوفت آداب
 حاتم کرم معن بهم دریا نعم عدلت شیم مطار در رقم خورشید
 علم کو اکب خدمت نجش چشم افلاک خیم مبارک نظر بایون مقدم
 امیر کرم و معظم دیر شرف مختم مانجا و ملاذ ابراهیم

محمد حسین

محمد حسین خان بیکرکی استغفار بعباس میرزا نوشته
 عرض داشت کترین غلامان بشرف عرض باریا شکان مجلسی ارم
 نوب مستطاب فلک جناب خورشید قباب بدلال رکاب معدلت نصاب
 سکنه راداب مالک رقاب و طمانعی نایب لسلطه و اخلافه العلیه
 العالیه میرسد که رسم قدر تو ام مرمت شیم که از مصدر شوکت
 و دولت بافتخار این غلام عبودیت فرجام شرف اصدار یافته بود در احد
 ساعت در در و جواهر الفاظ و معانی معدلت ستماش دره التاج تارک اشعار
 و اعتبار گردید در خصوص نظم و نسق قرائت کاری و جلیغ امر و مقررنده بود
 که این غلام متوجه شده اشظام دهد علیا به مر حسن در اینجا است و بستان بوسی
 خواهد آمد و کیفیت که کامر و حقه موقوف علی ملک از حق نوب و الله نواله و خست
 که این غلام در تقییم خدمات خود و الی نمی نماید بلکه لایزال در خدمت بهر می آورد
 ان و الله الرحمن از قرار مقرر فرمود نهایت اشظام بهر نیده و میرساند
 استعدالت که این غلام و منظور نظرفین اثر داشته همیشه بصدر حکام
 مطاع و خدمت رکاب رسد و از زی بختند بقه امرکم الاعلی مطاع

الشیار خان قاجار بعباس میرزا نوشته

عرض داشت کترین بیکرکی بشرف عرض باریا شکان بزم حضور

و هیئت کان محض بنده است کل ارم دستور بندگی نوب مستطاب معالی قباب
 در دریای سلطنت و شهبازی و کوی پیکر انبیا بحر عظمت و فرمان روی
 و لایحه می میراند که بزیارت رقم لازم الاتباع و حبیب الاذن والذرف
 مغفرت حاصل شد از وفور مروت و الطاف بپایان والذبحه
 اما زوایا رسیده اند و خداوندی ملک بید مروت والذبحه
 بندگان اخلاص قرین پائیده و مستدام دارد درین اوان که لپاه رضع
 بیکه عزت و سعادت و اقیاس همراه عکرفان از دربار خلافت
 بنیان شهبازی و از درگاه آسمان کمال اعلی حضرت قدر قدرت
 دارا درایت ظل الهی مخصی حاصل و روانه ترفیع به حضور مروت
 دستور والا بود بتجریه ریفیه الاخلاص پر چشمه مرسم اخلاص کیشی
 حضور در پیکاه بندگان والذبحه نموده خضی می نماید که بصدر
 فواید این بنده و دلخواه صدقت قرین را خورند و خوشنود فرمایند
 باقی امره الاعلی مظاہر

میرزا محمد خان قاجار بعین میرزا نوشته

عرضه داشت کمترین بندگان قیدی دولتخواه بموقف عرض بندگان
 نوب مستطاب معالی القاب سپهر رکاب مالک رقاب کرمین
 قباب والذبحه که بزیارت عیون ارقم قدر شیم و احب الاذن

والله

والله اثر و قرین مغفرت و بیانات گردیده اند از وفور مروت الطاف
 بیضا القاف این بنده ارادت فرجام مورد وثقت فرموده بودند انش و له
 الرحمن خداوندی ملک بید مروت والا بود برحمت الهی اخلاص
 کیشین پائیده و مستدام دارد درین وقت که لپاه رضع بیکه
 عزت و سعادت همراه عکرفان از دربار کیش پیمان بندگان قدر
 قدرت بمحمت دارا درایت ظل الهی خضت انصاف صدر و اعز
 شرفیا به حضور مروت دستور والا بود بتجریه ریفیه الاخلاص مبادرت
 ورزیده در توان بعضی بندگی پردازد که این بنده صدقت تو
 امان را از عهده اخلاص کیشین ارادت آیین و عبودیت اندیشین
 صدقت قرین رکاب محسوب و بصدر خدمات و فواید پس
 الاثر والا قرن مشق و مروت و فواید که باعث از دایر ارادت بندگان
 قیدی خواهد بود باقی امره الاعلی مظاہر

میرزا رضا قلی مشیرالدوله نوشته

عرضه داشت کمترین غلام فدوی بعد از تنگ و توسل قبایل
 الطاف و اتفاق خاطر مروت اقتضای بذروه عرض حواری حضور
 طلع انصاف نوب مستطاب مالک رقاب علمین انش
 جزا رکاب سپهر خباب اقدس والذبحه که رقص قدر شیم

اشرف در زمان ببارک این کثیر بنده سوزید نازک گردید
از صفای شفت ایلش مشغول و مستغرق و در حصول آن موجب حصول
امیر و الهی و استظهار این چاکر عبودیت پرور شده بر درجست سر بلند
و غرت این بنده خدای افروغ عریفه که از راه حضور با هر التور
بنده که ان علی حضرت قدر قدرت ظل الشرف است هر روز خدا
دخسته داین بنده ارادت مندر امر بعضی مطالب آن فرمود بودند
بر حسب امر قدر شرف و محل مرغوب و عیفه و بنظر محنت اهل
اقدس شرف الطرب بنده و مطلب از امفله و مشرق معروض
رعی عالم را که در بنده جواب آنها از قرار است که در نجیب حضور با هر
النور بایه سعیه مقرب حضرت العلیه العالیه میرزا محمد حسن معتمد
سرکار و رعیت مدار القافیه من راله نیز در ضمنی عریفه معروض داشته
و فرمان قدرش در نیز در جواب پاره فقرات آنها صادر و ارسال گردید
و صورت این مطلب بر آینه ذی شرف عکس پذیریم باشد که این چاکر
خود را وقف خدمتگذاری و جان سپاری نموده خدا که از سرکار
نوبت شرف والا بعد از این غلام مرید گردد در انجام و تقدیم آن شرایط مذکور
و لازم آن شرفی بطور حضور بدارد همواره از کار گذاردن سرکار عظمت مدار
مستقیم که بعد از ارقام را افزای بخشی این غلام بنده با تیره امره الای علی مطاع

محمد خان قاجار و الهی بخدایت عبس میرزا نوشت

عرض داشت کثیر بنده که ان قدی بنده عرض بر این مکان
محضر بنده کل بنده که ان نوبت قطب فلکین با ملک رقاب
و لا الهی ام والا بر سر که چون بر ذمت عبودیت و ملازمت
چاکر ان ارادت نشان از ذوق عینی عینی فرض میباش که یوما فیوما حقا
ایق حال که از اش احوالات این صفات را بعضی مقام بزم حضور معتمد
خدا ام انجم حشام و لا الهی ام والا بر سر که از لطف و عنایت جناب
باری و از میانه اقبال عیدم از دل بکفایت ان اعجازه قدر قدرت جهان داری
و نوبت ملک رقاب و لا الهی ام والا حاشی و وفقه که قبل عرض و تطویر عریفه
بوده باشد صورت وقوع نشئت نهایت بیته عرض و اظهار بعضی مطالب و مدی
و جب عینی بود که ایامه رنوع و تنوع چاهه طبعا فان کند لوی از م زیارت
سپه بندان بنده که چنان شایسته شایسته و نوبت ملک رقاب و لا الهی ام والا کشف
تیمار عریفه و بعضی و ابیات رساند بنا بر این درین اولیایان معروض مرحله
چای طریق زیارت و تهنیت بود این چاکر صمیمی نیز بتقریر عرض داشت
نیازمندی خود از ره دارتند که طری طریق طباطبائی ملک رقاب
و لا الهی ام والا کرد انید انش و بعد از آن معروض بعد از ب طبوسی

حضور طبع انور خداست و لا اله الا الله و لا اله الا الله و لا اله الا الله
 پرده از روی شهادت بر خورده است اندک این چاکر قریب را به در ارقام
 تصدیف و توقیف او امر و فراموشی است اشیاء الاله قریب و مبادات
 لامید و لا یحیی فیما ینید باقی امره الوالا و لا اله الا الله

کافه های سرگذشت را این قرار می نویسند

نظر به تضابط ضوابط خلقت و دودله و بنا بر تضابط روابط اخوت و اتحاد
 و ایضا طوطی بنیاد و چای تقارب خیریت و بیرون میر صحبت به و پیشد
 که باقی و به کان بخیر مرسلات مودت بنیان و ترسیر مکاتبت مولف نشان
 اکابر از حقایق مدیریت شمال بحیط حصول رسانیده شود از فضایل سبحان
 و از تقدیرات نیرد و فواید سخن جان گذار و موعود و نه کدورت پر داز مجموع
 دوستان حقیقی و حجاب صدیقی گردیده اند به حال و کوله انبساط از استماع
 قضیه یار و از شنیدن خبر سخاوته و نوعی مقام و معون و مرتبه تاثیر و تحزون گردیده
 که عثمی از این شش درین مختصر کفایتی بخیر و نیران پنا حوصله تقریر ندارد
 ولیکن چنانچه هر چه در این و در نگارن موافق رای و دقت نیست
 بدوستان پسند هم آواز به مانند نغمه در ری کند ساز بهیچ رعنا نثاروی
 درین سر البان نه پرید کی قیبت بچشم باز ابر کفر قضا ز گردید و بهیچ آهوی

بخط

به خط خالی در این سرزمین بخیرید که اخرا لاله در بستان و در جوی چار نشد و کدام تخل
 برومندی در این بوستان سر بستان کشید که بازه جفای باغبان قضا از به و منش
 و کدام عتیقه کل در این مکتان خندید که کمالی بی باغبان قدر با بال خزان نشد
 و تقدیرات سبحان و فضایل یی بخیر از رضا و شمیم پاره ندر صبر و شکیبای رخسار
 خود نموده زبانه ازین راه هم و غله سو مفتوح نموده تا بضمون آید ترفیع لا یضیع
 اجواتها یون با جور و تقیض شده و در برتری مکان طریق اصبر و ا
 غایز و بهر مند شده اگر چه انوار مصیبت بهشت تجدید مولود مکتور و کدورت است
 اما نظر به ضوابط طبع و تربیت و مقتضیات هر هم خلقت و صفات تحریر این
 چند که را التی گونه تصور نموده با نظار این نعمت مبارک نماید چون للذم و
 سدر الجود و درین مصیبت غلطی و وحشت کبری در خدمت آن خونی مهربان
 بهر شیک ستم گشت و در سیم تفریه و ارباب به لازم سوگواری و غمخواری گایا آورده
 بودیم نهایت بخون خونی مهربان معلوم است که مانع بعضی موانع و مملاتی امور
 ولایتی و دست از او شور و فحالت گذارد بهشت انفعال و اثر مند که سدر
 شده بنا و علیه فلان از اجتهاد سر گذار و آن حضور موفور از نور و رخسار بهر ستم لطمه
 مبادرت و زنده از انوار سلامی که ده نشانه سرن خنده مهربان و سیر بازه مکتان لبت
 بهر آخر مصیبت پسند و ایام سبب مطالب پسند مقرب است که ستمی ذلت می آید و آیت و علامه
 فدیت لایق و در این زمانه که در تقدیم آن ترا بی حجت و روابط موت کی رسانیده شوی به ایام

ایضا سرسلطنتی

ان خبر بنا برین وقت از بنوع قضیه باید جان گذار و ز وقوع مقدمه انقضیه گذشت
انرا از مرحوم معقود تاب الله تراه و جبر انچه مشوا نه بر تبه متاثر و متاثر و متاثر
که عشی از پیش رس درین مختصرت کتبیشی خبری بیهوده و لکین بی فایده است
و برین و کما قدیم فلک و در چنین است که هر ذی حیاتی که از جو پار زندگانی
اب جیت چشیده قیت الله بر تبه است که کوار مرکب از پاره پاره ها و اجزاء الله
تعالی نمی گمانی قدر و همه امور دنیا و آخرت که دنیا و آخرت را به هم خوانند
چون علی بن فلان از خبر سلطنت و ادب لغزیت روانه صوب حضور سرت و سرت
نموده بخیر مرسله الموده مبادت و زبیده اخبار سرسلطنتی کرده است و در کمال سر
آن اخوی ام بلامت بجه و جنب سبحانه باز ماندگان را در حفظ طاعت خود
نگاه داشته از مهابت بوده مرقب و مرصد که سلطنتی خود با فزیت
و موجودیت قلمی و اعلام فرماید که در تقدیم آن شرایطی بوضع بروز
طنبور رسانیده شود تا ایام بکام بار ببرب العباد

ایضا سرسلطنتی

علی بن افلاص و ارادت نشان فلان سلطان بداند درین وقت مکرور
کردید که ولده انعالیشان برکت از دی رفته است اینان بخیلی تاسف
خزیده و پیرایه یوس کرده و در حقیقت حیف بگو چون فلان از او نه نقوب
می نمودم

می نمودیم بخیر نوشته اینجانب اخبار سرسلطنتی نموده و اعلام نمود که سرانعالیشان
در بر زمانه کان بلامت بجه از مهابت بیهوده مطابقت را عرض
و اخبار که که بعون الله کما فیصیر پذیرد کرد

در جواب سرسلطنتی نوشته شده

مخلصان نواز از حفظ الودوی که از انکس داشته بودند رسید و از محفوظ
محبت مشون آن که مشورتی خاطر دستار بجه اخبار و صرشت
و از فقرت و پذیران دستار است سکون و استقرار قلب بهر سید معلوم است
که دستار چنانچه در نیک و بدوش دی و علم نشان خروقت و شاکم می باشد
ایشان نیز در خوب و زشت و غصه و شادی و دستار متاثر و خوشحال می باشد
و در هر باب شریک غم و شادی دستار و در ایام غصه و کدورت مختصر
و کوارند باری کلمات صدق ایت ایشان اثر بسیار و عبرت پیشا کشید
درین وقت که هر ذی حیاتی از م خدمت بجه بخیر انیم رسیده بجه خشت
همه اوقات الی اولی ادراک فیض ملاقات بخیر رسیده بر مرقوم
و فضا که مرجوعه پرورزند که سلوت انجام یابد باقی ایام الله مندام بار

سرسلطنتی

معلوم می فلان بجه باشد که بعد از اتماع این قضیه مصیبت و تقدیر است

چندین طایفه از خود و دلها پزوده گشت که فایده از غنچه برآید و نه شرح حول آن
 و در احق نایبیت بوزنم روایت و تا در خمر خمر بگریم نه الیکس کسی یا
 تقدیر چکند و با شفا بگویند سیزده نماید در دلت که در آن نذر و غنی است
 که باین نذ الو بیت کمر این در در چاره دانستی **بگوئید می تا توانستی**
 باری صبر بهتر است و تسلیم رضای الهی خوشتر کسی چه چشما روای پنج خورده
 برای عریضه و عیسایر همه روزه این دهم و کاروان این کز که خداوند
 می طین در نیک مصیبت ابر و صبر عیسایر بشما بدید و این مصیبت مصیبت
 افروشد این اوقات عالی آن سلطان بیک رایحه استقامت حال
 و سید متر و دستان پهاک روزه انصوب نمود لهذا ابتر صحیفه الاشواق
 بدورت رفت و سیر حواله اینولا بخولیت که همه مشظان دیر
 محنت از خود و بزرگ صبح و لم بدی که می نشا مشغولند مکر و می
 بجز از بزرگت معارفت شما و مقدمه مصایب شما ندارند خداوند باری
 عواقب امور احسن کند سعادتی را با هر گونه فریاد انظار دارند
 که در تقدیم آن شرایط محبت و اتحاد بعد آید ایام عمر متدام با

في التمازي

مکتوب تغزیه و تهنیه در بهم بدین عنوان نویسد تا کواکب

مثال

مثال در دو ایرتغال کاه شارق و کاه غارب باشد و هر کس کسوت حیات
 و بقای عمر فلان از عرفی بنابر غنوم مصون و محروسی با برب العباد بعد از
 انظار جهان جهان تاسف و تلهف فرموده معنی مضایضه میکرد و اندک بر که
 در سفر تقدیر از برای عدم خست بر خورده و جو آوردن پا را با قله قنار صیر کند و از
 منزل بی حاصل و بی خویش نماید زیاده عمر آدم انقطع پذیر است بل کمر نیز اذاجاء
 اجلهم لا یناخرون ساعة ولا یستقیدون ذلت الی منزلة است
 از تقدیر و زول و مقدس از تغییر احوال و چون آیند حال چهره این حقیقت میرسد
 که با همه محنت پوشیده است و تربیت نالوار مرکب پوشیده دل در حطام این
 جهان بستی از هیچ عقرو شرح و طریق امد و فرج دور است و زینت که خبر
 و حشمت از در صوم مغفور سخی اله ترا که از کوشش جری و دین و تاثیر دیر بود قلمون
 ندای ارجی الی دیک و اضیلة مرضیة لیبیک اجابت کشف مرغ روح
 شریفش از نفسی جسم بوی گلشن قدس طیران نمود امید که فرق فردای بندگان
 نوپ از ف که بحث استقامت عالم و علمینت در زمان سلاطین جادین بودند تا
 و حسن افروزان غبار احوال پرامون از این همه زوالت ابد مقدس نشا نکردیده
 جان ما غلامان بقران خاک پای مبارکش رسید بخندن جنود وزن و ملال
 بر دل فریب استیلا شد بگو که شرح شمه از آن در بعضی بیان توان اودن به پیش
 مقارن این قرن و ملال از عالم غلیب نمرده رجوع منصب جلیل القدر

مثال

ایالت سترالیم باغالیاه بکوش رسیده و تیش آن بلاد که درینا مبتلا شده و ریشه جو
 بزلال و شحات سحاب عسرت و غنایت شای و غنای کون پارتی که نسبت
 باغالیاه هر منصفه ظهور آمده منطفه کزیده الحمد لله الذی اذهب عنا احوالنا
 ان ربنا الغفور شکور امید که این خطبیت هر و غنایت شای شای بر
 انغالیاه می مبارک و با و نزلت انما نزلت بروقی خوایش آه فانا در
 تقاضا غف و نراید یار و حق جل شای نه آن مفری لم بقدر از زاده و در غفوت
 و در غفوت با نصیب ن هشت انغالیاه سو ابر حسی و صبر فرید و غفوت بر کر امت
 کند بحمد و اله الامجاد **ایضا و تعزیت احباب و نیند** حفا که از اشتغال
 این اتش عالم افز و از اشتغال این دین بفرز وید با رب و فکر با کباب است
 ندر با غفوت اندک شای اتش ز و نفا مد و قدرت اندک طرح این حکایت از نیند
معنی آه چون گویم که چون گویم زین می سوزم امید که صدوقه انا لله
 و انا الیه راجعون نصب العین صبر منیر مشهوری و تیش القای برین
 سبب است خاطر خلیل نه که صبر در منیر نوع قضایا سبب رفع در غفوت و موجب
 از و احسان است **بیت** یارب که نشانی ترا فانی بار و در غفوت بکامت زنده
 ساکن بار که در یکش کل زین و دست بخت از با غفوت در دست کل این بار
ایضا و تعزیت حفا که از اشتغال این واقعه هر بلکه
 و بصیرت

و بصیرت مصدق شد و قیوم و معجب مصایب است دل غنایی را و لقی طرقت
 که زه بزیاری ادب ان غنایت و خاطر فرین را ملا لقی طرقت نموده که بنان خا مد را
 طاقت امدی نه **بیت** استین از چشم اگر بر دارم و دست از دوان پر شود
 از شک آه من زین و همان نه زین سکندر گوئی که از خسر این واقعه
 اشتغال در کشتنم ان راه غنایت و زین سیه روی زین که از اشتغال
 این با بد شک نداشت بر سر نکرد **بیت** زین مایه صعب از اشی غنایت بچکید
 نه روی بکند و زین که میو بید **شب** جادیه که کرد در مایه صعب **بیت** بر زنده
 سر در بیان بدرید **جمله** هر چند صبر و شکایتی برین نوع قضایا از غفوتی که
 و از مقوله متنی است فاما چنانکه مسکیت مسکوک انبیا و نزلتی است
 مرصع اولیا و صفیا نه در در طرقت اندوه و غنایت اندک و صبر و شکایتی
 که شیوه ائمه معصومین است شعار و در طرقت پد سخت **بیت** با قضایا
 نمی توان اند **بیت** قدر و زین توان اوخت **امید** که حضرت صبر و غفوت زین
 مایه بکام و حاد نه نگاه بکام نه ابروی شای مر کرامت فرماید و نه غاف آنچه
 از غفوت و نه غفوت و مطروح کشته بر احوال غفوت و سیر بصیرت
 ز و کان بپزاید با النبی و اله الامجاد **این موعظت هر حرام**
نوشته و یک در تعزیه
 حفا که از وقوع این واقعه کبری اتش چهره دل سوخته در اشتغال آورده که شعله

اخبار از یکدیگر تون افروخت و از حدت این دشت عظمی مشغولین افروختند
 امر قتی و سوزی پیدا شده که عالمی سو یکباره ان بتون امخت **پیت**
 ازین اتش که باز در دل دیو نه میوفت اگر کشید از وی سرزد صدق نه میوفت
 و چون اذیت و اقامت در دوار دنیا حالت و سبب ثبات سریع بزول پس
 بحکم محکم از دل و شغلی زلی را بفرغ سخی نمیده و از فرخ کرده اندوه از دل
 نمی کشد بهر حال بوسیل صطبار و شکیبائی که شرط ایامه نظری از است
 توکل پند نمود و بنا بر مصروفه فاضل که صاحب اولوالعزمه است
 الله مثل شرایط بخیر پند نمود **پیت** صبوری ضرورت کین در دوار را
 بغیر از صبوری و ای نذر ده امید که حق سبحانه و تعالی بر صبر و صبر نیز
 عمر طولیل کر است و مرمت و عنایت و نصرت فرما

نوی دیگر در تعزیه

حقا که از شنیدن خبر وحشت اثر مرحوم مغفور معلوم میاید که در نیوش این شایع
 که حقیقت کاذب طی فرجه ادب جایش بموب قن غریب نموده تا سف
 بر چه تمام تر جو صا شده و تونخ ضمیر زیادت از حد تقریر و تحریر دست
 داد از نیو قن بانسوز از کوره سینه آه التبار با همان رسانید و از قوادر
 دیده قطرات عبرت ریزن کردند عجب است که باین مصیبت عظمی طبقات
 همان منقط نمشت و ازین تعزیه کبری فدا و دیگر کبریت قط شد

مصح

مصح شکافت همان وقیست نشد بدید محقق نماند که چون دنیا سر حقا و محل
 حلول بزرگ کونه بلاست و دار اقامت و مقره مقامت را نشاید چه هر قیبت را
 محشی در عقب و بر سر و بر پاتمی مستقیبت و مجموع انبانی عالم را شربت
 کل شیئی هالاک مقررست و منزل منازل این بادیه نایب کردار را بر قمر اینکما
 تگولوا ایند و کم الموت راه کریز پس بحکم حکم ازله و امیرم لم یزل در فرخ سودی
 نمی نماید و از فرخ یهودی نمی کشد بهر حال بوسیل صطبار که شرط جبر را تحمل
 پند نمود **پیت** صبوری ضرورت کین در دوار را بغیر از صبوری و ای نذر ده
 امید چنانست که همین متعال از فرانه و الله خوار ثن السموات
 و الاخرین ان مغفرت پناه را که داغ فراخ بر سینه نهاده و دلهای کعب
 و دید با بر یک کرده خلعت با رفعت فاولیک مع الدین انعم الله علیکم
 کرم است کند و چون مصایب دیده و قایع کشیده و موبد انظم اجود هم
 با جرم و طول اعمار معزز و کرم و اراد بالثبی و اله الاحباب

نوی دیگر در تعزیه

اگر چه خبر و قهر وحشت انیز موجب نام و قهر و نصه نقیه نفسه امیر سبب
 تحزن و تحیر است و دل معلوم که بحقیقت القلب بخزن موسوم و دیده
 شکب ربهت العین ندع موصوفت قوت خفا و طاقت سحر
 ندارد حاصل حلاقم انکه جان عزیز فلان که در رهان فانه غالب

شریفی نقول فرموده درین آیام میر و عوی سرای و اللہ یدعو الی دارالسلام
سر و آئینه کجاست انما الیل باقی پاو رب العباد

نوع دیگر در تغزیه حقا که از وقوع و تمهید غم اندوز و حدوث حادثه بکمر نواز این
دل مجروح نواپس کشیده و کربان صبر است بیخ بر هم دریده و فخر مخزون
مصابیب دیده و رخت کلبه ی بیاد روی کشیده بچندین منام و مخزون کردیده
که عسری از غش رواند که از لب رها نقریر و تحریر تواند نمود و از وایه
انکه اگر سطر ی ازین در شرطی چند مرقوم اتش در فم که در و بطول متقاب
مبادرت نمی نماید نهایتش چون اثر شب به سرت دنیا از شوپ نصرت
حاضریست و نوش رحمت چون از غش تحت فانی آری کلی انرا
خارقین است و دل انرا فانی در کلبین هیچ فردی از افراد آدم با می بر سر
حیات نه نهاده که بهلوش به خفته تابوت نرسید و هیچیک از جن و انس بقارضا
دنیا و آخرت که بهوشت ابد مرکب گشته باشد پس لازم است که انعالیه
درینو نه باید بر مقتضای **اِنَّهُ هُوَ یَتَّقِ** و **یَتَّقِ** اتش در و نواب
تجدد سلکین دهند و داغ جریع و قریع بر سینۀ جانور نه انداخته بلکه آینه
خاطر انوار را اثر که بر سیه وعده **اِنَّ اللَّهَ یُحِبُّ الصَّابِرِ**
منور است بغیر عدل مکرر نباید رخت و دل در دناک بمغرب

رضی

رضا بقصه الله وبنو اخت بیت رفع تقدیر که کند نذر ^{هفت} بهج ره غیر صبر
پیش گیر امید که تو امار خون مصیبت دیده و حق بهمانه و تقاضای ابرام
کرمت کن و حقیق محمد و اله الاحباب

نوشی ویکر ورتونیت

شفیق و در مقام تحیر و اذیت و در سرگردانی و در مجلس نقد نقطه مثال پائی بند
 احزاب است که ایام صورت و قهقخم اندون و کیفیت و در جگر سوز جان و نه اعلام
 نماید و بچه موت و در شید گشت و در دغلی کلام روح شریف مرحوم فلان در زیور
 یکبار است الطاف حضرت الوهیت از شایسته اهل تقی ذالجه الموت بمحوره
 سکنان صوامع و در برین و مقصوده متوطنان مجامع اهل علمین است پیوست
 است که حیات انجالیام باقی و بربر و امیر بر رب العباد

نوعی و میسر

چون خبر و قه یایله و صفت شاعره که نزدیک و دور و تائیر برابر آید و وصل
و مجبور و تمام مبادی یکدیگر را بنی مقوسه تمام رسید چگونه شرح دهیم که سماع
آن بکشید هیچ از صعوبت اینها و نه گریبان درین و فلک از حیرت اینها تمام و نه
و ضلوع کشید **صفت** این چه زخم است که بر گزیده ندارم مریهم این چه درد است
که بر نه ندارم درمان **و** محقر خاندانه دار و دنیا محل حوادث و مکان صواب است

در سخت امکان عرصه گاه نوبت و غار و قایم و مخاوف و در دنیا فانی بر
 مخلوقی از قید و اسارت است و بقای هر موجودی از مقوله مشعات
 هر ممکن الوجوه که سر از در کج صدف پروان آورد در انجام پیمان نوبت
 خواهد شد و هر جرح بالذات که پای در بقعه امکان نهد عاقبت الامر سر بکف
 عدم فرو خواهد برد و بی دریغ نوح قضایا دست رضا در ترک رضا پادزد
 که با قدر همه سوختند است و شربت ابرویه را چشیدند **پیت** اخیره
 چه کنند که بشد بر رضا کافیش همه در بند رضا محبوسند

نوعی دیگر در تقویه

اگر چه خبر خوشی است و حکایت خوش جز از جفا افعال و نیت است اما این را این
 صورت و چهار انیمونی چاره نیت حاصل سلام آینه در قبول و روشی علم غیبی
 و منادی و صد لاری نداء را از جبهی الی و یکتا و ارضیت مریضیت
 بکوشی خوشی فلان در نیت و خطاب مستطاب و اوحلم جنتی از
 فضای رحمت رب الارباب بسمع انجم اف صد و ایا رسید امید که طول
 عمر با زمانه کمال بزم باشد

نوع دیگر حقا که دل غم اندوز را چون بدین مصیبت بکسوز و قوف
 افتد و انش محبت در کانون سینه ملنوب و آب صحت از فواره
 دیده مشکب گشت بصا بر آب تحقیق بمحایه انیهور نظر ظاهر
 اصحاب

اصحاب تدریق بلا حفظ انیمونی صفت است که هیچ دود و دهر را غار طراوت نه
 پذیرفت که در لیب هر انرا پنهان کرده نکرده اند و هیچ کسوت در کارگاه صدف
 بافتند که خطا و دهر انرا بمقراض مرک نه برده بشد پس درین وقفه عظمی
 که نمودار مقدمه کبری است نام هشتر بقیضه یفعل الله ما یشاء باید
 سپرد و نشان امور بدست تصرف و یحکم ما یؤتی باید و لود و جبرالتین
 صبر و تحمیر و عده **اِنَّ اللّٰهَ یُحِبُّ الصّٰبِرِیْنَ** مستک باید بود و جز صدق
 انما لامر و لقضائک **وَلَا مَعْصِیَةَ لَکَیْکَ** بسمع رضا پادشد امید
 که حق بهانه و تعالی این مقصود را امر زنده رحمت گردانند باقی ایام عمر متدادم

ابو الفتح خان قرابخی با حسن خان کنگر لو نوشته

ایها اربیع با لیا و دوت و مودت اکا ما عمده اخوانی العظما غیر اکراما
 در بنوقت اتماع شد که دله و مایه انغیز کرد بر رحمت خدا و صبر شده بر صبر
 بعزت مصیبت زده بجان انغیز انواع غم وقت مالم طاری خاطر حجت امیز
 کردید لیکن صبر به موقع دیوان ازل مشوریت هر فردی از فرموده الله را
 بطفرای اصبر قوم و تظا شهور کایت نشی به ثبات بر موجودی الکلک
 قدام رسوم خدا این شرمیتی است که چشیدش بر کافه انام لازم و این
 باریت که کشیدنش بر تمامی موجودات تختم است پس در حضور **پیت**
 صبری ضروریست کین درد و لعل بغیر از صبری و داری نیک شد

و ذات مادرش پسر هم از سعادت بخت مادر است باری جبهه ادبی لوازم
سکواری کسی فرستادن و حبیب بطریق ایلیان مرزا محمد علی را روانه خدمت
و بر اسم سرمدی بخت امید که افر مصیبت بطور سعادت لزوم بدست
بار زیاده زیاده خواهد بود یعنی عالت را با جهت اعدام سینه و اللهم

ملاحظه فرمایید و از ندم ابوالفتح خان بحسن خان نوشته

قبلا که ما اگر این را عرض کنیم که دل و باطن و این سخن مغول کریمه و شیون است یقینی
که دل آگاه الشبکه هر برین معنی شاد و کواهی خواهد بود و لو بخدا که در حقیقی
بملک و کدورت خود صبری تواند نمود اما بقدر پرکاری بدورت خاطر طایران
و همان بنا بر صبر و تحمل می تواند کرد درین مصیبت اگر چه چوب بود که فدا
سرحله فرادان به بجهت لازم سکواری و فرادار است قدام نماید لیکن مصیبتی
برین مصیبت شایسته است که از کوشش روزگار نوشته که مجاسی مانع
و ضراید باری صدق ارادت و هم درین باب مقرر خواه بنده همدی شاعر
خواهد بود زیاده چه عرض نماید جناب اقدس الله و جود فیض اجداد را
از اوقات و بدایت روزگار محفوظ بدارد و این مصیبت را افر مصیبت
سکرده ایام عمر و لیس عاقل اعلی الدوام محبت و کامرانی بذر اند چون مخدومی
مذنبان رو نه حضور عاقل کو یا خود فدا و کونم حضور عاقل نموده
عرض بنده را بموقوف عرض خواهد کرد سید ایام عمر به

احمد خان

احمد خان ایراد با حسن خان کنگره لوسر مدتی نوشته

برادر والا لب را اگر اما در نیفت که نقیضه یا بد عظمی و دو نفر ناگزیر
کبری معلوم درونان حقیقی کرد یعنی عالم و آگاه در صدق محبت قلبی کواه
میباشد که تا بچه عایت نامف و اندوه دالم بدست ان حدیث توام رود او
از آنجا که دنیای فانی را همیشه بشود این و در رب ثبات سودا و اما آیین چنان است
می باید در مقام لیدم و رف جوشش جام که کوار هر و شکند لجه کلمه استر باخ
بر زبان جاری سازد و زیاده و جو معود خولیت را بنقصه و الم نیند از دانش
تلا و جو مدنه فوره سوزد ادب علی عیدین سکنت زود و روح پر فتوح او را
با جواری چنان هم پرواز کردند لازم و وجب چنان لجه که خود بخود شرف
کرده در رسم تعزیت و سکواری سیم و در تب لجه بعلت بعضی موانع مقدر
نشد خواهد بخشید ان و نه لجه و فای قیامت لزوم از اصابع عین الکمال
مضمون لجه در امان حافظ حقیقی باشند زیاده سلسله ترا و ت کرامی شاعر اظا بر بیایم

جعفر قاضی خان ولد نظر علی خان مرندی بحسن خان نوشته

ایلیا با رفیع الیقا قیامت و مناعت و تنقا با درستی و یکایکی آگاهان و مرغان
خدا را ظاهر و دین است که از غیر قضیه محبت اثر دار و قیوم و نه مصیبت پر و زوق الغایه
متالم و شاعر و در ذره محنت ملول و مکر و وف طر کیفی فطایر هر بار کونه
که دورت و الم فرین کرده و تخر و لپش زده صد صول نظر لغوی کل نفس

ذات الله الموت چشیدن ذایقه همتا کل ذی حیثیت را لابد و ناچار است لهذا
جمله موجودات را لازم پیشه که در وقوع مصایب طریق صبور می بینی گیرند
جناب احدیت است و نه شما انزومه معفوره طاب ثراه اغریق بحر مغفرت
و مرغ روح پر شویش و در شرف طوبی به ارواح حورین قدس و منور و نغمه پرداز
و از کدورت دالم فرموده ملازمان البلیت و یقینیت دارد در شوش عالیین
بسیار سلطان را و نه قدرت با عدوت رسته تجویر تعزیت ناچیز پر جفاست بقیایم حجت تمام

بسم الله الرحمن الرحیم بحسب حقان سر ملاشی نوشته

ای لایها رفیع کجا محبت و نیت استنایا دیتی و کجاستی اکا اخیقا ارشیدن
قضیه مصیبت شیم و از اجتماع و قه محنت رقم جهان جهان کدورت و الم و علم
علم ملات و غم بر نظر خصوصیت تو ام متناهم کریده لب سپارست و متناهم
کریده چون دنیا را بقای غیر من و جمله موجودات لاجماد شربت ناکوار مرگرا
بپیشید لهذا جمیع جهادین را لازم است که در وقوع مصایب
طریق صبر و شکیبایی را امر و مسلک دارید جناب احدیت است و نه شما انزومه
معفوره طاب ثراه مستغرق بحر مغفرت خود کردیده مرغ روحش را
در شرف طوبی به ارواح مقدسه حورین قدس نغمه پرداز کردید

و ملازمان البلیت و یقینیت و ایام عمر متداوم

سر ملاشی

بسم الله الرحمن الرحیم بحسب حقان سر ملاشی نوشته

ای لایها رفیع کجا محبت و نیت استنایا دیتی و کجاستی اکا اخیقا ارشیدن
قضیه باید محنت اثر و از شنیدن و قه و امید کدورت پرور سپارست و متناهم
و متناهم در ظاهر خصوصیت اثر اسوز و کدورت و دل سیمتی ملایم بر ملا لای
انبار جاکر کردید چون بغوی بیت هر آنکه زاد دنیا چار بایش نشود
ز جام دهر می کل من علیها فان به تجر شربت ناکوار مرکب جمیع موجودات را
لازم چشیدن ذایقه همتا و کشیدن حجت ازین جهت به ثبات برابرایی
و آیت جمله ممکنات را مستلزم پیشد لهذا همه بنی نوعین را لازم است
که در وقوع مصایب طریق صبر و شکیبایی را امر و مسلک دارند جناب احدیت
است و نه شما انزومه معفوره طاب ثراه مستغرق بحر مغفرت و در اعلی
علیین به حورین قدس هم نشین و از کدورت دالم فرموده ملازمان البلیت
و یقینیت و ایام عمر متداوم و درین وقت از طریق خلوصیت لازم و دیده تجویر تعزیت
ناچیز پر و شوشه علان رحیم سلطان را و نه و ملازمان کریده با قهر و کرام

بسم الله الرحمن الرحیم بحسب حقان سر ملاشی نوشته

مرد و ما ملای درین هنگام ملات انجام مجموع کردید که و لیده با جوده
مغفله انجود در حجت اقامت از دار غایت برای جاوید نگاشته

برجست ایزدی و صمد گردیده خداوندی لمیان ث بدول و کوه انبیا است
 که از استماع اینچیز حشت اثر نه القدر فن و عدل و اندوه و کمال رو نموده
 که مافوق این متور منجم و الم بر سر غم افزو که لب با طهاران شون کشود
 آچون بدلول آید کل من علیه هانان قاطبه مخلوقات خلعت فنا را
 می باید پوشید و مبطوئه کل نفس ذایقه الموت کافه موجودت شربت همت را
 می باید نوشید چنانچه چوب به که درین مصیبت عظمی خود مخلص می زرم النوا
 شده در انواقه ناید شریک و بهم باشیم موافق روزگار غم معلوم که وقت
 صفت نهایت این برجست جانور را مرهمی بجز صبر و شکستی و رنجان به
 قضای الهی نیست ان زده کما سرانقد و لیلیم لیم آفر مصایب و اشیای
 نمود و خاتم الما باشد حال یلانی رجب یک ناپ جو بخت دل های روانه
 نمودیم بدین که کلمه خلوصیت ترجمه میاد است که همواره خاطره طرا از صدمه
 انصیبت عظمی فارغ داشته و ایمان حشت اندی ذبت فایض البرکات را
 بعد از خدمات مرجعیت اجبارا مبتدیع میفرماید بشند به قیام غمت بکام

سر لایحه در وفات مادر حسن خان از ماکو نوشته اند

عالم طاع مردمان من اگر چه بعضی عوایض و دستا از این مرصه که
 بایت خویشیت آمده بدو از م سر لایحه و توفیق پر داشته باشد خجل
 و شرم نموده است لیکن خدا شاد است که گویا این مصیبت در معنی
 بدو تندر

بدو تندر رود داده است و از غمی که بنا طریض مظا هر رسیده است و دستا را
 تیر همان غم رو نموده است چون فشار این صبور ی چاره دیگر و علاج دیگر
 مقصود نیست امید که در مقام صبر بگردد بختی سیرین باشند و لذت او ندی لم
 انطاع مکرر راحت از شفا نه غیب خود عطا فرماید که از استماع تا فوئی
 شایم غم بر غم دوستان افزوده است زیاده زاید خواهد بود خدمات فزاین ترا
 همه اوقات مشغول است والد

سر لایحه را حسن خان ایزد بخندت حسن خان نوشته است

صاحب خدا یکانا

چه عرض شود که از این غم قضیه مدلل آفری مرحوم میروید که مانند خود
 مقصودت فاجحام روی احقاب بقاب ترب کشیده و در
 مصیبتی شک اندوه از دیده غمیده جاری گردیده معلومست که تذرو
 پر خط و ضایع بفرغ غایب درین موعی غم قرا با طران نموده که عقاب
 حوا دشتی بیکال اجل تر بید و رعنا غزاله در خرد به حشت زای

سر لایحه در وفات مادر حسن خان از ماکو نوشته اند

دینا نچریده که بخت مرگش ندیده باشد ذالک تقدیر العزیز العالم
 نه و کدنه اثریت ناکوار مرگ را نخواهی خوا چشید بنا بر این خوش
 که در شمال اینگونه مصایب صبر و سکون را شعار و دثار خود سازد
 که از شرت پر شرت و بشتر لقا بویین با بهره و فیض منند

باشد زیاده چه عرض کنم ایام دولت و شوکت مستدام باد بر برب الهی و

پیش‌خان ایراد با حسن خان سرلایه نوشته

بنده کانا جلوسیم و چه نویسم از حضرت حق و حجت انور که نه زبان را
موت تقریر هست و نه قلم را طاقت تخریر **معصوم** مراد که بر آرم
بزاراناه چو سبزه بخند استم که شب و روز بخت این واقع چو سوز
گرفتار و روز و شب در فکر این مصیبت عظمی نالان و دل انکار
هستم بلی چاره نیست جز صبر و شکیبایی فدای عالم است و درین وضع
بشمارنده و سیر دستان صبری و فکر هست فرماید که گهر نه درین
مصیبت عظمی هلاک نخواهم شد بلی **بیت** گران این درد را چاره
دوستی **بگو** شنیدی تا توانستی **باقی** بازمانده کان ملکیت بپسند

در خصوص خلعت نوشته شده

صاحب امید کانا نظر بر ادب و اخلاص قلبی و ایمان خاطر مخاصت
مظاہر در این مقام و از زوایا که به تخریر عرض حضور شد که در این مقام
نماید از اتفاقات چون در عریضه عازم ترقیب حضور و به تخریر عریضه
مبادرت و رزیده خود را با خاطر ملاحظه میگرداند و در تخریر عرض
والله

و اطوار شود که خلعت موعودی خلعت انعام و شفقت فرمیده خلعت
سرافراز فرماید که پیش اثمار خلعت پهن الاثر کرد و مستعدی میشود
که خلعت سوار بر اسب تعلیقات بر بند و سرافراز فرماید باقی

این خلعت را که بنحان بیک سروری با حسن خان نوشته

عرضه شد که تین بندگان بدو عرض بندگان نوبت مستطاب فلک
جناب سپهر که ب صبحی فدای فدای ام میسرند تعلیق افتاب
طلوع اجابت بلایان تعلیق بیک ترقیب و راز از فرمیده بزارش
شرف کشته بخصوس فلان امر اطوار و مقرر فرموده بودند اسحق
عصر کردید و بعض فقرت و فرمایشات که از مش رالده بنظر اطوار و القا
شده بود تمامی را مش رالده که کتبیه نمود چون مش رالده در مقام
مرحمت موعوب حضور بندگان صبحی ام میسر بود به تخریر عریضه و پشت
مبادرت و رزیده خود شد که در طرفین ملاحظه میگرداند و در تخریر
احوال و عریض را مش رالده عوار از ترقیب حضور عرض خواهد کرد
مستعدیت که خلعت سوار بر اسب تعلیقات و از راجع انواع عریضات بر بند فرماید

مرسدوستی از مضاف نوشته شده

صاحباً متدکماً ذالکذا نظر بارادت

قلبی و اضلص صمیمی که نسبت الفاضلی ام در نهایت و زیاده از حد است
و مکرر بتجیر عرائفی نه و فرایط طریط کویاب همچند ام و این مستفیضی
نشده ام سبب کم لطفی از چه رکذ است چون ارادت و اضلص مخلص نفسی
و صمیمی ام احوال و خواهی پذیرفت چون عیان ملک بک عازم به تجیر موعود
خود فرایط طریط مظهر گردانید و در ضمن ان عرض و اظهار شود که کترین را
بارها مژده یافت دلت متجمع احسان و بار جاح انواع خدمات
و فرمایشات سر بلند و معجز فرماید که در تقدیم این شرط بند که بوضع ظهور و بروز
رسیده شود بقیه ایام محبت مندام و بکام

حاکم چون در خصوص که خدای ان رمضان از راهی تعلیق صدر فرمید

مقرر شد ان الله نظر تقیبت و زیر که و پوشی ری و خیر اندیشی
ملانی ان رمضان که خدی محمد شریه از راه بار آور باره او رجوع و اگذار
فرمودیم که بحال سک و رفقا مستوجب امور و لو و ستد میای خدی محمد شریه
فرموده گردیده متفرقین ریای سحر و لطف بند کانتا امید و در رس خدی بوطی
اصا آورده که خدایان و ریای محمد فرموده شد را در اگدای بالاستقلال خودشان
دست از خدی خیر و صلاح را در تبار و نور زنده اخرف عرض فرموده و اورا موجب موقده
و نهد در عهد و شناسند تجیرا فی غرة ثار صابر الادل

جواب

جواب عریفه مقلعلی بک بخوان

مقرر شد ان الله عیان اضلص و ارادت نش و قطع بک بدانند عریفه موقده
الغالیثان معجوب حسن بک و هر دو از رضون ارادت نمونش بخشای حاصل
گردید و مث راه محاسن خدمت و جانش از اغالیثان را در پیشرفت امور
بند کانتا و در همه جهات موعود ریای نمود منمود و رضای مندی عا و در
بار اغالیثان زیاده از این بک گردید و در عارض حسن خدمت گذاری
انفالین حسب المله بعد خواهد آمد چون عیان ملک را در مقام محبت به تجیر
تعلیق عا می بود جواب و انظر و طلب گردید مطابقت را و بروز عرض و در
عهد و شناسند تجیرا فی غرة ثار صابر المصیر

بعضی جوار عالیله میرساند

چنانچه از راه شفقت و معیاض جویای احوال مخلص فرموده باشند احوال الله تعالی
جهات عاریه بقیه و ملاتی حاصل است چون غدی بود که خود را اندک نظر
عاطر لطف و الله عیده عایدن عه بودم و عیان ملک را در پیشرفت
لازم است نمودم بتجیر موعود خود فرایط طریط جواریه میایر شده
مترقب و مرمود منده عیبت که مخلص سو باره سر افزا در محبت
و بار جاح انواع خدمات سر افزا و سر بلند فرمایند

موقده انکسوی نظر از راه شفقت انظر
موقده انکسوی نظر از راه شفقت انظر
موقده انکسوی نظر از راه شفقت انظر

ببرادر کوچک مر نویسد

افوی نور چشم این کرامت
از و کمال است به حسب التکام و اشد
بهر از انکه در دین و دنیا غرضش می باشد که است از حلالات این غری
اطلاع کامل حاصل نمود و منتظر در هر سعادتی این غری هستم درینوقت فکرم
روانده انصوب می نمودم بخیر ملک تدبیرت در زنده بمقام اول پیرانه
در آمده اظهار شود که دایما سعادتی خوش بابت و مطالبت قلبی و معلوم
دارند که بعبود الله فیصله پذیر کردد ایام عمر مستدام و برادر ام

ببرادر کوچک مر نویسد

مراسم دست ف

نظر بر ادب قلبی و اخلاص صمیمی و ایمان طریقی است مظهر و دل عقیدت
مزال درین صدد و بجهت که بخیر از این خصوص مشرک ضابطه طرافاجی
صدایک نه نماید علی بن اچون علانی مر از محکم را در ام و روانه صوب حضور
مدرت و تشریف نموده بخیر سوسه اخلاص مبدت و زنده خود فرایض طر
مهر مظهر و ماثر گردیده و در تمولان عوض و اظهار شود که دایما جنس را
بارس تعلیق و باره انوار فیت و فرمایش سر بند و فرزند
فکرمند و سیر عرافین و شانه بعد از شرفیاب فیض
حضور عرض کرده مستقر شوند باقی امره الهی مطاع

صباح

کوچک به بزرگ نوشته

صاحب تبت کما برافزار ناچانه می و منافض کمر که از راه کمال شفت قلبی
و بصورت علانی مر از محکم بخواند از باب و اتفاق فرموده بودند در اول خوب
و زمان بغایت مینوب غرض و و شرف و در هر از از موص از مضامین
مدر طفت الشفات و شغلی خاک برافزاری و مبادت بهر کردید چنانچه
بخصوص بعضی ضرورت فیزی بر کار و سعادت مدار الملک و اظهار فرموده
بودند بفرمهم نهایی ام ضرورت فیزی را بدینموجب رسانیم و تسلیم

مدر توشی
نشدت فیکه از خط الوان
چهارم

و شاد و انجمنی ام کرده از باب هر کار و سعادت مدار نموده بخت منونه و سر
افزای فخله گردیده مرقب دستد عینیت که دایما انجمنی ام این شیده در صید
منظور نظر مرا اثر خود فرمهم دایما بارس برافزار ناچانه و باره انوار
فدیت و فرمایش فخله را قرین سرور و نایب ط فرموده که در تقدیم ان
شرایط خصوصیت و بند که بنصرت ظهور و بر زنده شود باقی ام

حجرت در مناعت یکجا م با
نوشته شده در غره و در جبهه الام

خدا دلویک نوشته

مخلص استظهار احمد و امطی نظر کثرت ارادت و زاید اخلاص
 دایمان طریقت است مظهر در صد و انطباق کلمه که تجریر در ذوقه اخلص خود را
 و ایام طریقت را زنده نماید چون مانی خدا را در صومعه که بخندارد و در حضور
 نوده تجریر در ذوقه اخلص مبادرت و زنده خود مستغرق طریقت باشد که در نده
 و از خسته خاله بخون در ذوقه اخلص بار خاله میوه بر نیویب برسم بر کعبه
 بر طریقت سبب طریقت را در زمانه احوط طریقت است و طریقت است و طریقت
 در وقت نه بخوریش را در راه که در دیدن طریقت است که شفت خود را
 شمر به کاشتن که در وقت مدار و طریقت فرماید که بر کعبه در وقت نه
 خصلت قبول که مخلص و منون فرماید مرقبت که مخلص ابارال
 سر فرزند حاجت و بار حاجت انواع طریقت و فرماید که سر بلند فرماید که در
 تقدیم ان شرایط خصلت بعد آید باقی ایام بقایا

دستی بدوست خود نوشته

افزونان سر فرزند چندی که با شمار کمر تیان قلی و بصیرت مانی محمد یک
 از راه و انشا فرموده بودند در احوال خوب و زمان مرغوب بنیارت
 ان مشرف

ان مشرف کشته ملک سر بندی مصلح گردید و در سینه طریقت نفی احم
 از سر کمر تیان که با و چون در شرا را در مقام محبت بود تجریر موعظه اخلص
 مولود حبیب گردید و سر و کلاه بقدر لیت که کلاه در خدمت بنفایا روز
 دوشنبه و یا روز شنبه چهارم شد حبیب ۱۲۳۹ مقفی المرام
 روز پنجشنبه فراموش شد که کمری سوار بهای تعلیقات و بار حاج
 انواع طریقت و فرماید که سر بلند فرماید که در تقدیم ان شرایط بنیارت بعد از الام

محمدیم فیروز لاری به شاه قلی بنویس

حکایت تهادی ایام فرق و شکایت تولد الام شتیاق پیش از آنست که بدو
 کارهای دولت و دان بسته و دشتیاری خاندان شکسته در طول این نامه عرض
 ان مقدم در بند و در طی این حقیقت نشر ان منشور را جرم شد ان باب
 کرده التماس میوه که ای نامه شعر در لحالت که به تشویش اغیار
 در ان فرخنده مجلس شجرت بر زمین بوسی به تعظیمی که دانی
 زمین بوسی دعا گویند رسانی و دولتی از انبیا معون دعا و از انقطاع
 نامون میسر به النبی و الاحباب و

خوش آنکه ره وصال می نمودم و ز دوست دیدار تو می اسودم
 نامه بنویسم و میگویم الکاشی یکای نامه فرعی بودم

یار روزی که در نازل قوس **رباعی** با تو همراه هم سفر بودیم
 در مقام وصال کام زمان دست در دست یکدیگر بودیم
 ندولت اند دیده رویش نکرد **رباعی** نه قوت پاکه ره بولشی سپرد
 ایگاشی را نه خبری قاصد رزو تا که و نقی بگفتگوشی گذرد
 هر دم زده دیده دلم خون ریزد **رباعی** تا آید فلک رسید انیزد
 دینا نه وقاصد از میان بر خیزد پیوسته در دماغ مصر آویزد
 در شب بجز تو سر منده چنانم کرد **رباعی** دیده از بی کسب بداهتم کرد
 سر گذشت شب بجز تو تو لقمه بشمع انظار خست که از لقمه پشیمانم کرد
 شاید انوقت می بختد که گم کنی **قصد** که از بی نوشته بجانم زن پنداشت
 نماند لب این نظم ترتیب **سعدی** زما هر دره خاک شده بی
 غرض نفس است کز ما باز ماند که ممتی را نمی بینم بقای
 که در جبهه روزی بخت کند در حق درویشان دعای
 طاق ترقه نه ترقی نه طاق **کاشانی** مژده بر آنی که دهر آن طلاق
 تا که تو نه بد پس فایه زن تا شود فدا پر از زنج و زنج
 و بد و شکار

سر لوحه کاغذ شریف
 عمده الی نظم و الفیضی زبده الفاظ و الی الی
 از ترحم ایضی خلف المیحه

و بد و شکامی تمام مستقر منزل و مقام و ممکن منته عز و احترام کرده
 انش و نه مقام قدم بخت لزوم عالی مبارک لیه و ایما اقبال عمر و کسرت
 نه بده سر از مطلع جبه و غوث کرامی نه مبنده به و السلام
به حلیف خان سلماسی نوشته

بندگان پناه قبه و امیدگاه صبح نظر ارادت قلبی چشم دشت مخلصان بود
 که الفاجی ام زبیه از شهاب و آفرین با مخلص شفت و جان فریند و الان قضیه
 بر علی شده به شهاب و آفرین مخلص است لوتان و یحیی توهان انعام و جان
 فرموده اید بخلص خبری شفت تقرمه اید مخلص از نیغی در خیانت
 ایشال و الاقرن نه به کمال مایوسی در تنم چون یلانی تقی بکنر لوی دم
 حضور به بجز معرفت نه دار و زبده عرض شود که ضلعی چه مخلص شفت
 و غایت فرماید که در میان ممکنان ترغیبی و افتخار مخلص شود با تو و السلام
میرزا مقیم بکر بختان کنر کو نوشته

پیورده از مکاره روزگار بیکر کنر ریح خوشوقت باشند میرزا از انوار
 بر اسم حجت شوقی غرت پر امید که یلانی اقباله خوی در فراء متعلقه
 بعلی پناه خوی طبعان کنر نو از شوی و صیفی زبانی کرده است و چون من دارم
 عازم پست ام احرام شده است یلانی غریب میباید باز دید و تضابط امر

وزممت والد خود رویم انصوب میشد زبان زد کلمات اظهار میشد که
 انعامیه مرتب طبق محصوله که یثانی من را در قراءه منوره و دیو به علت
 دشمنان یثانی اغوی میباید شود و چنانچه آید زبانت او ضرر داشته
 باشد یقینی است که بیضا یقه محصله او را بر لب خواهند خفت و نخواهند
 گذاشت که محمول او خشک شود در هر باب مرتب خواهند بود پوسته
 حالات را به جهت اتفاقیه اعلا هم دارد که فیصله پذیر شود و السلام

میرزا رضی شرف بکر مخان نوشته

ان که کلام همواره از سوانحات روزگار در فلق مرمرین و صابیت
 حضرت افریدگار به مقفه المرام در جهان باشند بعد از طی مراتب
 محبت و موالات نمود میداند که چون نظر بفرید مرتب محبت
 و ارتباط همه اوقات طالب نمیطلب می بود که بتحریر ذریعه المنجیه
 از دست احوال انعامیه دوستی آگاه انحصاری صراط حق تقدیم مرتب
 محبت و مودت نموده محرک سلسله مولفت کرد و بنا به این
 در موقوف که یثانی رمضان یک بجهت قوشی شکاری روانه
 نزد آن پناه می نمودم لذا از آن زمان مودت محبت علامه میکرد و که بجهت
 دوستی در قوشی شکاری متمنا ضرورت است هرگاه قوش انعامیه بفرید موداری
 یکبجه قوشی مندر زنبیون شکاری تصدیق تسلیم من را به سامه روانه نزد
 و همه اوقات محله مدینه را به انعام بر گونه محبت و مودت تفرغ نمیداد

میرزا غلامحسین بکر مخان نوشته

همواره از انکات محفوظ بفرید از مد حصول مقننات و در جهان محفوظ باشند بعد از
 تحریر مراسم محبت شود در یثانی که در باب و در طلب جناب سعادت باب
 مدخل که انعامیه حجت بجا نیست راه داده اند از زاری و مودت منور شد ام صاحب
 و به منور بجا نیست مودی که بر سریده است چون بجا نیست جناب من را به ضعف و رایت
 جانب اول لازم است لهذا از بزرگواران یکدیس زد که به منور بود اجودنی زیاده
 و نقصان لایم جناب مودی که نموده اند بر آنکه که معوض هر چه من را به خود
 و در شک را تمام و پاک نماید و در جناب من را به زود انچه بخوبی تمی
 شده است معمول دارند و به منور را بموجب حجت لایم انعامیه باقی در تمام دارند

سواد تعلیق غرض سر کرده قشون رویه در دهنه بر سر قله ایرون و نخون اند
 این غرض در وضع و رسم با اتفاق لایم آن ولد طبیعت از سمت قرائع
 از کدک بیوق سوار طی قشون رویه به نخون آورده می بخیز روز و در
 شد بخیر و نه بعد از محبت که از کدک ارکلو بقرائع رفت

مقرر و حکم آنکه یثانی وقت سعادت و وقت نشانی تا روز و کبراد علما دارا
 ولایت بخیر بدست اند که یکی نهاد و دو دخولی که طفره شراک حضرت قدر
 قدرت پرورش و عظم مجاهد و قیصر اگر مچنان پناه بر ولایت بخیر بدست خود

دیده تیرمیدهند که بکسی میرزا مع قشون خود شکست عظیم خورده بکام ذلت و قدردان
 فراوان زمین خوی و نظرف ارس شد مختصر معلوم نمودند که شمر و بکلی ولایت
 بخون بدست عساکر نصرت یافت حضرت فخرت قیصر عظیم کردون بارگاه ظل الهی ام
 مفتوح و منتهی و در زیر سایه بلند بایه دولت علیه عدل کسرا ارسیده و نهشته
 طبع و فرمان بر گردیده اند فال بکلی آن خست شمار آن که تاج و عیای جدید
 حضرت قدر قدرت شهر عظیم شفاق مدار و ابراطو را که جهانگیری میباشد
 تعریف و اظهار می نمایم که در هر یک طبعی القلب و خاطر جمع بعد از روی
 حال امید واری و عدم احتیاطی هر کسی از این بکام اصلی خود معاوضت و
 دگرگشت ساید حایت و پناه دولت علیه قوی گشتت ارسیده گردیده در اذعان
 و اعطای و ضایعی ابا و اهل و دیگر شایسته وطن و توفیق نمایند ما نیز باسم شریف
 احدی اعلا حضرت فخرت نصرت پادشاه کردون بارگاه و ابراطو عالم پناهی ام
 شمار مطلق و خاطر جمع می نمایم که بعد از آنکه برضا و رغبت معاوضت با وطن
 اصلی خودشان می نمایند البته بکلی خیر و توفیق قانون و شرایع خود کماکان بشما
 مرجع و موقوف شده جمیع عرصه و در آن شما ابد الایام از عا کر منظور
 دولت علیه ارسیده محفوظ و مصلحت گردیده در دست ختمه رشتا تو بهر محض
 از شما انرا اراده و خواهش می نمایم که شما دایم اخلص کشی بکسرت علیه
 ارسیده بجز در مقام فراغت و استراحت نباشند از تهنه اوانیاج الی

ابد الایام

ابد الایام قطع و ترک گفتگو و نوشتن است با دشمنان و بدخواهان کسرت علیه
 دایم اقرار ارسیده نموده بر لم عا کر نظرف و شرا ارسیده که دایما در ولایت بخون
 سکنه خواهند بود و توفیقی و سایر ما بخواج می نمایم و در بیابان شمار
 مطلق و خاطر جمع می نمایم که قیمت بکلی آنها بنا بر شایسته و معینه بشما داده
 مرصع هرگاه چنانچه امون عبودیت و پاکری خودشان نسبت بکسرت حضرت
 قدر قدرت قیصر ام عدل و ابراطو و منظور میسر از شما اقرار می نمایم که از شفاق
 که بایه علیه بایه بر می نماید و لطاف جزوه را بکلی خواهم طهر در موقت
 شما در زیر سایه نظام عدل کسرت فخرم دولت علیه دایم اقرار ارسیده کمال نیک بخشی
 خود را حاصل و دریافت کرده خوش رنگ و حسن اوقات گذرانی شما
 ۱۲۳۳ بلا تغییر خواهد بود غرض کدود چ ۱۲۳۳

مرزا اسماعیل به نظر می خاند که در لکهنو کشته

پوشیده در حفظ و حایت قادر استعال بوده حسب القندی دوشان شده کام
 و مقصود المرام بجز نباشد بعد از شرح مراسم کسرتی و بکسرتی خواهد بود
 که هر چه دوستی را که درین اولی بجهت علامت از فرط محبت و لطف بکلی کسرت
 ضامن غیری شما نموده بودند در تقریب و قهر از اوقات شرف و مصلحت
 و بر تو ظهور از شما و چون دل بر تقاضا فراموش شریف بود و پاک بجهت

و نه بطرف خود آیند که همیشه اوقات این شیوه مرصعه را می فرمایند
 در وقت که ظاهر امر اسلحه المهد را می ریزند و مایه مذمت می بود لازم
 شمرده که تجزیه در عین الموده پرداخته و در توان انجا کرد که متوقع چنان
 باشد که تازان در یافت ملاقات بخت علامت همه روزه احوالات
 سلامتی منحصرا با هر گونه موجود است که با نیولاجیم باشد قهر و اراده فرمایند
 که طریقه ای بعد از این باشد ایام کلام با

محمد بنان جاسقان نوشت

ما لهما معا یکجا دوست و قهر و کینه و عداوت و تنگنا و غمی نهاده
 نظر بر خاص اسامی عیدم الله در این است و تنهایی اغلب اوقات طایر
 و تقریبات است که تجزیه مرصعه مجد و مودع می و مصافات گردیده باشد
 از اتفاقات درین اوقات می آید نور محمد یک ایام انصوب سعادت
 تا او به طو از نو لازم دیده با این و کلمه بشکاف و مودع موالد مسرت رفت برخی
 سفارش زبانه با ریش می راند که بید که بخت با سعادت حال
 در خدایت و مودع موالد کرد جواب سفارش خود است از او
 در وقت را به در مرصعه اعلام سازند و همه اوقات نظر بعد از
 بغیرت بر تیسرین و مودع موالد شمرده سلامتی و است صیده
 از خصم و ارجح خدمت مروت رسان و تنان نود علامت باشند

از انجا

مرسله

از انجا که خلوصیت و بندگی خلص اخلاص کیشی که در دل عبودیت منزل
 مستحکم گردیده است لازم و میل و حجب است که در ایام الاوقات تجزیه
 عراضه اخلاص عرض بندگی و اظهار توبه اخلاص کیشی نه خود را از توار در
 پیشگاه نال و توبه نظر به جلوه کرد و بر توکل دل اخلاص منزل غوده شعوم
 در اینگونه که از این اتفاقات می آید میز از هم غنیمت صوب حضور رفیق
 کجور می نمود و از نو لازم اخلاص و بندگی انکاشد تجزیه عراضه اخلاص مبتدا در
 ورزیده خود از توار در پیشگاه حضور نورشید شد و نمود هدیه و چشم داشت
 خلص ارادت منوال است که همه ایام با بهر تعلیق و افسان لغت
 و با رجوع انواع غنیمت و بندیت لایقه خلص خود در عین الاشیاء والاوقات
 مختصر و مبسوط فرمایند

در خصوص مقوفی کبری تعلیف داده شده

مقرر شد انکه بنا بر ظهور شایستگی و قابلیت و در استیصال علیان
 عزت نشان اخلاص و ارادت ارکان عمده الاعیان ثرغان بک کفر و توبه
 شغقت و مودع خاطر خطیر بندگی در باره او در نهم سه مبعوث او و تیل
 خیریت کجور او انجیل بشنود و کسر او از و سر بند و با لقب میزای پی

الامثال والاكتفاء ومنتاز فرمودیم لکن اكد خدایان وایر میان ویش
سفید و عموم طویف وایلات الکاء لخوان عالی ن مثاله سو خطب
منتوی کری امور دیون و بالقاب میرزای مخاطب زند و درین باب
از قرار حکم و مقرر شده است معول داشته و در غرضند سه روز ۱۲۳۳

تعلیق در خصوص دارو علی

مقرر شد آنکه نظریات بیت و بتی علی لثان عمده الایمان میرزا
محمد سلیم بخواهد و بنا برین عنایت و شفقت بکفایت دارو علی کل جمل از لایحه
در باره مثاله مفوض و مرجع نمودیم که با ملک سلوک و رفتار متوجه
امور و لو مستدریای محاسب منبوره گردیده در مقام مطالبات
دیون و قیقه و غنی آرام و بتی نکرشته حق خدمت خویش و در حصول
مقررات دیون و نظایر و بایر زد و متفرقه ریای محاسب منبوره
بشفقت و لطافت پیران بکفایت امیدوار شد بوطن اصله خویش
یاورد کد خدایان ویش سفید و عموم طویف محاسب منبوره مثاله
دارو علی بالاستقلال و ضبط حقوق داشته از سخن صلاح او تجاوز
نورزیده اخف حرفی به او موجب مؤنه و عظیم دهنه و در
عمده شناسند تحریر افته از اجماع الام ۱۲۳۳

دست بدوست خود نوشته

اف مهربان مکاتبه محبت موهله در زمانه خوب و او به مرغوب و اهل و از
مفنون موهبت مقرونی فرخ اوله الی اخره کما هو حق معلوم گردیده
از تقاضا مزاج تهنات را در داشت و غرضی و شکر کامی حصول بیت
آه مرتب اشتیاق و آرزو مندی را نهایتی و غایتی نیست مدتها شد که تشریف
برده ایم دیده انتظار و نال خلعت بنیان در راه که شوق که زمان
مفارقت و مهاجرت بر آید و مشری شود و ملاقات میسر گردد و شب
طلایه فرقی بهیچ نوره وصال مبدل گردد چنانکه نشود که میسر
اشتیاق که بدیدار تو دلو دل من دل من داند و نه داند و داند دل من

مرحله اعلامه

بعضی عرضی عاکفان حضور مرگمت دستور صبی فدا گشته
میرند که چنین بهینه در بار ارادت مدار
و انصاف چون لازم و واجب باشد که دایم الاق
الحوار و عرض احوال خویش بخیمت ذی موهبت عرض و
حاله نماید و بعد از موهبت مبداه باقی

در پند و پرورست نوشته

مرفوع در حق ملاطفت پرامید که چون همواره طالب و غلبه تنغی
می بود که ما املی بقام ششام کا بهرک خیریت اشتهاک در آمده
بشد درین اوقات که در مریض و در وقت از خواب بعد از نوزم شمرده
بجیرانید و کله مبدت و بقیام ششام جاری حالت یا برکات در
آمده مصحح اوقات فرخنده علامت میکند و ایام غایت بر حرام با

باین القاب بعورت می نویسند

ملیایا بکام طهارت و خدات و تنه که عصمت
و عفت کتبه رفیع و شیع انتباه زین المحدث العظم
همیشه مکانه زنده و زده

کامند حرمستانه

حسب و غیر بعد از اظهار مراسم هستی بر لوه لفت
و انکار و یکنوازی نگار که مرهم هستی را به و نماند غلت
خفته که محبوب مرزا فضل اله از مرهم فرمید بودند رسید

عوضه داشت

کتاب علی خان عباس میرزا نوشته

عوضه داشت کترین کجای خودی مکتب خان کندلو بزرده عوض بار
یا مکتان محض مینوش کل زندگان شریکان نوبت کامیب جود ارباب نایب
السلطه العلیه الهیه و در حاضره میرزا که قربان فاکتی توتیا سهای فلک
فرمای مبارکت شوم بدست است دید که نقل طفت و سید معرفت
نایب السلطه العلیه الهیه از غمناق غلمان جان نثار و چاکرین فدوی
از عتبه بوسی ایوان ایوان شکران محروم و بهر روز از شک غلمان فدوی حضور
حاصل اندر بد بونور وجود و ایما روی نثار چاکرین فدوی بدرگاه خالق به نیاز می نمود
که طبع اشوب جهانب خضروی از جبه سعادت و برتری بر حجت قلوب
چاکرین فدوی طالع و شب ظلم و بهجود حضور با بهر انور را بر نور انوار
مبدل گردانده سایه شتاب پاینده نایب السلطه را بر مفرق چاکران حمد و
دارد الحمد لله ثم الحمد لله و بیایان سپاس صمیمی و سول خود را بطلب باجست
معقول و نایب السلطه با طاک دولتش و اقبای و تمامی شوکت و اجلال
سایه کسترده و چاکرین فدوی و نور بخش قلوب جان نثاران معنوی شده
و بهر غلمان روح تازه و نش طبع اندازه صحر کشته انش و بهر قالی
قلل معرفت در بر چاکرین همید و آبر و تابش اقبای طفت نایب السلطه

کما عند مرشد

مخلصان انتظار را بخند و ماطی سرافرازا چینه نامی که مخصوص به اوری
مخلص قلمی و ارباب فرمودند در اول خوب و زمان مرغوب
نزد و دور و شرف و فود از آن فرمودند از ضایعین مدطف مضمونی اشعاری که کردید

نصرت مرشد

صفا بکینا نظر انقباض و طوطی از لوت و اخلص و ارتباط و رابط
عقیرت و خفاص دایم الاوقات دل مخالفت منزل جوایب تقارب
و یبر بیکه بای طریق التفق بجزیر معوضت خویش و کفر طریفین
ماثر نماید بناء علی ذلک

به قایم مقام عباس میرزا این لقب کا عند مرشد

ند او نیکارا نظر برب ارادت و اخلص کیش دایم الاوقات خاطر عقیدت
بنیات در صد و جوایب تقارب خیریت متقارب بجز و پیش که بجزیر
معروضات خود فرای خاطر مد نظر هر کرد اند بناء علی ذالک
جنس جعفر سلطان عازم زیارت حضور بجهت باین و نصیه
فرای خاطر مد نظر کردید

محمد قاسم

با حفظ موصوفه اخلاصی بظرفین منظر بکینا
بند و امید که از آن زمان قایم مقام در آن جود
بنا علی ذالک

کریکال کنگر لو با خلفان ساکن شرور نوشته

عجب واقعی بعد از انوار اسم دوستی بر لونه الفت و تله و یکنه
مینکلو که در دست رساله و نامه خفت خدایه که محبوب صیدک ارباب
فرمودند در اول خوب و زمان مرغوب شرف نزول و بر تو قبول از آن
دیده بطلان مستفیض خویش و بخت نراج کثیر الا ابتهاج بر بود نهایت مرت
و شادکامی رخ خویش را در فرمودند از جمله کما حیات مستعار بر قرار و شوق
اورد که طایفه کثیر البرکة قرون از شمار است در موقوفه در ضایعین مدطف مضمونی
بصوب خدمت فیض موهبت می نمود و مرتب خصوصیت و مواتل مقتضی ان
کردید که بار بار مرا اسباب حرکت سده بختی و مصافات کردید نگاشته طکک
انظار میکرد که چندین نوار از قرینه یاچی دره الکس کجی و در و با نظرت
آرپای آمده و گذشته اطاک نیکو مرشد که در قرینه کوش جان شرور سکینی
و منوط شده نه بنابرین بصلح و بمقام انوار در آمده که تقری از ملزمان بر کار
از آن و قدر فرماید که جهان نوار بنای داری که کو بپایه لیم آدم مخلص
منوده رو نه فرماید که هر آینه موجب استقامت مبالغه و تخی و خوت خواهد بود
مترقب است که پیوسته بار بار مرا اسباب استندانه فایحه البواب احاک
و یکنه بجز جاری حالت مرتب عدالت سانی را با بتمام مروت القایه نمر
و هلام فرماید که انت و انتعا در انجام ان لازم می و اجتماع بعد از دره فیصل
پذیر کرد و دایم و سکیم با

شیخ به کسی نوشته

بعضی پرسند که نظر بر فور ارادت و اخلاص که در این نسبت بملایک
در خاطر اخلاص بخیر و بنا بر این خصوصیت و صد اقتضای همیشه بخدا مژغی
الاصرام اینچنین حضور فیض تاثیر و الوعیه را بد که انا فانا بعض اخلاص
و شرح مرتب بگری و اختصاص مکرر صغیر نیز به این مکان بزم خدمت
لازم البت ملائک عالم و بعض خصوصیت خاطر از این فانی شده
مزید تمجید خود و جلوه کریمه اظهار کرده باشد که بدن تقرب مذکور
خاطر و مرتب اخلاص بنده بر ملائک طاهر شده به تخریر جواب معروضه
انکس و علی را فرین سرور و سر فراری فرایند لکن در اینوقت که حاصل
عرفیه عبودیت و رفقه سو به بندگی و اخلاص و خاطر اخلاص موفور تحریک
صفت دیرینه اقتضای تخریر معرفه بندگی که شتمال میکرد لازم و هشام
فرضت را از وحیت دانسته به تیطرانید و مکه عبودیت ترجمه در دگر
افزای خدام و الاثان و عرض اخلاص بملایک عالم حضور صلیت
نشان شده ارباب خدمت گردیده متذعی است که بنده را نیز و این در ملک
و عدلو بندگان بنابر وفادای خدمت عزت امارت معروضه و تقاضای همواره

بلا مقام

بلا مقایقه بار صیاح خدمات لایق و الزام تعلیقات مستند المبادیات قرین
عز و شرف فرموده از خاشاک صغیر نیز که مانی معانی لطف و الثبات است
محمود منس تقرایند به ایام ملاطفت پانیده به

ابن نجوان بقیام مقام وزیر عباسی منیر انوشیروانی

عرضه داشت مکرر بنده گان بذروه عرض بندگان صغیر قلی امیر گان
فداوند کاری خدای میرسد که چون بندگان ثریا مکان نوب مستطاب
مالک رقاب و الارحونه اداره الطاف و احسان و شرف و شرف
خدا و اراش در ملک مکرر بنیان فرموده از بهر معیشت و گذران هر یکی مکرر بنیان
انواریت و بهر ولایت مکرر بنیان و شرف و شرف و شرف
خودمان نموده بایان و در مشغول بتقدیم خدمت دیوانه بجهان و مال خود را
در راه بند که نشان نمایم و مال چهار سال است که موجب تمجید و مقام
بر قراری مکرر بنیان نماید مکرر بنیان شده است و علاوه بر این بدین جزئی که در ایام
از این بر سر بس کار سازی نموده ایم پس در صورت که موجب تمجید
مکرر بنیان که نوب شرف و الا بجهت عاقل گذاری مکرر بنیان انعام و شرف
فرموده است بجهت بنیان نرسد معلوم است که مکرر بنیان را با المره از صغیری
و جان سپاری افرای فرموده به با وجود اینکه مکرر بنیان در انواریت

دیوانه

برصد با تمامی جان و مال و اولاد در پیشرفت امور دیوان خدمتگذاری
و جان فشان نموده بهیچ وجه در خدمتگذاری و جان نثاری مضایق نگذایم
و نخواهیم کرد اگر چنانچه چندی از آن بگذرد و کاری قرار بر رسیدن متری
که نمایان گیرد و شوق خود را در راه ما کمتر نشان فرماییم موجب متری
که نمایان در این سه چهارم که مانده است عنایت و شفقت فرمائید که صرف
معیت خودمان نموده مشغول بجان سپاری و جان فشان خدمت دیوان
شده چون واجب بود عالی آن محمدیار یک سوار دانه حضور مرت و حضور
نموده بتجربه معرفه عوض و اظهار مرتب کردیم متذکر است که نمایان را
بارها سر فرار از جات و بار صبح انواع خدمت و فریاد سر بلند فرمایید

به بزرگداشت

بشرف عرض عالی میسر شد که تعلیق افسان طبعه بینا و افتخاری خلع اقدس روش
بایهات فدا که بسمت از راه فرمیده بودند بشرف زیارت آن شرف کاکس بنبی
ازین رکیز و قمری اکفای میگردید از آنجا خدی لم یزل ولازل شهادت و
کواه امتیال است که بعد از این که کار انحصار عام را بر خود بزرگ و صاحب
اختیار میدانیم و چو اولاد و زنند و ولد ارش معاشی تمام از
لطف و مرحمت انظار و تعلق با خود اوندکاری داشته و بهشت حیات
کمرین و خلع اقدس کسبی هستیم متذکر است همه ایام
خلع

خلع خلوصیت فرجام را بر نموده انواع خدمت و تمام مروجیات
سر بلند و متفکر فرمائید که در تقدیم آن شرایط اخلص مندی بعد از این و الله اعلم

میرزا رفیع ابرو نه نوشته

تحتب و اقمیر بعد از اظهار مرتب اخلص مکتوب رکبا تحتب از او مرفوع
ضمیر میز مودت اقتضایید که مکتوب مرغوب مکتوب است و بهیچ
در این اول میمنت نشان پاک اوری خلع قلمی و از راه بودند در زمان
خوب و اولاد مرغوب مطلوب شرف و در عهد از ان و از مصلحت موالف
مخوفی که مبنی بر سلامتی ذات شریف ملازمان بود و در غیر حضور و در
کردید و در وقت که حاضر مشروعه روزه میفرمود از لوازم و انت که بتجرب و تزیین
مکانه میزداد که همه روزه احوالات سلامتی ذات شریف خود با جهات
و مروجیات که بهیچ باشد بطر تحریر در آورند که در تقدیم آن شرایط
و داد و بیکانی بعد از این بهیچ است که با

میرزا احییم بدوشت خود نوشته

تو قلمند ملاقات مرتب است بعد از ادای مرتب در دلا بر صفت خفیه
موت و صفای کفارد که مرگه موت نمون و صفای خلعت
و موالات مضمونیه قلمی و الهات فرمیده بودند در بهترین وقتی از
اوقات شرف آفری حیطه حصول گشته از آنجا که مضمون موهبت

نمون این شعر بر بدستی دست حضرت آیات انبیا به اخوت همراه بود
 کمال فرنی و شطرنجیت سرور و نبط طهر کردید و برین اولی سعادت
 اقران که آدم انبیا به در مقام انصاف می بود بخیر و زیاده اخذ مبادرت
 و زید طایفه این فقه مودت و یقین چنان است که دایم بنویسد سلامتی و ش
 مرت آیات و بار جاع هر گونه خدمات و مرجوی است مروت بخش فاطر
 جبهان صادق الیقین باشند باقی ایام عزت بربر امان

میرزا اکبریم دیوبندگی با صاحبان نوشت

ای لایا رفیع با شهادت و ب لست استیانت و سعادت همراهی و
 مودت که ان در زمانه خوب و اودان مرغوب نوشته وستی سرشته
 به صدر مومول و از ظهور سلامتی حول خیریت اتمال مطلع کشند از این معنی
 بغایت فرسند شده اشفاره اول این جانب نموده بود احوال کمال تحسیر
 که لب و بچشم نه صفت نعمت صفت که اعظم نعمای جناب باری است
 در وادارارش دارد سپرد در خون جمانه موجود و بر اسم مد حضرت رب
 و دو همتقال و امریکه باعث ملال باشد صورت و قوعد اندازد بیکر حرمان
 امید که عاقریب ملاقات روزی شود همواره حقایق حاله و خدایت
 انوار انوار و انوار دارند که اطلاع از هر کلا و خدایت این صفت ایام ظهور امان

مناق

در بیان اتحاد

مستقلاقات بر صفت صفت می ندارد که عاقلانه مودت طراز
 و نامی رقیه لازم الاغزیه از روی اهتمام مباحثت و اتحادی و افتاد و آفته بودند
 در خوشترین وقتی از اوقات و هر روز از غفون بهجت نمون این که دل بر تقاضا
 مزاج و مانع لازم الا بهای انبیا به بود کمال مروت و نوشی می کار کردید و برین اول
 که آدم انبیا به در مقام محبت و مودت بی صوب سعادت بود بخیر و زیاده اخذ
 مبادرت و زید طایفه این فقه مودت و یقین چنان است که دایم بنویسد سلامتی و ش
 زیت خیریت این و بار جاع هر گونه خدمات و مرجوی است مروت بخش فاطر
 باشند باقی ایام الهیت و محبت و شهادت ایام

در خصوص بازگشت از کربلا و انوار العظمی و انوار الباقی

ای لایا با سعادت با شهادت همراه اخوت همراه مودت و هر روز از غفون
 احتضار و استرحام در خصوص باز باز و روش مرقوم فاضل
 حاضره شده بود بر طاعت که در سدر از بر یک صید قلوب جوستان بهانه جو
 و غلبه و برین از روست که مرغ دل چای را به قریب خوش بدست آرد و درین
 بهیچ کسی نیست که در فتادان باز به انوار نور طراز پیچیده بنفایق و خدایت
 لیکن در خیال فتادان باز به خیریت اتمال دارد چرا که تازه از پیچیده

پروین آمده اند اگر فرشته شود باز در راه تنف و ملحق سپارن سلف خواهد شد
ان شاء الله بعد از چندنی که وقت ثفا رو صید و حوی خواهد شد باز غوب
برای این فرشته خواهد شد سلامتی حال را همه اوقات با مطابقت و صحت
اعلام سازند که بعون الله تعالی صورت انجام خواهد یافت اللهم

احول پرست

علائقانی چون مذکور گردید که انداخته حواله انفرادی نمانوش شده است
از معنی نهایت انتظار و در تشویش مانده و مکرر بر کف می درازانده است
چوب او بریده است و یکدیگر فکر کرده اند که رفع انتظار شو البته خلاف ماضی کمتر
خوشه از منتهی دین فکر کرده که رفع تشویش آموخته شده است تا اینکه رفع
تشویش مکرر در وقت که کمتر خوشه با لذت فکر دارند و در قیام مانده
شود با توایم عزت بقام بار

در احوال پرست و انوار محبت کرده

در جواب حضرت امام رضا علیه السلام
در بیان کمال محبت و محبت شایسته و سؤدت امانت اگر چه در دنیا
بدست است که از جاری حال مرگ آفتاب ملائک الملک که در حال صل نبود دایما
خاطر خست و ذی جوئی تقارب بخدمت و پیشه که خیر بر ملائک مخصوصی از حقایق
حال بهجت منوال چشمت حصول رسانیده شود از اتفاقات چندی غایب است
روانه منسوب به محبوب نمود تجریر مراد میباشد و زید و حوال پرست میگردید

وسایر احوال را من و الله لدی الوره و بیان ساخته است فذری ملاحظه فرماید
 ترقیب است که ملایان دریافت ملاقات سلطنتی وقت را با نظام هرگونه ضرورت
 مرتب بخش قطب و رسان باشند که در تقدیم این شرایط قدری بعد اید باقی

انقلاب علی

على لحن منقوش القاب فقدير و معارف الكتب ب اقتدر الفضل العظيم
قدرة المحققين و ترى و مودت آيين العلم على سر آمد فضل و ام قضايم

روزه روز جمعه ۱۲۱۵

محرمانه ای نظر بجهت قلبی و انحصار سمعی و اعم الاوقات در صد و انبیا
تقارب یله و یکپشت که بای و میکان بتجرب ذریعات خود شد کار خاطر
شریف نموده اختفای از حقایق صاحب بهجت اشغال ملازمان خود
بمحیط جهول رساند بناء علیه چنین **الای** شرف عجب را رو به حضور پر
نور نموده بتجرب ذریعہ مبذول و ورزیده خویش و اید خاطر عطر شده و بتمام
احوال پرور آمده و سایر حالات و گذارشات انوار ائمه را
لدی الورع و حضور پر نور عرض و حال خود اید سخت متوقع باشد
که روز بروز سلامتی خود و بر جای هر گونه خدمات مبنی دارند که در
تقدیم رسانیده شود و اللهم

بعد از آنکه عیسی الفیروز بنیاده روز درین ولادت رسول صلی الله علیه و آله و سلم
و عیسی روح که مدت هشتصد و بیست سال بود در میان یسوع و داد و هزار و سیصد
سال بود و در میان داود و موسی پانصد سال بود و در میان موسی و ابراهیم
هشتصد و بیست و یک سال بود و در میان ابراهیم و نوح هزار و چهارصد و بیست
سال بود و در میان نوح و آدم و هزار و سیصد و بیست و یک سال بود

در خصوص سبب نوشته شده

عرض داشت مجلس دو تنخواه بموشف عرض استیذان کان محضر بیست و یک سال تمام
مطلب غلبه جناب سپهر کتب و کلامه ابدی میسر نشد که معلوم ری خوشیید
انجمنی بنفاهت نظر ملاحظه نمود و تحقق ننماد از آنجا که دل ارادت قزل را بهواره
همین تنهای بود که از جانب ثلثت مجانب بنده انجمن خدمت و فوایدی مقرر
کرد که در بیان دول منت نهاده کوی م بقت را از زمین مخالفت بچوگان
ارادت برشته در میان انجمنه تفاد و امتیاز از انجمنه صیوم که نموده باشم
که تقریر آن و تحریر آن بر جاپک سواری میادین خصوصیت غیر ممکن و نقد در نزد
اتفاقات غنچه که پاری بخش و طالع معنوم مجلس میکرد و بتمام خواشیش انظار
خدمت و انجمن کسری در آمده با کمال فقر و غلب طاب زردی که در نجابت
و همراهِ بغایت معنوف و موصوف است از آنجا که نور لبی یک ملذزم

ارباب

ملکات رجب و خرداد و آبان و محرم و صفر و ذی القعدة و ذی الحجة و رجب و خرداد و آبان و محرم و صفر و ذی القعدة و ذی الحجة

ارباب حضور نفیس دستور بکلیه افعال عبادت کرده اند که در نظر سعادت
منظر ایشان قدرت و در قبول یافته پسند طبع از غنچه زمان صبر ابرام خواهد شد
و بهواره الطاف و شفقت قدیمه خویش تراش مرصع مجلسان فرموده و
مجلسه از انجمن بکران حضور شکست دستور تصور فرموده مقرر فرمودن تعلیقیت
رضیه و ارجاع انواع فرائض منبوعه که گویا الطاف قدس را احوال فرموده
و از تفک خواهند بهوش که بان و هم تعلق بکار کنند حضور را و دهد درین
الامثال و الاقوال میسر و سر بلند فرمایند که در زمانه الطاف است امر که مطلع

در خصوص افعال و کلمات نوشته شده

لها با معایب عبادت و سعادت اربابا دستا کراه بعد از تمهید قوا علی
فرستی و و دلو و پی از تبلیغ مذهب و احکام الله جمعه و موالات
پراو مشکوف خمیر بر نوبت اشیاء میدارد که نظر بر انجمن مبانی خصوصیت
انجمن اوقات طالع و غلب و سیر میباشند که به ستیاری فرموده و
بنیان از جاری چو لامت مال سیر میباشند که به ستیاری فرموده و به بنویسید
ابواب مکاتبات بروجنت یکدیگر مشغول کرده و نعم الواسع که درین اوقات
موازی است راس قاطر ایسی محبوب کسی خود چینه ابتیاع و غلب
انگشت ازین سمت راه و رونه مر نموده تجریر و تطیر مرسله الخله

پره خسته و مضع میشود که چون نظر بر آن آدم و سوار چندین بلویت با نر زمین ندارد
 و نینده که دغاف خوب در کدام قریب حال بهم میرسد بنا و ملک متفرک کردن از وقت
 که در آن کارهای مقرر داشته که بهر آن کسی دوست دارد در وقت که دغاف خوب
 بهم میرسد به وقت گرفته و محبت را بهم از کسی دوست دارد بیا فیت و تسلیم صاحب
 زغاف که که بر کبری قاطران نموده محبت غایبه ترصد چندین است که همه آن
 محترمانه خیریت علاءات را با تمام محبت انعامیه قلمی و از برای
 دارند که در طی تعلیم آن شرایطی بعد از این بانی ایام بکام بار

و خصوصاً حسب نوشته شده

مقرر شد آنکه نظر بمانت و دیانت وزیر که یقیناً نوز و ابراهیم
 عسلی بازار قصبه ارومیه را در باره ایشان رصوع و مضرض نموده که با
 محاکم احتیاط و اتمام و دقت و راستی و مصداقت متوجهی فطرت چایوق
 بازار قصبه ارومیه بنظر آورده شده و هرگاه در حق فطرت و طاعت جناب و مولد مردم
 در بازار مستی و امان نموده ضرری بمولد مردم برسد از عهده در آیند عموم ضامن
 قصبه ارومیه و اهر کسبه و چای سوق من رالهما و عسلی بازار از نر بواره
 داشته و به عسلی را موافق قانون و معمول قدیم در وجه رعیت من رالهما
 کار بر روی من رالهما نموده الحاح حجب المقر تلف نوزیده و در عهده داشته

۱۲۳۵

مخلص

در وقت پیش بنویخته شده

مخلص بلا اشتباه بوسیله عرض محبت و اخلاص و مراسم عبودیت
 و شخص خاص خود و نوری طری طریقان ماثر میکردند و همواره از همین
 متعال سندیت که ارکان تقصیرت و قبال و توایم بیان معادن و جلال بوجه
 غایب اجمود و فی السعود ان لایا استوار و برقرار بجا و منزلتشی بر وفق اراده
 احب انا قاناً در قضا عطف بجه چندین بهمت بندشی اقتضای کند در ارتقا ذروه بلال
 و ارتقا عین محاکم بر دار بالنبی و اله الا حاکم بعد از عرضی که شیوه و دی کوی
 بر بایت مشهور خود شنیدند بیکدیگر که در سر غنی سعید چهره صبا عید مژده و فتح قری
 رجوع منصب هر وقت شدت پیشانی ام الشرائف الزمان انسانی روز بروز در
 ثرا بد و لقا عطف بجه این حدیقه و فوس ثن در طل رفت نوبت شرف اقدس
 ارفع بایون و دوست روز افزون از رشحات سخا ملک بجان ضرر و ناظر بوده
 زینت بخش مسند عزت و اعتبار بجه باشند و منصب علی القدر بوجه شریف علی الهای
 قرین و بر و ام بقرای بر رب العباد و ترقب و ترمیم چنان است که بپوشه حجاب
 و دهمین شخص بجه رسالتی ذلت شریف و ارجاع فطرت مستحق و مقرر
 فرموده مجوز نیان نباشند ایام عزت و ابلت بر و ام بار

نوشته در مجموع منصب وزارت

همواره سند وزارت و مقر عزت بوجه شریف فلان مرتب و محلی بجه کاتب ملک

نشایتم باشند و عیبت و فحش که محمد قنوه حجت و ودل و تبت زکات
که مشید ب غفلت و کمال است متحف و خدی و نه مندر ای رقیف بیکر ده که از استماع
خبر میرت اثر مضرب علیه که در انوار وزارت پناه مغفوض و در صحت که کمال میرت و استماع
روی نموده سرور و فغان کردید امید که این عطیه عظمی برین وزارت پناه مبارک و ستاد
بدرت العباد و بنابر طایفه و شان صادق و حجت موشا ادا انیت و ابلغ حجت از
فرقی نموده بیهیض الود و ثبوت آمار مسکوک و ثبوت ترقب و ترصد چنان است که
حجت از بعد و شان را رخ الود و ثبوت البواب مکانیت و مریلات که مشید
بنیان صدق است مشوق و ثبوت هر گونه می که در انجید و ثبوت باشند به نایب که
چنان منت و ثبوت هما کنی تقدیم رساند زیر حجت نه نعم ایم وزارت و کمال فرجام

در ثنیت مراجعت ارجح

حقا که چندین است سعادت فلاحی از فقر مبارک حج جسد ثبوت و منت خلک
کائنات امینا و احاطه برکات جعل الله الکعبه الحرام قیاما للثانیس
استماع افشا و وظیفه صد و رطل شکو مرتب و موظف شد و مواد افراح ملوک
دوستان گردیده سمت تراید و تضاعف پذیرفت است
که مقبول درگاه ایزدی بوده کایب و رتب نشین
باشند بآیه برت العباد

بلفظ

در ثنیت روز نوروز سلطان

بلفظ استدلال ربیع که موجب ابتهاج فراخ لطیف و و طه ارجاع وضع و ثنیت است
بر خضاب مبارک با نوار سبشار نوروز و لغز و انوار استیغای لذت
ایم عشرت اندوز که سرایه اوقات شادمانه و پیرایه بلفظ طاکام نیت
بر خدام و بر حجاب مبارک و فرخنده باد بر رب العباد و النبی و اله اکسباد

در ثنیت زفاف

امید که فلاحی را همواره از دواج سعادت فرین و امتزاج منیت آیین
بببار که مقرون باشد و بیعت و شمار به معجون اگر بایار این عقد معود
فک عقد ثیابا نثار گردد در حضور و رویت و اگر بر ثنیت این زفاف سعاده
اتصاف که در حق جواهر زوهار کو کهنه ابرش ندرت **پیت** رضا امیدوارم
که بکام دل بانی **۹** همروز در فرقت همه شب یک و کامی **۱۰** چون در ایام
عشرت انجام و اوقات فرخنده فریم ترک زکات و تخفیف تصدیقات
از باب محنت است بدعا اختتام واقع شد همیشه دست مراد در کردن
آرزو صایر باد

نوشته دیگر

بمجد الله که سعادت در و نور عشرت و طهور میرت سعادت اقباب
در انجام امار و شمار حول افزوده بغور و فلاح و بمن لاجم خوشید

سپهر تجدد ماه آسمان غزو جلال قرآن گردد و بر چسب برج ایالت و سروری
 بانا هدیه گدگرم است و هنری مقدار کشته از اجتماع سوری چنانچه مراد است
 متیقن شده و از قرآن علوی زبانه بادرک مراد است هر م فرموده امید که
 مبارک طبع دست مرلو در کون شاد آرزو متقدیر باقی ایام بکام باد

در تنبیت ولادت

در نیوقت که تباشیر قرآن سعود است و بتأیید تعالی نجوم شادمانه از برج
 عزت و جلال خری طلوع نموده و از درج سعادت و قباب کوهی ظهور
 فرموده مدور منصفان و قلوب متخصصان را چندان سرور استوار و وثوق اظهار
 نموده که تجزیر بیان شرح شد از آن در جز عبارت نکند امید چنان است
 که روزی که سعادت از احکام طالع این کوكب جهانباب فرقه که کبر و
 جهان پیر از مقدم این جوان بخت سعادت باز روشی جوان پذیرد بحق محمد دم

نوشت دیگه

بیت ماه از اوج ملک زاده خورشید کمال زاده اله جمال و داد و جان
 کلبی انبیه الله نبات حسنا بروایند سپهر از چمن جبه و جلال الحمد لله
 والمه که از اشی غرت و قباب این بدل فرقه فای طالع بهایون
 طلوع نمود و از سپهر رفت و ابدال این اثر خجسته شریعت روز

افزون

افزون ظهور فرمود اگر بتنبیت این مولود مولود معهود بنوا ایشار کنند
 مایشاید و بر دکان این ولادت موفورها وقت و صبر و کمال ایشار نماید
 بیداید امید که مقدم کمر متشی بمیند و قدم بخت فروش از غنبتگی
 و برکت مشحون

در تنبیت نعل

الحمد لله والمه که از اجتماع شاد و خیر سعادت و جویایفی انجود و فرود
 انتقام مزاج صحت اشراج مکه محنت و غم و مقام مصعبه رنج و امل
 از ابدان مخلصان و قلوب متخصصان یکباره معدوم و زهر برکت
 رایت و علات و تنزل من القرآن ما هو شفاء و رحمة للعو
 منین بموداه امل و وجود حول خیر امل نظر و طهر شد حق که زبان حال از
 ادبی این نعمت عظمی عافیت و من نقل از بیان این عطیه بزی قاصر
 اند و در مقام بر این الای نعم احصا بر بدی اول نموده و در رسم شکر گذاری
 افزون همیشه مزاج کثیر الاتباع بسلامت معزین بار و ذرات تر بیت ایت
 از مقام بلاء مصون بار برب العباد والحمد

در تنبیت و جهت از حج ابو الفتح و قریب بر طبعانی کند او نوشته

لایا ربیع کما کثر فزاج بر امانت و کمال عطف و محنت و تقاضا

بفصلی در آبرو نام به پیغمبر صلی الله علیه و آله نوشته

بعضی تقدس یافته میسراند که هرگاه از راه قطف و مهر به صاحب این کم گشته
خود را بجا پیشین بجد الله الیوم که یوم شنبه و یا تزد به مهر المظهرت در تاهاتین
موسی الرضا سلامتی مهر و ملائقی نیز مفاقت الضحیه به تهرابان و شایست نهایت
از به لطفی شایسته عرض کنم که بچو در مقام شرف و احوال این عزیز دیدار نیستید
نیز انم الفات شایسته شد و حجت شایسته که آمد خونیان که امیدم و
پناه شایسته شد چشم در راه الفات شایسته شد و هرگاه نوشته
از شاه زیارت کنم جا برای این قالب فرود ریده و سرت برانند ل
نمیده چه بگویم بچه مرتبه دلگیرم و بچه ملت درانه و فقیرم غریبی و لا
تایر دارد و بیکسی درین مقام کارگر آید خدا بفرماید **رباعی**
انجنت مرا کردش دهر از کویت **ج** ای که صبا نیالو انجی بویت
نه روی تو دیدم میسر کرد **ج** نه روی که دیده بشد رویت
بای صاب با وصف چنین ملت باز نوشته از شما میسر و کتبه
از شما زیارت الشاق نی فند که لا اقر نسکی قلب دل فریم و
موجب مهرت بان غیمم کرد این ظلم را بر رخ روانه بینید و این بخت
بر رخ مجاره بکسی نیندیشید که طریقه وفا این نیست و ضابطه الفات
چنین

چنین نه زایه هر چه نویسم به او بد و گستاخی خواهد بود صریح بیشتر
یا رای ندانم **و** هر چه بنویسم و کند نثرین بگویند او ندی میدان که را از بلد
نمید بود و سید تیر بر انمیزد که دیدار شریف شایسته و خوب دیده بشیم
بعد از آن چنانچه عرفا کنند و لیسک حق را اجابت کنیم و کبر از روی
در دل نخواهد ماند از روی که دارم ملاقات شایسته و حسرت که دارم
وصال شایسته خدا الضیاع کند و این آرزو برسد و شایسته شود
به خدمتی که شایسته بدین اعدام فرماید که بجان و دل فریدارم با
جای فدایت و روحم بیایست **ب** ای که میباد هر که خواهد بقای تو

احسان خان کنکلو به بکا و جی سردار قشون روسیه نوشته

صاحب امای مخلصانایا امید که ملاذ اسراف از آنچه نمر وی را رفیق متعالی
که به افزاری و سر بندی مخلص حقیقی در باب قرار و موجب در دفع اول
قلی و از این فرجه بودند از زیارت ان بر تبه جهور و سر بندی صرشد که
فوق ان منظور نبود **ج** از شما سر بر هوامی فکند هر دم کلاه از حجاب
قطره زین شادی که در حال رخ بر سیده است **و** در شانه باز رفیق مرگست
طراز و سبک لطاف و شفقت ابراز یک عمر و در کار در تضعیف موجب
قرار دلوئی و از راه ایلیط که نشانه مرا هم خسرو و عملات که دارم
ای حضرت انجرا طور اعظم است بری استیاد زین و زینت

صاحب انواع عایشه جلاله شرف غایت بکاو جی آبرو است بر که
ایضا اخلاص بتو شایسته شد و خیار سادار غم و درد الیوم
در خدمت انجرا طور اعظم است بری استیاد زین و زینت

دوشی شرف و اعتبار مخلص صوفی الاقان در پین الاشراف الاولان بوده
فرموده بودند جهان جهان و عالم عالم شادمان و بهجت رخ نمودنش و که
عمر و شرف و اعلی حضرت قدر قدرت سلطان سلاطین روی زمین
اکرم و شرف و انجم اینرا بطور اعظم الیوم القیامه بپایار و برقرار
و سایه مرمت نهایی از فرق این مخلص صوفی الفول کم مباد در نیوقت
که در عریضه عازم خدمت لازم المدت اعطای بود بار بار و و کلمه
خوش و فرایند طریط و یا مقاطر ملاذی نمود استدی آنکه دایم الاولان
مخلص صوفی از خاطر فراموشی نفهم بپایار سرافراز نجات در پین
الاشراف الاولان محشر فرهم بپنجه ایام عزت و جلالت بر هم ام با
در خصوص قریه شتاب بدیوانخانه ایرودان نوشته شده
بذلت ناظنین امور و دیوانخانه مبارکه ایرودان منتهی شرف از رخ زبانی
احسان و لایحه فان موضوع میداد که ملکیت ملک قریه شتاب
از اطلاق ابواب و ابد له کرمینان و در دست اختیار و بدی ترقف او
بهرت تا پین عصر مدافل و منفعلان عاید کرمینان شده است
و در هیچ عصری از ایام پیران سلف اصدی در باره ملکیت ملک
قریه مزبور صرفه و ادعی با بدله او نداشته است خصوصاً در عصر سلطان
سلاطین ایران متعاش و و دره التاج شریاری نایب السلطنه

عباس میرزا

عباس میرزا از عرفا و نه شری اصدی در باب ملکیت ملک مزبور و دعوی
نموده است و صاحب معلوم میشود که بعضی از روی یا قبایله و یا فرمایان گفته
در دیوانخانه بپایار که ادعی ملکیت آن کرده ناظنین دیوانخانه بدون
تحقیق مرتب از مدخل علیه گفته قبایله آنها و تصدیق فرهم نه در حال بر شتاب
معلوم و اظهار است که انمولایت از قدیم بازار منی زمین لجه از انروز
که اهل اسلام از منی زمین را تصرف نمود اکثری از اهل از منی زمین
ملک خود فروخته و اهل اسلام فریده است گاه باشد گفته قبایله و مندرس
کاغذی در دست اصدی مانده باشد مگر تواند که حکم کند که کاغذ ملک
موروث او ضبط و تصرف نماید مگر قبایل ازین در ایام حکومت ایران
پارث می و یا حکم عرف و محکمه شرعی بنمود که رشته کش و دعوی را
بمقتضای عدالت بریده باشند از ایام قدیم اطلاق اصدی با او دعوی
ملک نداشته است چون ملک قریه مزبور است مخصوص کرمینان بوج نصف
حصه مخصوصه او و ببلوغ پانصد و سی تومان رایج عرف بیع شرط نمودیم بشرطیکه
هرگاه کرمینان اصل وجه بیع سو با تقاضا وجه اجاره رد و نمود حصه مخصوصه
ملک خود که در بیع گذشته بجهت خودش باشد و بیع باطل گردد و الله
اصل وجه بیع را با تقاضا اجاره رد و کنند ملک مزبور منی باشد از قرار
این بیع شرط آنچه امروز ملک مزبور منی است هرگاه ملکیت آن را لایق

پیش هر میتنه یا پول باسو از قزاقانده مره پاش هر لطف و شفقت فرمایند
و باد عوض لنس از املاک کمرنجان ملک دیگر با لطف فرمایند و یا چنان ملک که در
رهن و کد پول فرستادند و باز با رجوع فرمایند چنان نحو که ناظمی امور
دیوخت نه مبارکه در حق منجبر نمکنند مرده بو کلوک حسن خان

**در باب بناگذاری بفقیران ابرو و به بکاوچ سردار روسیه از زبان
بو کلوک حسن خان غرضه داده شده**

در وقت در باب عرض و مطلب بفقیران ابرو و فلولی صریح بنده
که بقا کیفیت ابدان ایشان عرض و جواب از سرکار صادر یافته بود که ایشان را
قرار درستی درباره آنها خواهد شد و حاجت است که ایشان را الوان و لایست
کرده و در نیت امیدواری سرکار را داشته نه و جواب و رست از سرکار حاصل
نیامده بجهت مکرر خط و طریقی از احمد یک را از نه خدمت کثیر الموصبت نموده باید
شفقت و مروت خود در باره بنده کامرانش فرموده قرار یکد از او را شکست
و دولت خود میدهند و باره او داده باشند چنانچه خدمت امده اند هم در باره
فالوی این بنده قرار و مدار نه مید و لطف و مروت خود خطی بر من زید یقینی
و مریج بر سر کار معلوم باشد که لابد و لا علاج بستم خود از بخون بر خواسته باین
تقریب و باینسید بخدمت شرف خواهیم شد و دست امیدواری از سرکار
قطع نخواهیم داشت تا بناگذاری او نشود از توبه و مروت سرکار شخاصی

پیکانه

پیکانه را این بنده اخلص کیش در خدمت سرکار توسط نموده و بکار آنها آمده چگونه
مروت است که بکار سیف و لوی و اخو نیایم و توسط او در بند دولت ابد مدت نه
انجام و صاحب اند این چاره با در در نه دولت این خاک ابرو و کدزن و سرطو
بقریب خدمت گذاری بنده در رست بیده روسیه او هم اعتبار نموده بطرعی
بنده غنیمت این دولت عظمی نموده اند اند میسج مفتی و لطف نسبت
بر بنده بهتر ازین و بیشتر ازین نخواهد بود که قدری درباره امر او دلمه شده که موجب
مغفرت و سرنوشتی بنده در صفی از پیکان و بکله در کل ولایت این حاصل کرد
که موه سرزنش و شتمت خلق نکرد و موجب رحم و مروتی درین باب بهیج
و بدست از مروت سرکار برخواهیم داشت تا اینکه الهت حفظ یزد

اثر بخون در نیت به بکاوچ سردار روسیه نوشته اند

علاقه میدارند بکلی و محکم امان بخون از میان و شرف و ریای و برای
بعضور بهر بنور سلطان ذی کت و شان ذوی العز و الاقوام سلاطین
و سردار و الامقام اقم کرفس بکاوچ ابرو و سکی دمه جلله العا
تقدیر بنده از روزیکه ولایت بخون منضم ولایت محومه دست بیده روئیده است
از صدقه مبارک شایسته علم پناهم اینطور اعظم و از دولت
منفصل سلاطین الامقام اقم ولایت روز بروز امان و امانه ولایت بخون

بکمال اخرومان در هر دست مشغول خدمت ایشان هر کس کاسبی خویش را انتقال دارند
 و اینها همین موجب غنی و دست ملت عموم رعایا و برای بدرنگ جنب اعدای الهی است
 که در هر سرمدی ایشان در هر درشاید بجهت و طاعت و فزاید مطاع ملک و شوکت
 و شان بالا در نظم روز بر زبان و سبب لطاف از سر عموم رعایا و برای ولایت بخوان
 کم فرد و احد لا کما هدف دعای مکررین باجابت مقرون شده در کای فتح و نصرت
 بر چهره حال استقامت و قوی القوا و الاحرام بالا فخر و علوم فتون منصوره کشیده شده
 بکمال ابدان و شوکت بقدر انتقال نفیس شریف آورده و منصب بزرگ و عظمت
 شان از ایشان عظم تجلی بکمال در کرم آمده در عوض شده کانه بهی فخر عظمی
 و فرد کبری سجدای شکر کیا آورده و لازم بود که عریفه مبداء کباری و تنسیت
 کوی بجنور شوکت و تصور از سر دارد و درین وقت که عالیان
 حیدر سلطان عازم و رود نه خدمت سر سعادت مرید
 از جبهه لوازم ارادت شمرده و جبارت نموده عرض مبارک
 بر کردید استدی از کرم عظیم آنکه دایما سبب الطاف و انوار
 از سر کزینان در بیغ تفریح بار رسد مقررت و قربانان
 در پنی الامان و الاقران قرین مبادات و مفارقت فرمایند که بجان
 و دل در طی تقدیم آن گوینده و جان فتنه بعد از این روز آخر

صورت رزم

صورت رزم عیسای مرزا

حکم والاشد آنکه عیالیه رنج بکاه غوت و صودت پناه و مقیم و ارادت آگاه
 شهادت و بابت شهادت و جد است کشته قیامت و صودت همراه
 عده اخوانی عظم عیالان که توان بخوان بنید عیالیت خاطر و الاغفار و
 اطمینان یافته بدانند که عریفه انجلیا به رسید و مر است موقوفه و شروعی که بکار
 گذارن کار در باب منظم و تضابط امور و بر مولو قی و داشته بود معلوم هر
 مرتبت بر کردید اینقدر روشن و بر ری دالایر است که ما را که انجلیا امرای و ان
 مضبوط و منظم و خاطر از مشغولیت تمامی امرای مرفعه شدت روز بخوان میگردند
 و البته آنچه لازم اهتمام است بعد از آورده است و امور انکار مضبوط نموده و مخصوص
 امر بخوان هم شخصی است که در نهایت وقت مضبوط خواهد شد و خواهد کرد و بهیچ وجه
 در جزئی امور انجا خواهد گذشت و چنانچه حال مرتبت در باره محوم آری و عیالیت بخوان
 منظم نظر خیریت قرین است انجلیا تمام است و بهیچ وجه مضبوطات و عیالیت
 ضمیر منبر و الاضطراب و امیدوار کرده مرتب اشفاق نوبت و الا را بایشان حال
 و خاطر شان سزد و عیالان غوت و سعادت پنهان شایخ اخوانی نظری خان
 و شیخ اب و کرم خان از کرم خدمت شده بعد از انجام این امور برضوی زنده
 روزه ایرون و مشغول نظام امور انجا بماند و فواید آنرا که از قرایع آورده است
 و برینا و شربت خود در بخوان کسری ندیده آنکه اندک با لطاف خاطر و الا امیدوار

کرده نزد علانی شیخ اخوانین شیخ بک بکند و در هر باب خاطر معبد ارد که
 ی لپا ریفی چنانکه زبدة الامراء العظام ابو الفتح بن و دیگر یابان بن و دیگر
 نخواهد و در باب چپا و قرائن که با نرویش عرضه کرده بود در صورت مصلحت
 و قدرت و امکان اقدام نمایند و قشون هم بر آن تقدیم انبخت دست هرگاه
 ضرورت داشته باشد عرض نماید که تعیین فرمایم و در صورتی که حال چپا و
 مصلحت ندانند بکار گذاردن بکار حسب الصلاح انفا لپا معمول خواهد شد
 و بخصوص بیا امور که بعلانی از انظار منظر شرف فرمودیم در سیر آنها لوازم
 جسد و جسد بذول و هرگونه ضرورت هم که برای انضباط امور بخوان باشد
 بوض رسند و مقرون بدربار انجاء و قبول داشته و در غده شناسد
 خیر ۱۲۲

ایضا رقم عباسی میرزا در خصوص حکومت احمد خان پادشاه
 حکم والا شد آنکه ی لپا ریفی چنانکه عادت و سعادت پناه محبت
 و محبت همراه ارادت و صدقت اکاه عمده اخوانین العظام کلینان
 کند که حکم ولایت بخوان بنفایت خاطر و الله اعلم ان یا فقه بدله
 که چندگاه پیشتر ی لپا دولت پناه امیرالدراء العظام اخوان مقدم
 قدیم بکشد بی پیر و مرشد را بایلت انی سرفراز و امور بکند فرمودیم
 که نظر

که نظر بکند انفا لپا و ی لپا مش را در هر روز از ابرافریا بکشان بکشند و ملوک
 ایشان با یکدیگر برتری خود در نظام امور ایرون شعر و شرایط اتمام در امر بوده
 و در انتظام ایاد اکاه سر موی نقش و مشور پدید قریب انضباط و نظام سازند
 باید انفا لپا پیشتر از پیشتر متوجه نظام امور ی لپا بکشد بی موارد بجه و فقیه
 حق و معاف و ستم ندانند و آنچه لازم وقت و در انخواهی و کلیت و اکاه است
 بعد از آنکه در نوب والا باز بطریق سابق بنیک و بد بکار انجام از انفا لپا
 میدانیم انفا لپا چنین تصور نمائید و در باب پای انفا لپا از میان پروان
 رفعت نوب والا نظر بکند ای که با کاه پروان انخواهی انفا لپا در ایام رفعت
 و کردار انفا لپا سو مقرون بصدرق و نوب می شماریم بپدید لطف خاطر والا
 درباره خود کامل داند و امید واری تمام در نظام تمام تحول بپایه بکشد
 اتمام نموده مستعد نماید که در هر عرض نماید و در غده شناسد از انظر بهر الاخر

ایضا رقم و وقت محاسن میرزا
 حکم والا شد آنکه ی لپا ریفی چنانکه عادت و سعادت پناه محبت
 اشتهار عادت و سعادت همراه رفعت و معانی پناه ارادت و افلاک اکاه عمده
 اخوانین العظام طبعی خان حکم نوبان بخوان بنفایت خاطر و الله اعلم ان یا فقه بدله
 خیر والا مستظهر و امید واری هم بداند که طریقه نبوت و بیت ترجمه که درین ادیان
 در بر سپهر بنیان والا نموده بود بکشد نظر مقربان در برابر و میتمان حضور طمع

الانوار رسیده مضمون عبودیت مقرونش فی البدایه انوار الهیه موعظه رتبه انور و مراسم
 ارادت و اخلاص انوار الیه بر کجاست حضور بهر انوار صلو مکر کرده و در پرب و رفیع
 معدوم از رویه بگوئیس که بان خود غرض نموده بطو نوب والا بفضل الهی
 و طالع پرش بر کرده مضمون روس را مانند شکار وادان انوار اندکار میدانیم
 انداز غرض و بیخ اولی میمنت نشن که همه غرضان نفرت نشن ابوابی نوب
 والا از در پارت بی وار میشوند فائده کار رویه بگوئیس و کشف و شوشی بر
 و در و نزدیک بی و معلوم نوب بدست میاید انوار الیه خاطر خود ازین بر گذر جمع
 و نه دیگر نرا نیز ازین مولو مظهر رسد که در صورت صحت این خبری ازین
 بهتر نخواهد بود و انکه غرض خود که بعضی سخنان مشعر بر نفس الثبات نوب
 والا در باره ی الیه امیر الامراء العظام حیدر علی خان در و یار ابرو ان است ربه
 رسانیده و نه یعنی باعث جلال امری الیه در راه و انشای کار و عیت خواهد بود
 بر انوار الیه و الیه شادانه و طبع و انوار ان فی بیرون است که نوب والا شفت و شرف
 در باره ی الیه در راه به حد کمال میاید و مع ذلک آنچه میاید که کویان بحث نفس و عیبی
 نخواهد شد پدید الیه شادانه هر کسی که در انجا مصدر نموده افروید و باعث این نوع شهر
 تمای بدست میشود زبان او به چاک کرده انواع نیات در باره او بعد آورد که
 عبرت دیگران مظهر چگونگی میشوند که با وصف انکه الیه در راه تربیت بافته
 این دولت جاید و توان است و بر مکن شهاب و قرآن کمال مزین و ریحان دالو
 سولکم الشالی نوب والا شرف پدید انوار الیه و الیه در راه نموده اند لیسوی

پیارا

پیارا پر امون خاطر خود راه نداده در راه محبت خود نیکو نگذاری دولت جاید
 اساس و نظام هم موجود بود معنی عید خود بهر احوال مطالب خود بهر روزه عرض
 و بجز انجا مقرون دهند و در عود شش سنه از راه ربه انوار

الف صورت و سول و رقم محبت میرزا

حکم و الا شد انکه الیه در دفع کجاست و سعادت و دوستی همراه نیت و نیت کشانه
 قناعت و منعت آینه ارادت و اخلاص اکامه و اخوان العظام حیدر علی خان کنگر
 حکم توان بخون بونور عنایت الله شفت بدست من مقرر و توجیه خاطر خیر والا
 میاید در مظهر بوده بداند که عینه اخلاص فریفته که از قوط عقیدت و ارادت
 نگاشته فایده عبودیت سخته معیوب نیت و ارادت نشن میز ان معیوب
 انوار درگاه ملک و شرف سخته بطو بلا فطه مقیمان در باره شوا کتدر رسیده مضمون
 هدفت مقرونش فرخ اوله ام آفره موعظه رتبه انور و حقیقت فرستد از انوار الیه
 بر کجاست حضور و محبت کجاست مکر کرده مکر و انوار الیه کما هو حق
 بر بی پنهان شرف طاهر و انوار فایده شفت بدست عالم پناه در باره انوار الیه زنده از در
 و بیانت فرخ جمیع الجیت منظر شفت پرش بی جبه در طریق هدفت و فرستد از انوار الیه
 تمام بعد آورده حسن اخلاص خود پیش از پیشی شرف راز و بعضی مرتب را که بتقریر
 و در رفیع عود داشت نموده بود در راه در یکجا شرف به حضور عرض و معیوب
 بنوعیت که در راه فرمایش و القا فرمود ایم الله انوار الیه بی نوب بدست میاید
 همه روزه مطالب و مدعیات خود عرض و بجز انجا قرین داند و در

عده ناسد از راه جبه الامیر ۱۲۱۹

ایضاً جولوڑ قسم بیس میرزا مطابق احمد

[illegible]

رجب المرجب سنة ١٢٢٠

سواد

عوارض هم در ام میرزا اولد قیاس میرزا

حکم رفع شد آنکه علیها رفع بجای مجت و بخت پناه خرت و سادات
همراه افلاس و اراوت آگاه مقرب الحضره العلیه من خان سرینک
بتوجهات ضمیمه بر اوزار بقیه بدانند که بنحویب از سر باز در بار می
از قرار که بعضی رسید باینی چپ گذاشته هر روز بکانه ارامنه اکلی میروند
واموال از آنه انبار اختلف حسب پزند و غزایه خرت با نه میروند
از جسد باز بکانه هر طون رفته و اموال او سوغی رت کرده و میسر سپار او را
بقدر رسانیده است چون باید رفع این اختلف حسب بشود و تنه کامل از سر
نکپس بعد آید لهذا از قوش عائی او غور لوبک غلام را غور فرمودیم
که آمده مواشی حسب اموال از اندر باز یافت نموده تسلیم زد و کشتی صیکه
مکتب اختلف حسب شده اند نزد انیالپاه پیار که مواشی نظام شپه
باشوند باغیالپاه مقرر بشود که بعد از زیارت حکم رفع لازم نشود و تا و بپ
از آنها بعد آورده اموال که برده اند یافت و تسلیم صاحبان مال نمایند و سر باری
که لپه هر طون را میگویند بقدر رسانیده است اکثریت شود که قاضی بر و آتیه
بجضور پیار که مواشی قانون شریعت مطهره قطع و تصرف عویض
شود می باید درین باب و درین مولو بنحویکه مقرر شده است معمول داشته
تکلف از مضمون حکم رفع نه نمایند و حسب الامر معمول دارد و مقرر

دری زخون
عبدی - جوبہرام

آنکه ایشان صدقت نشان او غور لو یک غلام خود و قصه نوشته روزه شود
و اسو که از ارمانه بر نازک برده نه پایافت و تسلیم کند و قتل پسر
بر اطون را اگر ثابت شود بر داشته بخنور پیاورد و در عده شناسد
بر ران خنده حاجه ۱۸ ام ۱۲۳۹

میرزا ابوالقاسم قائم مقام بکرمجان کند لو نوشته

ی لپا ر ضیع کچیا عورت و عادت همراه شدت و لذت آگشت و هستی
و مودت اکا عده اخوانین العظما بهواره بلیت و عفتیت بوده
از افات برکنار باشند بعد از انظار مرتب محبت نمودید یو که
مرسته مرسته در زمان خوب و ادب مرغوب و اسرار و مضمون آن خفا
حاصل نموده ظهور سلاستی انی لپا به موجب حصول خوشوقتی کامل
شد مصحوب مرزا علی پیک فرزنده ندر خانه و شقت عرد با جاقلو
ناره که برسم با بود ار سال داشته بودند رسید لپا ر پیر خوب و
مرغوب خاطر محبت اسلوب بود لیکن شقت و شش دانه که نوشته
بود شقت دانه با شقت عرد با جاقلو رسید و احتمالی دالو که شش
دانه او ضایع شده پسند امضا لپا ر پیر خوب بود خانه محبت لپا ر
درینوقت که فرستاده انی لپا به در مقام مرصوب بود بهر خبر و ترسیل

اینهمه

اینهمه بهر خنده انظار من شود که از زمان عورت توان در یافت ملاقات
مدرت غلام خنایق انظار من و حالات بهر همت اتفاقه سو اعلام
دلو که فیض نیر کرد و ۲۱ ام ۱۲۳۹

میرزا احمد علی متوفی بکرمجان کند لو نوشته

ی لپا ر ضیع کچیا عورت و عادت همراه شدت و لذت آگشت و هستی
از کافه بلیت روزگار و در خانه حضرت پروردگار بهر کفایت
مطالبت کامیاب و کامکار باشند بعد از ارادت تحف و عودت
و اذیت شود و ای دوستی از آن محبت و مودت است میدو که اگر چه در هر
وقتی از اوقات قافه و کاروان از آن حد و تنور بکمال خوب و خوشی
عبور نموده که مانع نموده ضرور با نظار نموده حال چند نفر از ارمانه
که خوابه مصری و کردی و اوک و تومان و ریشان لپا ر بهر پند روانه می
بودند چنین طاعت ارمانه با الکلیه جنونند بنابرین بهر پند رسید الموده مبادت
و انظار من نماید که ارمانه نموده از آن حد و تنور بکمال خوب و خوشی
مگرد و غنی نمایند که مانع نباشند و روانه محرم مقصود خود کردند و لازم
آنکه همه روزه حالت و صفای احوال انو که با نفاق مطالبت به مقام
اعلام در آورد ما ۲۱ ام ۱۲۳۹

میرزا ایققم متوفی به باب سقلی خان کنگر لونی نوشته

ایلیا رفیع لقا با غوث و سعادت همراهی و مودت الیام عده اخوانی
 العظماء همواره از افاضت روزگار محفوظ بمانند بخت بیدار
 انوار مرسم حجت جزو میداد که مودت رساله مرسله در زمانه غروب
 داد از مرغوب و هدایز مضمون این اشعار مرسله شد ظهور بشارت انیایه
 موجب حصول خوشوقتی گام شده و ایلیا به شهر انرف خان انضباط امر
 و نسق و نظم انیایه سوختنی نموده بخورایم از حد نهایت خوشوقت شده بعضی
 نواب مستطاب و الامرات مزبور رسیده موجب مزید شفقت
 نواب و الادب باره انیایه شد در باب غنیت انیایه بهر کاب
 مستطاب و الادب انیایه خدمش راه هم بر کاب مستطاب و الادب است
 وجود انیایه در ولایت ضرور میباشد در هر صورت این تبار را به ایلیا به شهر
 معنی اله قلم داشته است از قراریکه ایلیا به شهر قرار و لوناید خواهد در
 غنیت انیایه و خواه توفیق در ولایت بهر یک که صلاح باشد
 معمول دارند و پیوسته حالات و کداریات خوشو بامیت
 اتفاقیه بطی تحریر در آورده
 که این مبدی است زد

محمد خان

محمد خان امیر نظام با حسان خان سرهنگ کنگر لونی نوشته

ایلیا مقرب المحضت افامه بانا رقی از کار و طالع انیایه باب الطه
 العلیه ایلیا روحی فداه با شکار شکار شده است زیارت خواهند نمود حکم والا
 این است که زهرا و چه بکام آرد یا کندی یا نماند هر کدام که زهرا زود در
 شود بر دشته با سر باز ایلیا خود در کمال مسرعت روانه گردشت
 و به ایلیا حسن خان کرایلی ملحق شویم یا نماند هر کدام که سرکان امیر خور
 از اینها تعیین شد و دستور العمد درین باب و هر سواد بنویس امیرزاده
 یوسف الملوک میرزا مرقوم البه زهرا سر باز خودتان را با چهره ایلیا به شهر
 داشته روانه شویم یا لا وقت فوت است و هر چه زود بر روی دیرت زبانه بکاف لونی

محمد علی باب حسان خان برادر خود نوشته

افامه از امیران برادر از قراریکه مسموع شد غنیت دره الکسی دارید
 و شطرنج شده اید بسبب کثرت ملل غنایان مخمور زنده شد با کمال
 دلخوشی رفته مقرر المرام باشند چه ملاکان که فرستاده بودید رسید هرگاه شکی
 خودتان نشسته از بی بی انیایه نوشید خورشیدیت پس رمی نویسم حقیقتا طلال
 بود اطران ندشت از حسن صورت این بجز زشتی منظر ضعیفی من دیده
 نمیشود اگر از تیز پران شرح کنی زبان قلم با وجود همتا نت بکنی

آن نیز سبب کبک شهای منافقان دعو و از عقب شمار ننگ که بدکار میوه
 میرود از قوت جنکال و شمار او زهره کبک چاکت و کینج لبیب است
 که دلو حاشی از گرفتگی یک قطع نظر ازین طرلان سابق بهم حققان
 بهر بنده ضایع شده ازین که گذر بکار ریخ داده هرگاه مغذی بنشیند
 سطلی از حد میکند اما شایع بفرج خاطر مزه طرلان که دعه کرده اید
 که فطر خراخه منج باشد در نهایت احتمال بفرستید اما وقت نمایند که
 ضد این ترلان باشد و احتیاج به ترلان ثالث نباشد ۲۱۵

محمد بن امیر نظام چکان نوشته

افا خبر بنام ۱۴ شهریاری الف ۲۲۲۲ مطابق این تیر
 حسب الامر قدر قدر والد مقرر و مقرر شد که بقا حکم و مقرر شده
 بود که انچه موجب بر بار داده و تهیه و تدارک آنها موقوف کرده
 مشطر اخبار سرور ایرود باشند این روزها از قراریم محقق گشت در
 طرف ایرود امری و دشمنی منیت که چوین در این فرور باشد اما از
 قراریم امروز خبر رسید کوه بحیث رسیده در کنار ارس در شلق نرغان
 و یکی دیگر در جی خراسان و از جهت که منظورشان عبور به بیطرف ارس
 و دست بردن بایلات خواجه داغ میبکشد و جوی سپاه نفرت پناه در دست
 خواجه این اوقات لازم است البته بقراریه رقم بر سر عراضه دار

یا فیه

یا فیه و مودت شخصی گشته است بدون تاخیر بر بار آورده شده وی لیاده
 اخوی نظر بخان در دست گرفته که او نیز با سوره بنوعی نماز
 کردنت شوی و در روز مقرر در کردنت حاضر باشند که مکتوب
 مسعود و الانیز این روزها بکشت کنار ارس نزول اجلال خواهند
 فرمود وی لیاده حدیقان جوان شیر و حسی خان کرامی هم با مور
 هستند که با بجا آمده باشند بهتصوب ی لیاده حدیقان رفتار نمایند
 و در اینجا غله هم جهت بقدر ضرورت بقدر قرض بگردید و بر بار داده
 بهرید اگر وقت مقتضی شد و ملاح و دستند قدری پایی تر خواهد
 آمده نواب والد که لای تردیک است حکم چوین خواهند فرمود و البته
 در اینجا متوقف و بصوب دیدیم که مشغول فقیدم خدمات
 دیوان باشند و البته بوضعی با بجا پائیه که معیبه و نقضی در کار
 بر باز و سوره باقی نبوده باشد و در روز مقرر
 که در رقم مشخص است بدون تلف در کردنت حاضر باشند
 و آن را بقی باید در اینجا سفره منق بکنند که موجب توفیق
 و رضامندی اینان باشد و باعث ارضامندی تمامی فرزانان
 و خدمت گذاران شود باقی

سخن خان ابرو بخان خان کند کو نوشته

مخدوم بنده بلی صبر خان محمود صربان خلیفه و برادر و شایسته کشتار
و در دیده شک حسرت که البته یازم اندر کوبید خوارندایم و سینه کند که
کارهای پریشان و سر بر میان با صورت انجمنی بداشود اگر خدا نکرده
بر و ظهورت در موزند بران مخدوم لازم است که بر وقت و صحت
و با صفت است خود در وطن نشسته او سر و اندام که غنیمت
غنت گرفته شود باشد که از تشریف بکون صبر بختری که خاطر فرین را
شاد کرده ام نهایت که البدان پسر عمه صربان بطریق اولی بعرف
رشتن این قلب خود و رضا خواهند داشت امید که خداوندی لم
قلب کما سو پیش از پیشی نسبت بسلسله صربان و رؤف نماید
برادر جان خدا امید اند در این سلسله اتحاد و دوستی را کرد و دام
از این جهت است که پاره حرفه و زحمتهای الهی عرض میکنم البته
القلب لیلای ۱۲ القلب لطف رکابیم با خلیفه
زیرم از سیر سلسله فولهم لجوایم و حسن و عفت تمام با
میرزا

میرزا امینور کربالین و لیس رویه با خان خان نوشته

ی لیلیا در بیخ چکان دوست شفا صربان با جنب نوبت های یون
ملک کاسم میرزا در پرب چند نفر ادعای خود که برای تقصیر نمودن
فوتی با یون و شمه بودند که در وقت مرحبت در کجول دعوی
میانه آنها و از آنها اتفاق افتاده آنها خود را با گرفته مجبوس داشته اند
بر و تدرار اظهار نمودند که هر کلمه مرقوم دلو که آنها سوار از انبار مرضی
نمانند لذا با دوست واقعی مرقوم میدهند که ادعای زور را
اگر صلب تقصیر هم بجهتند مرضی در روانه انولا فرماید که در صورت
مقصری ایشان در این شیشه بود البته اندوست صربان درین باب
مفایده نموده بر قوی زخم رو به فولهم سخت دایما سلامتی ذات را
بعلوه مطالبت قمر و از صرب دارند که بتقدیم رسانیده شود
زیر چه کف لاف ایام غنت و حسن تمام با

ایضا میرزا امینور کربالین و لیس رویه با خان خان نوشته

ی لیلیا در بیخ چکان دوست شفا صربان با همواره از سوانحت زوکار
در حفظ و صحت حضرت این دختار بوده بروق تنهای خواب بلاد
تیاب مقصر المرام هر چند باشند بعد از اظهار مرگم درستی

و آنکه مشهور است بر اینست که در وقت بلایان که بر روی قضاوت
دارد و هرگاه اندوخت واقعی و شفیق هر آن نظر خاص را که بخند
جنب جلالت شهاب دزیر محض مرقوم داشته بودید رسید چنانچه
جنب معظم الیه خود در داراللطیف پیر شریف نزارند به دار الخلافه
طهران رفته است و آنجا درین چند روزه مرگش را از جایار روانه
طهران می نماید و جانشین او از برای اندوخت غریز مکرم خواهم
رسد چون حاضر صحیفه الموده رفته القویب به آواز کلمات
انگاشته بتجیر این چند حکم در تان پردخت همه اوقات احوالات
آن موصوفه با سلامتی ذات و با رجوع هر گونه ضیاع و دستا
پیراوری نمایند که در تقدیمی شرایطی بعد از

بازگشت از سفر به خان نوشته

اینها رفیع بکام دوست و قریب همایان عظیم الشان واقعی در دست
در دست یکماه و نیم موانعی که اسباب یقین مرز احمد را
ادعای طایفه یکه انوس کنه دره الکس دزدیده برده بودند
و آدم نزاران رفته بکراسی هین مرقوم سو بعینه از مرتکبان
گرفته

گرفته آورده اند و بر این مانده است خوب کرده نداده اند بن
برین در علم دوستی الطوار و مصدع می شود که بهان مرزبورد با آنچه
از جبر و کیش و نمد بجهانه استرداد و تسلیم رافع کرده را بهی نموده
مرتکبان را پیشه و کوشمال داده که دیگر در میان اینگونه عملها را
نکند و دست را الطوار و اعلام نماید بچنانلیک ولایات
شروانت و قرا باغ غزل مایور کنیز ابخازوف
۲۲ شهریور اول میجیه ۱۲۹۱

ایضا بازگشت از سفر به خان نوشته

اینها رفیع بکام دوست و قریب همایان عظیم الشان واقعی در دست
چند اسباب مرز حسن خان را که لو قراچور لودره الکس برقت
نموده بجهانه علامت رانده دور اسباب سو از دزد گرفته است اس
اسب در نزد اکراد مرزبورد دره الکس باقی مانده است بنا بر این
در علم یقینی ندارد که سو از اسب و روانه خدمت نمودم اسباب
دزدان را بخدمت عرض و کمال فرموده توقع اندازم که بهان

من را در ازباقان گرفته تسلیم خویش نمایند که رها نمندی هم ندارد
 خواهد شد باقی هرگونه خدمات و مهلت را اظهار دارند که انجام
 پذیر گردد از طرف منارال مایود نچالیک
 ولایت شیروانت و قرا باغ اجنار و فست
 ۱۱۸۸
 ۱۸۹۹
 ۱۸۲۹
 ۱۱۸۸
 ۱۸۹۹
 ۱۸۲۹

بر تمام حاکم این حکم فرمود و بر پشت سلطنت و بر سر خلافت عروج نمود
 بر آمدن از لایق و دشمنان را مقتدر کرد و در وادان و گردن کشن را غول قوه
 و در وادان و دران غیر منکر کیش را اتو تیان بی چشم کشیدند و ملوک طراف
 بر درگاه خویشی شتابه بیا می نمودند که بسند نوپ کامیاب اعلا حضرت قدر
 قدرت خاقان صاحب قرن سلطان سلطانین چون خرد و پارسه نئی
 را افعولیات عدل و دین ماحی اثر رجور و طغیان شهنشاه کشورستان
 با سلطه امن و امان پارسه اناج های یقظه روم و روس و ایران و اسلام
 فارس مغار جابانه زبوسیدان کشورستانه شهابیم هند را معدلت شعار
 اند چون جان و جان فدای نامش باد یعنی خاقان کشورستان بهشت فرهادان
 سلطان سلطانین سلطان بن سلطان ابوالمظفر خندان خندان ملک و اجری
 فی الجمله

نسخه مرکب از کتاب تحفه

چون پنج و سیم را احراز بخت با صغ عربی استعمال نمایند قیام مقام مدکوات

نسخه مرکب ابو نصر فرم که در کتاب نصاب مرقوم و منظور است

دوده اول دوم سوم
 اب زنج شرفان آب مازوی صغ عربی
 ۱۸ ۲۸ ۳۸

بعد از دوده را در میان کافه بخیر گرفته در آتش فکتری میبندد روز بگذرد
 و بعد از آن دوده را در ظرف می سفید ریخته و آب افرای فوق را صاف
 و تخ نشی کرده و باید زاج را اندک در آتش جوش نامنه و مازورای هم
 کوبیده ناری شود و بعد از آن آب ریخته و هم قدری جوش کرده و تخ نشی
 باشد و بعد از آن آب افرار را در بالای دوده اندک اندک ریخته سلاطین کرده
 تا ۱۲ سه روز و بعد از آن از پارچه صفت گذرانیده بنویسند

بسیار این دو بیت

بستان در ز دوده لیکن باغ صغ عربی در وقت چار درم
 مازو دو درم نیم درم ترک زنج از بعد مرکبش فروسی بهم

نسخه مرکب با قوت علیه هر که

اول دوده را در توی کافه کرده و به غیر گرفته در آتش فکتری میبندد همانند
 دوده اول دوم سوم
 دوده اول دوم سوم
 ۱۸ ۲۸ ۳۸

آب برک خا آب صغ عرب آب زاج مهرک آب برک مرد
ه ل ه ل ه ل

اقرن پنج حصه آب را در یک کجوش تند ناکه سه حصه بماند و افراد اجد اجد ا
در ظرف جمع کرده ازین آب سه حصه بر سر افراد ریخته سلاویه نموده تا یکشنبه
روز بماند الا نبات و زعفران بر سم معروف در وضع عرب صلی سفته
مجموع افراد از هر صفت صاف کرده که رنده کجوش تند و تجویز کنند هر وقت
که کامر شد بردارند

نسخه مرکب اعلا

آب برک خا آب برک رنک آب زاج کبود آب زاج مهرک آب برک مرد
ل ل ل ل ل ل
آب لاله شبر جگر کوبیده کفدر کوبیده آب صغ عرب آب برک مرد
ه ل ه ل ه ل
آب برک چهار نیکو کوبیده اینها را مفرغ کرده در شهاب بکذارند در ظرف مس
که سلاویه کنند

که سفید باشد و دهنی نباشد که پنج دفعه خشک شود اما آب صغ را هر دفعه روی افراد
ریخته خشک شود و بعد دست خوب بمالند تا صلی شود و دوده زون برزک
دهنی او بپزند و آب زاج بکشند و او را پیاصلایه کنند و پنج مرتبه خشک
شود و باز آب دهنر کرده تر شود و او را با جزای مکرر و داخل کنند

وقدري

وقدري ملاب در نشی هم فرستند و بعد از آن گینه قدک صفا کنند رنده
وصاف نمایند و در شیشه ریخته نقان بدهند تا سه روز منتقل تا خوب شود

ترکیب مرکب که پیاصلایه شود بر شمع عرب در مفرغ داده اند

آب زاج رنک رنقن صغ عرب آب صغ
۱۸ درم ۱۲ درم ۳ درم ۲۲۵ درم
افراد را حکم سختی نموده و در مفرغ تخ نشین که کجوش تند بعد سلاویه نمایند
هر وقت که کامر شد بپوشند

نسخه وفات اورک کبر در دست و ششم ندر جبالجب بر آتش شمع
رحمة الله عليها النوع الاول حروف تجر الله قسم

ویر جا و ناکاف هم دو منند ملان خلا سبب خاش من مداف من عا حتی ال
النوع الثاني حروف تنجیب سم و ترغ الخ و هر سته ان وان کان کیت
الکفر ناصب اسمند رافع در خبر کسر دارند آن را در یازده جا اهر علم

بعد کله و دعا و شمع در ابتدا بعد از این ترغول بعد هر اهل القسم در خبر چون لام و ان
دیگر کردند النوع الثالث حروف ترغمان الله سم و تنجیان الخ و بها ما و لا
المشبهان بئس من حيث المعنى النوع الرابع حروف تنجیب قسم فقط و تر
سبعة احرف الواو بمعنى مع و الا للاستثناء و ايا و هيا

وَأَيُّ وَالْهَمْزَةُ الْمَفْتُوحَةُ وَهَذِهِ الْخَمْسَةُ لِلْبِنَاءِ وَنُصِبْنَ إِذَا
كَانَ الْمُنَادَى مُضَافًا إِلَى النَّوعِ الْخَامِسِ حُرُوفُ تَنْبِذِ الْفِعْلِ الْمَضَارِعِ وَهِيَ أَرْبَعَةٌ
أَحْرَفٌ أَنَّ لِي كُنْ إِذَا تَنْبِذَ الْفِعْلَ الْمَضَارِعَ بِأَنَّ بَعْدَ هَمْزِهِ
وَيْسَرٍ حَقٌّ وَاللَّامُ وَأَوْ بَعْزًا إِلَى أَنَّ وَأَوْ الْجَمْعَ وَالْفَاءُ فِي جَوَابِ اللَّهِ تَعَالَى وَهِيَ الْهَمْزُ
وَالْفَرْ وَاللَّامُ وَالْهَمْزُ وَالْعَرَضُ إِلَى النَّوعِ السَّادِسِ حُرُوفُ تَجْزِئِ الْفِعْلِ الْمَضَارِعِ

تاج خورشید بای الله بس باد بهر کاری حریفه سلطان کماله

1250

تاریخ تولد حضرت اقدس و حقیقت اقدس کد کد در شهر ۱۵۲۱ اثر فاضل الام

ساعت از شب گذشته بجهان آمد ۱۲۲۹

[illegible]

۱۲۴۲
 تاریخ تولد غلامرضا در قریه جایی هرزند مرند یوم پیشند و اندوه
 و در است از طلوع آفتاب گذشته در است شور و شکر

تاریخ تولد نور محمد در اصفهان و زنده ماندن او در شیراز و کتبه به عید ۱۲۶۵

تا رخ نولد مر از بعد فرزند مر از انوار در شب یکشنبه بیاخت بطریق صحیح مانده
میشم شد ثواب از کدام عدم بعینه وجود آمد

145A

۱۲۶۸

تاریخ تولد محمد سلطان ولد محمد امین خان زاده در شب یکشنبه در محبت نیم
از اندک شب گذشته سیم در محرم ۱۱۸۱ ۱۲۶۹

تاریخ وفات کریم خان ولد کریم خان گنبد کو در ولایت اروم در فرید شاه در غروب
اقتاب در دهم شهر رمضان المبارک ۱۲۴۷

تاریخ وفات نورزاق در شب یکشنبه بستان و پنج ماه صفر المظفر
۱۲۷۰

تاریخ تولد نصرالدین ولد فرج اقا در سنم در قنده در طلوع صبح
۱۲۴۹

تاریخ آمدن انجمن در کرده رویه بر سر قنده اروم در ماه ربیع الآخر
۱۲۱۹

تاریخ آمدن عوف در دغه دوم بر سر قنده اروم و شیخ علی خان از
سمت قزاق از سر که کس لوار طی و له مکرایه بخوان آوردن ۱۲۲۳

تاریخ وفات بنفشه خان ولد نظر خان گنبد کو یوم شنبه و قدیم ماه جمل سال
در وقت ظهر در شهر بخوان در منزل او طاق سر و در پیش پدرش ۱۲۶۳

تاریخ وفات فرج اقا ولد طبعی خان در نصف شب و شنبه بستان و نیم در قنده
در فرقه قزاق بخار در پیش مادرش ۱۲۶۳

تاریخ

نورزاق بخار در شهر کرد
ضرب تاریخ تولد او بود

تاریخ وفات شکرالدین ۱۱۹۵

تاریخ آمدن لکری به باغی و ابراهیم خان قزاق بر سر قنده بخوان
۱۲۰۶

تاریخ تولد طبعی خان ابن حسان خان تازه یوم چهارشنبه بستان و پنج
شوال چهار ساعت بغروب اقیاب مانده از عدم بوجو آمد ۱۲۳۹

تاریخ زلزله یوم پنجشنبه دوم شهر صفر الا در یک ساعت یک و پنی بغروب
اقتاب مانده ده روز از ابتداء گذشته در شهر زشیر ۱۲۵۶

تاریخ آمدن روی باغی شمس خان ولد طبعی خان از سمت قزاق از
لکری به لوار طی شهر بخوان ۲۵ شهر رمضان ۱۲۰۳ روز در شهر
بخوان مکنت کرده در حین کرده از لکری که لکری بخار رفت ۱۲۳۳

تاریخ وفات طبعی خان در شهر بخار بعد از مرگت از غم معطه روز
در شب نزدیک نظر بستان و نیم در حین المصیب ۱۲۳۶

۱۲۳۸

تاریخ وفات ملا صالح سیر و دهم در رحمت

تاریخ وفات جهان بخش ولد شیخ فغان کندلو در یوم غره عیدان اعظم

۱۲۶۱

تاریخ وفات ملا میرزا علی و ملا میرزا ادیب در یوم شنبه
دو وقت نیم در روز گذشته پنجم در ربیع الثانی ۱۲۶۸

تاریخ وفات طاهر بابا ولد یوسف بابا در شب جمعه دوازدهم
از ربیع گذشته ششم در ربیع الاول ۱۲۶۸

تاریخ تولد ملا محمد حسینی ولد خوجه ملا موسی قزاجلو کندلو روز پنجشنبه بیستم
شهر ربیع الاول ۱۲۲۱

تاریخ وفات نادر پاشا در منزل فتح ابر خبوشان
بجاء الله

تاریخ ترفیع ادنون انیرا طور اعظم بولایت ایروان تاریخ دویست و هشتاد و یک

تاریخ هجرت ۱۲۵۳

۱۲۵۴

تاریخ وفات میرزا علی سلطان عبدالو در شهر حرم احرام

تاریخ وفات حسین سلطان ولد الطیف سلطان در قبه ابرار منقوش اورا از روز چهارشنبه به نهم اسفند
از نهم روز غنیمت علایت و منقوش در قبه غنودند در شب شنبه ۱۲۵۴
تاریخ وفات مرزبان میرزا احمد در مقام ۱۹۲ که جز روز جمعه یکصد و هشتاد و هشت

تاریخ دایره دین ناصر الدین شهر کجانی
شهر کجانی بیست و هفت روز گذشته
در پنجم شهر الاول ۱۲۹۵ - دار در کجانی شهر
۱۲۹۵

تاریخ قسم شدن قزاق بند کفچه

هم در تفریق ۱۸ شهر رمضان
۱۳۸۸

اگر چه که این کتاب از کتب قدیم است
که در این شهر از زمان قدیم

ضم و - اقصاء

از برادر محبت را نیز دعا را پانزده مرتبه بخوان یا شکر
یا انار بخوانه با آن کسی بدهد در حال از عشق او بیقرار شود
انیت آید که بیمار مجرب است سَجَانَت
يَا اِلَهَ الْاَلَانَتِ يَا دِيَتِ كُلِّي دَوَا
و نه

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين

فرامی سید طلس
قاچار یہ غیر
بہ خا نژادہ کھیتنا
اگر دانی

۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱
 ۴۷۲
 ۴۷۳
 ۴۷۴
 ۴۷۵
 ۴۷۶
 ۴۷۷
 ۴۷۸
 ۴۷۹
 ۴۸۰
 ۴۸۱
 ۴۸۲
 ۴۸۳
 ۴۸۴
 ۴۸۵
 ۴۸۶
 ۴۸۷